

ဆွေမြင့်

ဂမ္ဘီရဆန်း-ကြယ်

၀၀၀၂၄

ဂမ္ဘီရမိန်းကလေး

BURMESE CLASSIC

ပဉ္စ ရတံ အဟံ ဝနာမိ

ဆွေမြင့် - ဝတ္ထိဝုသန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

- အပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၆၆၆၀၇၀၈
- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀၀၂၀၇၀၈
- ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ။
- အုပ်စု - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၉၀၀ ကျပ်
- အပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်
(မြင့်သီဂီပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၂၀၈)၊ လမ်း - ၃၀၊
ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးလှနိုင် (မြိတ်စာပေ)
အမှတ် (၆၆)၊ ဗိုလ်ဥက္ကမလမ်း၊
ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ချိရေး - မြိတ်စာပေ၊ (ဖုန်း - ၇၀၄၄၉၀)၊
အမှတ် - ၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
- စီစဉ်သူ - ကိုလှနိုင် (မြိတ်)
- အထက်ဖြန့်မာပြည် - နဂါးစာပေ၊ (မန္တလေး)
- ဖြန့်ချိရေး - ထွန်းဦးစာပေ၊ (မန္တလေး)

ရွှေပြင်

ကမ္ဘာ့ရတနာကြွယ်ဝလှူများ

ကမ္ဘာ့ရတနာကြွယ်ဝလှူများ

မြတ် (စာပေ)

အမှတ် ၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း(အထက်)၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။
ဖုန်း-၇၀၄၄၉၀

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်ကား

- (၁) မဟာရာဇ်အိမ်ကြီးမှပြန်ရပ်ဆန်း
- (၂) တာရာရှင်မ
- (၃) အစိမ်းရောင်ယင်ကောင်ကြီး
- (၄) ကြောင်ဒူးရစ်ရတနာသိုက်
- (၅) နှင်းတွေကျရင်ပြန်လာမယ်
- (၆) ဂမ္ဘီရိုမိန်းကလေး

မုန်တိုင်း

မဟာမိတ်တို့၏
အောင်မြင်ရေး

ဝန်ထုပ်ထွေးကောင်

ရှိရာဒေသမှာ တောင်ခြေတော အုပ်နယ်မြေဖြစ်သောကြောင့်ပင် မည်သည့် သတင်းမှ မကြားမသိ ခဲ့ရပါချေ။ အခြားဒေသများနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်နေသော ကြောင့် ပန်းချီ၊ ပန်းပုစသော အနုပညာများကို အချိန်ပြည့် လေ့ကျင့်နိုင်သည်။

သူသည် (၅၆)လံမျှကြာသောအခါ မွေးရပ်ဌာနီသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ သူ . . ထွက်ခွာ မသွားမီကနှင့် စာလျှင် အပြောင်းအလဲများဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ယေဘုယျအပြောင်းအလဲဖြစ်ရပ်များကို ဖယ်ထား၍ အဂ္ဂဏီဘဝတွင် အရေးပါသော အပြောင်းအလဲကြီး- ၂ခုကို ဖော်ပြရလျှင် . . . ။

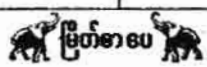
ပထမ ပခါနကျသောဖြစ်ရပ်မှာ . . . အဂ္ဂဏီ မိခင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယအရေးကြီးသော အချက်မှာ သူ၏ ဖခင်က ဗိန္ဓေဆရာ လက်လျှော့

ရလောက်အောင် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းပျက်စီး၍ သေအံ့မှူးမှူး နောက်ဆုံးအချိန်ကို မျက်မှောက်ပြုနေခြင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် နောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူ အဂ္ဂဏီ ရင်ခွင်၌ တစ်နေ့တာပတ်လုံး ခပ်မျှင်းမျှင်းမျှသာ အသက်ရှူနိုင်သည်။ မျက်လုံးအစုံကိုပင် ဖွင့်နိုင်ခြင်းမရှိ။ ပကတိမွေးစင်းနေလေပြီ။ ဖခင်၏ စကားသံသည် မသံမကွဲ အာလေးလျှာလေး ဖြစ်နေသည်။

အဂ္ဂအနေနဲ့ စကားလုံးများကို ရေရေရာရာ နားမလည်သော်လည်း ထပ်ကာတလဲလဲ မမေးတော့ပဲ ဦးခေါင်းညိတ်ပြနေရသည်။

အဂ္ဂဏီ ဖခင်သည် အကြီးအကျယ် အမောဖောက်လာလေသည်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်တွင် နှလုံးခုန်ခြင်း ရပ်တန့်သွား

www.burmeseclassic.com

သည်။ အသက်ရှူသော အလုပ်ကို လုံးလုံးရှားလျား အနားယူလိုက်လေပြီ။ အဂ္ဂသည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းကြီး အထီးကျန်စာဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

မိဘနှစ်ပါးလုံး တမလွန်စာဝသို့ရောက်သွားကြပြီးနောက် ဆွေမျိုးသားချင်းဆိုသည်မှာလည်း အဂ္ဂအတွက် အားကိုးစရာပင် မဟုတ်ပါချေ။ အစကတည်းကခပ်ကင်းကင်းနေလေ့ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဖခင်၏ စျာပနကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်တို့ကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသွားလေသောအခါ အဂ္ဂ ခရီးထွက်ရန်အတွက် သန့်ဠာန်ချလိုက်သည်။

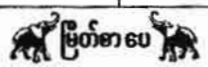
သူသွားရမည့် ဒေသမှာ မြို့သာရဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က သူ့အဖိုး ဘမြတ်ထွင်ခေါင် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အိမ်ခြံမြေ စသည်တို့ကို တစ်ဦးတည်းသော မြေးဖြစ်သူအဂ္ဂအား လွှဲပေးခဲ့ကြောင်း စာရေးအကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ထိုစာကို ဖခင်က သိမ်းဆည်းထားသည်။ သားအဂ္ဂပြန်ရောက်လျှင် တွေ့နိုင်စေရန် စာအိတ်နှင့်တကွ ဘုရားစင်အောက်ဝါးထရံနံရံ၌ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်သာစေရန် ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ စာအိတ်ပေါ်တွင် ဖခင်၏ လက်ရေးစာလုံးကြီးကြီးဖြင့် . . ။

“သားအဂ္ဂအတွက် တစ်ခုတည်းသော အသင့်လျော်ဆုံးနေရာမှာ ‘မြို့သာရ’”

. . ဟူ၍ ရေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် အဂ္ဂသည်ကျန်ရှိသေးသော သူ့ဘဝ . . သက်တမ်းတလျှောက်တွင် နေထိုင်ရန် မြို့သာရသို့ ခရီးထွက်ရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကိုထုပ်ပိုးပြင်ဆင်လေသည်။ သူသည် အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်က မိဘနှစ်ပါးနှင့်အတူ မြို့သာရသို့ အလည်အပတ်ပင်ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအချိန်က အဖိုးကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာအိုင်ဒေါင်

www.burmeseclassic.com

မြည်ဖြစ်၏။ အဖိုးနေထိုင်သော
 ခြံမှာ ဧကထက်ဝက်ခန့်ရှိသည်။
 နှစ်ရှည်သီးနှံပင်များဖြစ်ကြသော
 မရမ်း၊ မကျည်း၊ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ သြ
 ဇာ၊ မာလကာ . . စသဖြင့် ခြံထဲ
 တွင် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ကိုင်း
 ချင်းယှက်၍ပေါက်ရောက်နေကြ
 သည်။ သဲဆန်သော မြေဖြစ်လေ
 သောကြောင့် ပြန့်ပြူးညီညာ၏။
 ခြံထဲတွင် ကြည်လင်စိမ်းမြသော
 ရေကန်တစ်ကန်ရှိသည်။

အဖိုးဖြစ်သူ အမြတ်ထွင်
 ခေါင်သည် တစ်ကိုယ်တည်းသ
 မားဖြစ်သောကြောင့် အဂ္ဂကို အ
 ရမ်းချစ်သည်။ သူနှင့်အတူ နေ
 ထိုင်စေလိုသော ဆန္ဒရှိသည်။ သို့
 ရာတွင် မိခင်က သားနှင့်မခွဲနိုင်
 သောကြောင့် ရက်ပေါင်း(၅၀)မျှ
 နေခဲ့ပြီး နေပလသို့ ပြန်ခဲ့ကြခြင်း
 ဖြစ်သည်။

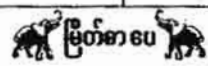
ယခုအခါတွင် အဂ္ဂသည်
 မိခင်ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖခင်၏ မ
 သေဆုံးမီ နောက်ဆုံး ဆန္ဒအရ

အဖိုးဘမြတ်ထွင်ခေါင်၏နေအိမ်
 ရှိရာသို့ သွားရောက်ရန်တာမည်။
 အဂ္ဂကိုယ်တိုင်ကလည်း အသက်
 (၁၂)နှစ် အရွယ်က ရောက်ဖူးခဲ့
 သော မြို့သာရသို့ ထပ်မံ၍သွား
 ချင်နေသည်။ ယခုအခါ၌ အဂ္ဂ၏
 အသက်မှာ (၂၁)ပြည့်နေလေပြီ။

x x x

မြို့သာရသည် စင်စစ်
 အားဖြင့် တစ်ခါက တောမြို့က
 လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့
 ရာတွင် စီးပွားရေးအတွက် အ
 ချက်အချာကျသော နေရာဒေသ
 မဟုတ်သောကြောင့်လည်း မွေး
 ကတည်းက နေလာခဲ့ကြသော
 ဒေသခံလူရင်းများမှအပ အခြား
 ရုပ်ရွာများမှ လာရောက်နေထိုင်
 ကြသူဟူ၍ မရှိပါချေ။

ထို့အပြင် မြို့ခံမိသားစု
 အတော်များများလည်း မြို့သာရ
 ထက် ပိုမို၍ စီးပွားရှာရန် အဆင်

www.burmeseclassic.com

ပြေသော နေရာဒေသများသို့ မိသားစုအလိုက် ပြောင်းရွှေ့ သွားကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မြို့ သာရသည် ယခင်တစ်ချိန်က အတော်အသင့် ဖြစ်ကားခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခုအခါတွင် တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်နေလေပြီ။ မီးရထားဘူတာနှင့် (၄)ဖာလုံသာသာမျှ ဝေးကွာလှသော မြို့ သာရရှိ အဖိုးဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်၏ ခြံကျယ်ဝင်းကျယ်သို့ လှည်းကြုံစီးနင်းလိုက်ပါလာသောအဂ္ဂသည် လမ်းတလျှောက် တွေ့ရသော မြင်ကွင်းထဲ၌ လွတ်လပ်ခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ကြည်နူးသာယာခြင်းစသော ခံစားမှုများကို အပြည့်အဝ ရရှိလာသည်။ နွားနှစ်ကောင်တွင် ဆွဲထားသော ခြံများမှ အသံက တလွင်လွင် ဖြစ်သည်။

သူ မွေးဖော်ဖြစ်သော မြို့ ပလမြို့ လေးသည် မြို့ ကြီးပြကြီးနှင့်အလှမ်းမကွာသောကြောင့်

မြို့ ပြအရိပ်အယောင်များ လွှမ်းမိုးနေသည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှူရသည်မှာ မွမ်းကြပ်နေလေ့ရှိသည်။

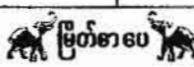
အဂ္ဂသည် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းလှသော လေကို တစ်ဝကြီးရှူရှိုက်၍ ပကတိလန်းဆန်းနေလေပြီ။

အချိန်အားဖြင့် ညနေဆည်းဆာချိန် . . .

အနောက်မိုးကောင်းကင်တွင် နီရဲနေသည်။ အိပ်တန်းယုံနေကြသော ငှက်ကျေးသရကာတို့ကို အစုလိုက်၊ အအုပ်လိုက် တွေ့နေရသည်။

“ရောက်ခါနီးပလား . . . ဦးကြီး”

အဂ္ဂက လှမ်းမေးသည်။ လှည်းပေါ်တွင် မောင်းသူနှင့်အဂ္ဂ . . . တစ်လမ်းလုံးပင် စကားမပြောဖြစ်ပဲ ကိုယ်အတွေးနှင့်ကိုယ် လိုက်ပါလာကြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အဂ္ဂက စကားစ

www.burmeseclassic.com

လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပ . . မောင်ရင်က
ဘာကိစ္စနဲ့ ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်စံ
အိမ်ကို သွားမှာတုန်း”

လှည်းမောင်းသူက “အဂ္ဂ
ကို လှည့်မကြည်ပဲ မေးသည်။

“ကျွန်တော် . . အဲဒီအိမ်
မှာ နေမလို့ လာခဲ့တာပါ”

အဂ္ဂက ပကတိအသံမှန်
ဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။

သူ့အဖြေကို ကြားလိုက်
ရသော လှည်းမောင်းသူသည် ဦး
ခေါင်းကို ချာကနဲသမင်လည်ပြန်
လှည့်ကြည့်သည်။ ထိုနောက် ရှေ့
သို့ ပြန်လည်မျက်နှာမူ၍ ဆက်
မောင်းနေသည်။

“မောင်ရင် . . အဲဒီခြံနှင့်
စံအိမ်ကို ဝယ်ဖို့ လာကြည့်တာ
လား၊ အဲဒီစံအိမ်နှင့်ခြံအကြောင်း
မသိသေးဘူးထင်တယ်”

လှည်းသမားကြီးက လေ
သံသဲ့သဲ့ဖြင့် မေးသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အဲဒီ စံ

အိမ်က ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

အဂ္ဂက လှည်းသမားကြီး
၏ နောက်ကျောကို ကြည့်၍ပြန်
မေးလိုက်သည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ကျုပ်
က ဘာဖြစ်တယ်လို့ ပြောတာ
ထက် မောင်ရင်ကိုယ်တိုင်သိတာ
က ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်”

လှည်းသမားကြီးက သူ့
ကားကိုသူ ပြန်လည်၍ ရုတ်သိမ်း
လိုက်ပုံရသည်။ မရေမရာ၊ ဇဝေ
ဇဝါ၊ ကောလာဟလ တစ်ခုခုကို
ပြောရန် အစပျိုးပြီးမှ သူ့ဖာသာ
နှုတ်ကို ထိန်းလိုက်သည့်သဘော
မျိုးဖြစ်သည်။*

“အဲ . . ဟောဟို ရှေ့က
ခြံတံခါး ပိတ်ထားတာ မြင်လား၊
အဲဒါ မောင်ရင် သွားနေမယ်ဆို
တဲ့ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်ရဲ့ စံအိမ်နဲ့
ခြံပဲ”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လှည့်
သမားကြီးသည် နွားကစီရှဉ်းစီ
ဇက်ကြိုးကို ပြိုင်ယူစုံဆွဲ၍

ဂဗ္ဗိရဆန်းကြယ် ဝတ္ထုများ

ကျွတ်ကျွတ် စုပ်သပ်လိုက်သည်။
နွားလှည်းက တုန့်ကနဲ ရပ်တန့်
သွားသည်။

အဂ္ဂသည် သူ့ခရီးဆောင်
လက်ဆွဲအိတ်ကြီးကို ဆွဲယူလိုက်
သည်။ ကြိုးတပ်အိတ်တစ်လုံးကို
စလွယ်သိုင်း၍ နွားလှည်းပေါ်မှ
ခုန်ဆင်းလျှက်ပြီးနောက်...။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး
ကြီး၊ ဒီခြံထဲမှာ ခြံစောင့်ဦးရာမ
ဆိုတာ ရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ ဦး
ကြီးသိလား။”

... ဟူ၍ လှမ်းမေး၏။

“ရာမကို မသိတဲ့လူဘယ်
ရှိပါ့မလဲ၊ ဒီအချိန်ဆို ဇရက်မင်း
စည်းစိမ်နဲ့ ဟန်ကျနေပြီထင်တာ
ပဲ၊ ဒီကောင်က အတော်သတ္တိ
ကောင်းတဲ့ကောင်၊ ကျုပ်ကို ငွေ
တွေ ဘယ်လောက်ပေးပေး ဒီလို
စံအိမ်မျိုးမှာတော့ လုံးဝ မနေရဲ
ဘူး။”

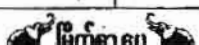
စကားဆုံးသည်နှင့် လှည်း
သမားကြီးက နွားတစ်ရှဉ်းကို က

ဆုန်ချပြေးလွှားစေပြီး မောင်း၍
ထွက်သွားလေသည်။ လှည်းလမ်း
ကြောင်းတစ်လျှောက် သဲမှုန့်များ
ကြွတက်လွင့်ပျံ၍ စွတ်ကြောင်း
ရေးရေးမျှ ဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အဂ္ဂက ပိတ်ထားသော
ခြံတံခါးရှိရာသို့ လျှောက်သွား၏။
တံခါးရွက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော
သစ်သားဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို မြင်
လိုက်ရသည်။ တစ်တောင်သာ
သာ သစ်သားပြားကို ထုံးဖြူဖြင့်
ရေးသားထားသော မညီမညာစာ
လုံးများကို ဖတ်လိုက်ရသည်။

“မဟူရာစံအိမ်”

အဂ္ဂသည် တံခါးရွက်နှစ်
ရွက်ကို သံကြိုးဖြင့် ရစ်ပတ်သော
ခတ်ထားသည်ကို သတိပြုလိုက်
မိသည်။ တံခါးရွက်၏ အမြင့်က
လက်တစ်ဖောင်မျှရှိမည်။ တံခါး
ရွက်၏ ပတ္တာနှင့်ဆက်ထားသော
လေးပတ်လည် တံခါးတိုင်တွင်
ကြေးခေါင်းလောင်းတစ်ခု ချိတ်
ဆွဲထားသည်ကို မြင်လိုက်ရလေ

www.burmeseclassic.com

သည်။

အဂ္ဂက... ကြေးခေါင်း
လောင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

အသုံးမပြုသည်မှာ ကြာ
မြင့်ပြီဖြစ်၍ ကြေးရောင်ပျောက်
လုမတတ် အညိုများ ဖုံးလွှမ်းနေ
သည်။ အဂ္ဂသည် ကြေးခေါင်း
လောင်းကို လှမ်းဆွဲ၍ လေးငါး
ချက်မျှ လှုပ်ရမ်းလိုက်သည်။

“ကရင်... ကရင်း ကရင်
ကရောင်”

မကြာမီ စံအိမ်နောက်
ဘက်မှ ထွက်လာသော လူကြီး
တစ်ယောက်သည် စံအိမ်
ဘက်ကို ပတ်၍ လျှောက်လာလေ
သည်။ အင်္ကျီဇလာ၊ ပုဆိုးခူးဆစ်
ဖုံး ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ၏
လက်ထဲတွင် တစ်လံသာသာမျှ
ရှည်လျားသော ဝါးကျစ်တုတ်
တစ်ချောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဝါး
ကျစ်တုတ်ချောင်း၏ အလယ်
တိုမှ ဆုပ်ကိုင်ပုံကို ကြည့်ရခြင်း
အားဖြင့် ဗန်တိုဗန်ရှည်ဖြစ်စေ၊

တုတ်သိုင်းဖြစ်စေ၊ တတ်မြောက်
ထားပုံရသည်။

လူကြီးသည် တဖြည်း
ဖြည်းနဲ့ တံခါးရွက်အနီး ဝန်ရက်
လာသည်။ ဒေါင်လိုက်ကပ်ရိုက်
ထားသော ယှဉ်ချပ်များကြားမှ
လှမ်းကြည့်နေသော အဂ္ဂ၏မျက်
နှာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ မမြင်ရ။ ထို့
ကြောင့် နဖူးကြောတင်းလျက်။

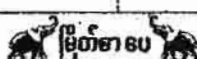
“မင်းက ဘယ်သူတုန်း
ဘာကိစ္စနဲ့ တံခါးခေါင်းလောင်း
လာတီးရတာတုန်း”

“ဦးကြီး ဦးရာမ၊ ကျွန်
တော်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်
တော်... အဂ္ဂလေ”

ဦးရာမ၏အမေးကို အဂ္ဂ
က ကျယ်လောင်စွာ ဖြေလိုက်
သည်။

“ဟား... ဟုတ်ပြီ၊ မင်းနဲ့
မတွေ့တာ ကိုးနှစ်လောက် ကြာ
သွားပေမယ့် ငယ်ရုပ်မပျောက်
သေးပါလား၊ ခဏစေ့ဦးနော်”

ခြံစောင့်ဦးရာမက ပုဆိုး

www.burmeseclassic.com

ခါးပုံစတွင်း၌ ထည့်ထားသော
သော့တွဲကြီးကို ဆွဲထုတ်သည်။
ခြံတံခါးနှင့်သံကြိုးကို တွဲခပ်ထား
သော သော့ခလောက်ကို သော့
ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဦးရာမသည်
ကိုယ်လုံးက ဆူဖြိုးသော်လည်း
သူ၏ လှုပ်ရှားမှုကနွေးကွေးလေး
လံခြင်းမရှိ။ ပကတိ သွက်လက်
နေဆဲပင်။

“ဦးကြီး ဦးရာမကတော့
နည်းနည်း ပိုဝလာတာက လွဲလို့
အရင်အတိုင်းပါပဲဗျာ”

အဂ္ဂက မှတ်ချက်ချလိုက်
သည်။

“လာ... လူလေးအဂ္ဂ၊
မင်း... အခုလို ရောက်လာတာ
ကို ဆရာကြီး ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်
သာ ကွေ့လိုက်ရရင်တော့ ဘယ်
လောက်များ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ဖြစ်လိုက်မလဲကွာ”

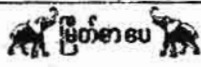
ဦးရာမက အဂ္ဂ၏ ပခုံး
ကိုဖက်လျက် ကြိုဆိုရင်း ဘမြတ်
ထွဋ်ခေါင်ကို မှတ်မှတ်ရရဖြင့်

ကြေကွဲစွာ ပြောသည်။ ထိုနောက်
ခြံတံခါးကို သံကြိုးရစ်ပတ်လျက်
သော့ပြန်ခတ်သည်။

“ဆရာကြီးရဲ့ နောက်ဆုံး
ထွက်သက်အထိငါ့မြေးအဂ္ဂလေး
ရောက်လာတော့မယ် ထင်တယ်။
မြေးလေး ရောက်ပြီမှ ငါ့သေရ
ရင် သေပျော်ပါတယ်ကွာ၊ သူ...
ဘယ်နည်းနဲ့မှဆို ရောက်လာမှာ
ကွာ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား...
ရာမလို့ တဖွဖွပြောခဲ့သေးတယ်။
ဆရာကြီးက လူလေးအဂ္ဂကို အ
ရမ်းသံယောဇဉ်ကြီးတာကွာ”

ဦးရာမက စကားအဆုံး
တွင် သက်ပြင်းတစ်ချက် မှတ်
ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုလေထဲတွင်
ယမကာအနံ့အသက်များအပြည့်
အဝပါသည်။ အဂ္ဂက အမှတ်မ
ထင် အသက်အောင့်လိုက်သည်။

“လာ... စံအိမ်ထဲ သွား
စို့၊ မင်းလာမယ်ဆိုတာ စာရေး
လိုက်လို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က
တည်းက နေ့တိုင်း ကြွတ်သား

ဟင်းချက်ထားတယ်၊ မင်းရောက်
မလာသေးတော့ ငါ့ဟင်းကို ငါပဲ
ပြန်စားလိုက်ရတာပေါ့ကွာ”

ဦးရာမက သူ့ဝသီအတိုင်း
အားရပါးရ လှိုက်လှဲစွာပြောလေ
သည်။

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော့် အ
တွက် မကျန်တော့ဘူးပေါ့ ဟုတ်
လား.. ဦးရာမ”

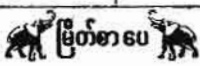
“ဟား.. ဘယ်ကျန်တော့
မလဲ၊ ဒါကြောင့် ဒီနေ့မနက် ထပ်
ချက်ထားရတယ်.. အဂ္ဂရေစော
စောတုန်းက မီးရထား ဥဩသံ
ကြားလိုက်ရတော့ အဲဒီရထားနဲ့
မင်းပါလာလို့ ပါလာငြား ဆိုပြီး
ဟင်းနွေးထားလိုက်ရတယ်...
လာ...”

ဦးရာမ၏ ခေါ်ဆောင်
ရာအတိုင်း အဂ္ဂပါသွားသည်။

စံအိမ်ရှေ့ ပေါက်တံခါး
ကို သော့တွဲကြီးထဲမှ သော့တစ်
ချောင်းဖြင့် ဦးရာမဖွင့်လိုက်သော
အခါ အိမ်ထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ

သည်။ ဦးရာမက မီးခလုတ်ဖိနှိပ်
လိုက်သည်။ ဧည့်ခန်းဆောင်ထဲ
တွင် လင်းထိန်သွားလေသည်။
မဟော်ဂနီရောင် ဆက်တီထိုင်ခုံ
များနှင့်စားပွဲပေါ်တွင် ဖုန်မှုန့်တစ်
မှုန့်တစ်လေမှ မတွေ့ရ။ ပြောင်
လက်သန့်စင်နေသည်။ ခြံစောင့်
ဦးရာမ၏ လက်ရာပင် ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။

အဂ္ဂ၏ အဖိုးဘမြတ်ထွဋ်
ခေါင်ထံသို့ ဦးရာမ ပထမဆုံးစ
တင်ရောက်ရှိပြီး ခြံစောင့်အလုပ်
လုပ်သည့်အချိန်က ဦးရာမ၏အ
သက်က နှစ်ဆယ်ပင်မပြည့်တတ်
သေး။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်
တစ်ကောင်ကြွက် လူငယ်လေး
ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကတည်းက
အဖိုးက ဦးရာမကို အရာခပ်သိမ်း
သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်သန့်ပြန်ပြန်
ရှိစေရန် ပုံစံ သွင်းထားခဲ့သည်။
သူပုံသွင်းသည့်အတိုင်း အံဝင်ခွင့်
ကျဖြစ်မဖြစ် အစဉ်သဖြင့် စောင့်
ကြည့်အကဲခတ်လေ့ရှိသည်။

အဖိုးစိတ်တိုင်းကျ ကျေ နပ်သောအခါကျမှ သူ့ခြံနှင့် စံ အိမ်တွင် လူယုံတော်အဖြစ်ကျွေးမွေးပျိုးထောင်၍ နေရာပေးထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဂ္ဂ (၁၂) နှစ်အရွယ်က မိဘနှင့်အတူ အဖိုးထံ အလည်အပတ် ရောက်လာစဉ်ကဆိုလျှင် ဦးရာမသည် အဖိုး၏ ယုံကြည်စိတ်ချရသော ငယ်မွေးလူယုံတော်ဘဝသို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

သို့ရာတွင် အဖိုးသည် ဘီလူးစည်း လူ့စည်း ခွဲခြားထားရှိသည်။ ရာမကို ယုံကြည်စိတ်ချသော်လည်း ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မဟုတ်ပါချေ။ အတိုင်းအတာတစ်ခုထိသာ ယုံကြည်စိတ်ချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဦးရာမသည် မဟူရာစံအိမ်တွင် နေသားကျနေခဲ့သည်။ ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပြီးသော်လည်း ထိုခေတ် ထိုအချိန်

ကာလ ထုံးစံအတိုင်း ကျယ်ဝန်းလှသော ခြံဝင်းကြီး၏ အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် အုတ်ဂူပြုလုပ်၍ အရိုးပြာထည့်သွင်းမြှုပ်နှံထားသည်။ ကမ္မည်းတိုင်ကိုလည်း ခိုင်ခန့်သေသပ်စွာ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။

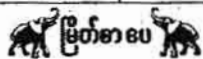
“လူလေးအဂ္ဂ. . ထမင်းအရင်စားမလား၊ ရေအရင်ချိုးမလား။”

“ကျွန်တော်ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်. . ဦးရာမ၊ ရေချိုးပြီးမှပဲ ထမင်းစားမယ်”

ဦးရာမ၏ အမေးကို အဂ္ဂက ဖြေလိုက်သည်။

X X X

“ဦးရာမရဲ့ ကြက်သားဟင်းလက်ရာကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးနှစ်က စားခဲ့ရတဲ့ အရသာအတိုင်းပဲ၊ လုံးဝမပြောင်းလဲဘူး။”
ဆာဆာနဲ့ အားရပါးရ

www.burmeseclassic.com

စားသောက်ပြီးသွားသောအဂ္ဂက ပါးစပ်ကို လက်သုတ်ပုဝါဖြင့်ပွတ် လိုက်ပြီးနောက် ချီးကျူးစကား ပြောလိုက်သည်။

“လူလေးအဂ္ဂက ကြက် သားဟင်းနဲ့ (၁၂)မျိုးဟင်းချိုကို အားရပါးရ စားသောက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကြက်ဟင်းခါးသီးကို တော့ တို့တောင်မတို့ဘူး။ အခါ မကြိုက်လို့လား လူလေး။ ကျုပ် ပုဇွန်ခြောက်နိုင်နိုင်နဲ့ ခြောက် ခြောက်ကလေး ကြော်ထားတာ”

“ကျွန်တော် ကြက်ဟင်း ခါးသီးကို လုံးဝမကြိုက်လို့ မစား တာပါ”

အဂ္ဂက ပြောပြောပြောကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ စိတ်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခုဖြစ် ပေါ်နေပါသည်။ ကြက်သားနှင့် ကြက်ဟင်းခါးသီးတွဲစားလျှင် မူး ဝေအော့အန်တတ်ကြောင်း ဦး ရာမမသိသောကြောင့်လား။ သို့ တည်းမဟုတ် သိပါလျက်နဲ့ တ

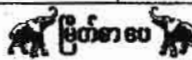
မင်သက်သက် ကျွေးခြင်းဖြစ်လေ မလားဟူ၍ စဉ်းစားလိုက်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အဂ္ဂ သည် ဦးရာမအပေါ်တွင် သံသ ယ မရှိသင့်ကြောင်း သူ့ဖာသာသူ့ စိတ်ကို ဖြေဖျောက်လိုက်မိသည်။

ထမင်းစားခန်း အတွင်း မှထွက်လာသော အဂ္ဂသည် ဧည့် ခန်းထဲတွင် ချထားခဲ့သော ခရီး ဆောင်လက်ဆွဲအိတ်ကြီးနှင့်သိုင်း ကြိုးတပ် ပတ္တူအိတ်ကို မတွေ့ရ တော့။ ထို့ကြောင့် သူ့နောက်မှ ကပ်လျက် လိုက်ပါလာသော ဦး ရာမကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“လူလေးအဂ္ဂရဲ့ အိတ် (၂)အိတ်စလုံး အပေါ်ထပ် အိပ် ခန်းမှာ နေရာချလိုက်ပြီ။ ဟိုးအ ရင်က လူလေးတည်းခဲတဲ့ အိပ် ခန်းပဲ။ အိပ်ရာလည်း အဆင်သင့် ပြင်ထားပြီးပြီ။ အခန်းထဲမှာလည်း ရှင်းလင်းထားတယ်”

ဦးရာမက အဂ္ဂမမေးခင် ဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် . . . ခြံထောင့်ကို သွားကြည့်မလို့၊ ဦးရာမဆီမှာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ခဏလောက် ပေးလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နှင့်မီးခြစ်လိုချင်တယ်”

“ခြံထဲမှာ မှောင်နေပြီ . . . လူလေး၊ မနက်ကျမှပဲ ဆရာကြီး အုတ်ဂူကို သွားကန်တော့ပါလား၊ ခြံထဲမှာ ကောင်ရှည်တွေဘာတွေနဲ့တွေ့ရင် မလွယ်ဘူး”

ဦးရာမက တားမြစ်သည့် အရိပ်အမြွက်မျိုးဖြစ်သည်။

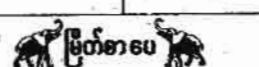
“ဒါကြောင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူခိုင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ရောက်ရောက်ချင်း သူ့ဆီသွားမတွေ့ရင် အဖိုးက ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ မနက်ကျတော့လည်း နောက်ထပ်သွားရမှာပေါ့”

ဦးရာမအနေနဲ့ အဂ္ဂ၏ ဆန္ဒကို ယန့်တား၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် . . .

နောက်ထပ်ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောတော့။ စံအိမ်လေးဘက် အဖို့ချထားသော အခန်းကျဉ်းလေးရှိရာသို့ ထွက်သွားသည်။ ထိုအခန်းသည် ဦးရာမအတွက် သီးသန့် နေခွင့်ပြုထားသော နေရာဖြစ်သည်။

အဖိုး မြတ်ထွဋ်ခေါင်က ဦးရာမအား ယုံကြည်စိတ်ချသည်ဆိုသော်လည်း အလုပ်သမားတယောက်ကို အလုပ်သမားကဲ့သို့သာ နေရာချသည်။ စံအိမ်ထဲ၌ လှုပ်ရှားသွားလာ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်စေသော်လည်း နေထိုင်အိပ်စက်ခွင့် မပြုပါချေ။

အဂ္ဂသည် ဦးရာမလှမ်းပေးသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ အမွှေးတိုင်ထုပ်နှင့် မီးခြစ်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးက သုံးထောင့်ထိုး ‘အဲဗားရယ်ဒီ’ အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ဓာတ်မီးခြစ်က ဖလေးရွာမှ ထုတ်လုပ်သော ကြေးဝါမီးခြစ်ကြီးဖြစ်လေ

www.burmeseclassic.com

သည်။ တစ်ချက်ခြစ်လျှင် တစ်ခါ
တောက်လေ့ရှိသည်။ ဖယောင်း
တိုင်က အနီရောင်ဖြစ်သည်။ အ
မွှေးတိုင်အထုပ်တွင် အိန္ဒိယနတ်
သမီးဖြစ်သော 'ဆရာဆွာတိနတ်
သမီး'က ကြာပန်းပေါ်တွင် တင်
ပါးလွှဲထိုင်နေသော တံဆိပ်ရေး
ဆွဲထားသည်။

“ကျုပ်လည်း လိုက်ခဲ့ရမ
လား.. . လူလေးအဂ္ဂ”

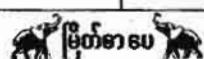
“ရပါတယ် ဦးရာမရယ်၊
အဖိုးနှင့်မတွေတာ နှစ်ပေါင်းများ
စွာ ကြာခဲ့ပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်
တို့ မြေးအဖိုးအချင်းချင်း လွတ်
လွတ်လပ်လပ် စကားတွေပြော
ချင်လို့ပါ။ ဦးရာမလိုက်လာရင်
ပျင်းနေမှာစိုးလို့၊ ကဲ ကျွန်တော်
သွားမယ်”

အဂ္ဂက စကားမဆုံးမီ ခြံ
ဝင်း၏ အနောက်မြောက်ထောင့်
အရပ်သို့ ဦးတည်၍ လက်နှိပ်
ဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းထိုးထားလျက်
လျှောက်သွားသည်။ ဦးရာမက

သက်ပြင်းမောတစ်ချက်ချကာ စံ
အိမ်ရှေ့ဘက် တံခါးပေါက်တွင်
ရပ်လျက်သား ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အဖိုး ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်
၏ အုတ်ဂူလေးသည် တရုတ်စ
ကားပင်ကြီးအောက်တွင် တည်ရှိ
သည်။ သုံးထောင့်ထိုး လက်နှိပ်
ဓာတ်မီးရောင်တန်း၏ အလင်း
ရောင်ထဲတွင် အုတ်ဂူလေးက
သန့်ရှင်းနေသည်။ ထုံးသုတ်ထား
သည်မှာ ရက်ပိုင်းမျှသာ ကြာခဲ့
သောကြောင့် ဖွေးဖွေးဖြူ၍ စင်
ကြယ်နေလေသည်။ အဂ္ဂသည်
ကမ္မည်းတိုင်ရှေ့တွင် ဒူးထောက်
၍ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းခြင်း၊ ထွန်း
ညှိထားသော အမွှေးတိုင်မှ ထွက်
ပေါ်လာသော အခိုးအငွေ့ရနံ့များ
ပျံ့နှံ့စေရန် အသာအယာ လှုပ်
ရမ်းသည်။ အုတ်ဂူ၏ ခေါင်းရင်း
ဘက်တွင် ကမ္မည်းတိုင်တွင် ရေး
ထိုးထားသော စာလုံးများကို တွေ
ရသည်။

“ချစ်လှလှသော ဖခင်ဦး

မြတ်ထွဋ်ခေါင် အသက်(၈၁)နှစ် (၂၀. ၁၂. ၁၉၃၂) အင်္ဂါနေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

သား.. . လင်းထွဋ်ခေါင်

နှင့်ဇနီးမိဇွယ်. . . ။

မြေး.. . မင်းထွဋ်ခေါင်။

***

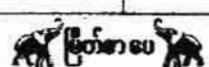
ထိုအုတ်ဂူနှင့်ကမ္မည်းတိုင်ကို အဖေအစီအစဉ်ဖြင့် စိုက်ထူခဲ့ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အဂ္ဂကသဘောပေါက်လိုက်မိသည်။ အဖိုးတွင် သားတစ်ယောက်သာ ရှိသည်။ အဂ္ဂ၏အဖေ လင်းထွဋ်ခေါင်။ အဖိုး၏ တစ်ဦးတည်းသောမြေးမှာ အဂ္ဂဖြစ်သည်။

အဂ္ဂသည် လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်က ဤစံအိမ်ရှိရာ ခြံဝင်းကြီးထဲတွင် အဖိုး၏လက်ကို ဆွဲ၍ လျှောက်သွားခဲ့သည်ကို အမှတ်ရမိသည်။ ထိုစဉ်အခါက တရုတ်စကားပင်အောက်တွင် ပြန်

ပြူးညီညာ၍ သဲဖြူလေးများ ဖုံးလွှမ်းနေသော မြေပြင်သာရှိလေသည်။ ယခုအခါတွင် အဖိုး၏အုတ်ဂူနှင့်ကမ္မည်းတိုင် တိုးလာသည်။

ထို အကြောင်းအရာကို တွေးတောနေစဉ် အဂ္ဂ၏ ညာဘက်နားရွက်အထက်ဖျား လက်နဲ့ တို့လိုက်သည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ အဂ္ဂက သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ချာကနဲ မတ်လည်လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မည်သည့်အသွင်သဏ္ဍာန်ကိုမှ မတွေ့ရ။

သို့ရာတွင် စောစောက်အဖိုးအကြောင်းကို အာရုံရောက်နေသောကြောင့်အဂ္ဂသတိမထားမိသည်မှာ တရုတ်စကားပွင့်များသည် အပင်ထက်မှ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ အဂ္ဂ၏ ခြေရင်းတွင် လေးငါးပွင့် တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်ယံထက်မှ ကြွေကျလာသော စကားတစ်ပွင့်သည် သူ၏ နားရွက်အထက်ဖျား

www.burmeseclassic.com

ကို ထိသွားခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တိုက်ဆိုင်နေသည်မှာ အဖိုးသည် အဂ္ဂကို ကလူကျီစယ်သည့်အခါတိုင်း ညာဘက်နားရွက်ထိပ်ဖျားကို အသာအယာ ဆွဲလေ့၊ တို့လေ့ရှိမြဲဖြစ်သည်။

“ငါ့မြေးက မဟာနဖူးကျယ်ကျယ်၊ နားရွက်ကားကားနဲ့ ဆိုတော့အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါကျရင် ဆရာ အခေါ်ခံရလိမ့်မယ်၊ ကန်တော့ခံရလိမ့်မယ်ကွ”

... ဟူ၍လည်း ကြိုတင်နိမိတ် ဖတ်လေ့ရှိကြောင်း ပြန်လည်သတိရမိသည်။ အဂ္ဂသည် ဒူးထောက်ထိုင်လျက်သားဖြင့် အဖိုး၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ရည်မှန်းလျက် အုတ်ဂူနှင့် ကမ္မည်းတိုင်ကို ကန်တော့သည်။ ထိုသို့နဖူးမြေထိ ကန်တော့နေစဉ် အဖိုးဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်က ကမ္မည်းတိုင်ရှေ့တွင် မတ်မတ်ရပ်နေရာ

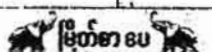
မှ ခါးကို ရှေ့သို့ကိုင်ညွှတ်လျက် သူ၏ ဦးခေါင်း နောက်ဘက်ကို ညာလက်ဖဝါးဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးသည့်ပမာ ခံစားလိုက်ရသည်။ အဂ္ဂ၏ နားထဲတွင်လည်း အဖိုး၏ အသံဖြင့်...။

“ငါ့မြေးလေးအဂ္ဂ ဘုန်းကြီးနို့ အသက်ရှည်ပါစေ၊ ဆိုးကံများ ပပျောက်၍ ကောင်းကံများ ရောက်ရှိခံစားနိုင်ပါစေ”

... ဟူသော အဖိုး၏ ဆုပေးနေကျ စကားလုံးများကိုကြားလိုက်ရသည်။ ဤအသံသည် သူ၏ နားထဲတွင် ကြားယောင်လိုက်ခြင်း မဟုတ်ပဲ အဖိုးကိုယ်တိုင် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဂ္ဂအနေနဲ့ ယူဆလိုက်သည်။

သူ၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် အဖိုးရောက်ရှိနေသည့်ပမာ ခံစားလိုက်ရသည်။

“အဖိုးမြေးလေးအဂ္ဂဟာ အဖိုးရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ခံအိမ်ကြီးကို ရောက်လာပါပြီ အဖိုး၊ မြေး

လေးရောက်ရောက်ချင်း လာပြီး နှုတ်ဆက်တာပါ။ အဖိုးဖြစ်လေ ရာဘဝကနေ မြေးလေး ပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို သာဓု ခေါ်နိုင်ဖို့ အမျှပေးဝေပါတယ်။ အမျှ . . အမျှ . . အမျှ၊ အဖိုးဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်နိုင်ပြီး မြင့်မြတ်သော ဘုံဌာနမှာ ခံစား စံစားနိုင်ပါစေ”

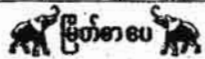
အဂ္ဂက တုန်ယင်လှိုက် မောသော အသံဖြင့် တီးတိုးရွတ် ဆိုဆုတောင်းလိုက်သည်။ ရေကန် အနီးရှိ စကားဝါပင်ကြီးအထက်မှ တောက်ကဲ့တစ်ကောင်သည် . . “တောက်တံ့” ဟူသော အသံဖြင့် ကြီးဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်အော် မြည်လိုက်ကြောင်း ကြားရသည်။ အကယ်၍ သာမန် တိုက်ဆိုင်မှု မဟုတ်ပါက အဖိုးသည် ဤနေ ရာဝန်းကျင်၌ ပရလောကသား တစ်ယောက်အဖြစ် မှီခိုတယ်နား နေသေးသည်ဟူ၍ သံသယဖြစ် စရာကောင်းနေ၏။ လေရှူးသုန်

သုန် တိုက်ခတ်နေသောကြောင့် စကားဝါပင်ကြီးအနီးရှိ ရေကန် ကြီးထဲတွင် ဂယက်လေးများ ထ နေသည်။ အဂ္ဂသည် သင့်လျော် သော တစ်နေ့တွင် အဖိုးအတွက် ရည်စူး၍ သံဃာတော်အရှင်သူ မြတ်များအား အလှူဒါနပြု၍ ရေ စက်ချအမျှပေးဝေရန် လေးလေး နက်နက် သံန္နိဌာန်ချလိုက်သည်။

X X X

အဂ္ဂသည် ခရီးပန်းလာ သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မဟူရာ စံအိမ်ကြီးသို့ စတင်ရောက်ရှိခဲ့ သော ညတွင် ကွယ်လွန်သူအဖိုး အုတ်ဂူနှင့် ကမ္မည်းတိုင်သို့ သွား ရောက်ဂါရဝပြုခဲ့၏။ ထိုနောက် ဦးရာမအား နှုတ်ဆက်၍ စော စောစီးစီး အိပ်ယာဝင်ခဲ့သည်။

အဂ္ဂအနေနဲ့ အိပ်၍ မ ပျော်တပျော် အချိန်တွင် ဘျယ် ဝန်းသော ဝင်းခြံ၏ ရှာဟုထောင့်

www.burmeseclassic.com

ဘက်မှ စောင်းတီးသံ သဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်ဟု မှတ်ထင်လိုက်မိသည်။ သို့ရာတွင် အိပ်ချင်စိတ်ကို တားမနိုင်၊ ဆီးမရဖြစ်နေသောကြောင့် သူကြားသည်ထင်သော စောင်းသံထွက်ပေါ်ရာ ရပ်ဝန်းကို သွားရောက်လေ့လာခြင်း မပြုနိုင်ပါချေ။

နံနက် အရုဏ်မတက်မီ အဂ္ဂအိပ်ယာမှ နှိုးနေသည်။ အလွန် စောနေသေးသောကြောင့် ပြန်လည်အိပ်စက်ရန် ကြိုးစားမိသည်။ ထိုအချိန်တွင် စောင်းသံ သဲ့သဲ့ကို ထပ်မံကြားလိုက်ရပြန်သည်။ ညဉ့်ဦးပိုင်းက ကြားခဲ့ရသော ရာဟုထောင့် ဘက်မှပင် ဖြစ်သည်။

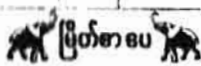
အဂ္ဂအနေနဲ့ စောင်းသံ သဲ့သဲ့ကို ထပ်မံကြားရဥှင်က စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မိသည်။ သို့ရာတွင် မိနစ်ပိုင်း၊ အကောအတွင်း ထိုစောင်းသံသည် သူ့အား ချော့သိပ်သည့်ပမာ ယူဆလိုက်ရ၏။

မကြာမီ သူသည် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြန်လည်အိပ်မောကျသွားခဲ့သည်။

သည်တစ်ကြိမ် အိပ်နေစဉ် အဂ္ဂ... အိပ်မက်မက်သည်။

ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် ရုပ်ဒြပ်ဟူ၍ ထုနှင့်ထည်နဲ့ ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်စေ၊ အခိုးအငွေ့များ သဏ္ဍာန် ဝိုးတဝါးဖြစ်စေ မြင်ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ပါချေ။

ပကတိ ဘာဆိုဘာမှမရှိသော ဟင်းလင်းပြင်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ သူ့ရောက်ရှိသွားသည်။ သူ့နားထဲသို့ စောင်းသံသဲ့သဲ့ တစ်ခုတိုးဝင်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ပြုံးကနဲ၊ ပြက်ကနဲ၊ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် တောက်ပသော အရောင်များမှာ မှိတ်ထားသော မျက်စိထဲတွင် တဖျတ်ဖျတ် လင်းလက်လာသည်။ ထိုနောက် အဆက်အစပ်မရှိလှသော စကားလုံး(၂)လုံးကိုပါကြားလိုက်ရသည်။ 'ရာဟုထောင့်...'

ရေကန်။ ထိုစကားသံသည် အဂ္ဂဇာနီး နားထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်လျက် ရှိသည်။

ကြားနေရသော ကျယ်လောင်သည့် အသံမှာ တဖြည်းဖြည်း တိုးလာသည်။ တီးတိုးလေသံမျိုး ဖြစ်လာသည်။ ထိုနောက် လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုအသံသည် အဖိုးအသံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူနေသည်။

အဂ္ဂသည် သူ့အိပ်ယာမှ နိုးလာခြင်းကို တိတိပပသိလိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် အိပ်ယာမှ မထသေးပဲ ဆက်လက်လဲလျောင်းလျက် သားဖြင့် မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်၍ ပြန်လည်စဉ်းစားနေလိုက်သည်။

“တောက်တဲ့မြည်သံ . . စောင်းသံသဲ့သဲ့ . . ရာဟုထောင့်ရေကန်”

. . ဟူသော အကြောင်းအရာများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ယီးခြားစီလား။ သို့တည်းမဟုတ်

ဆက်စပ်နေသည်လား ခွဲခွဲခြားခြား မသိနိုင်ပါချေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် မသိသေးဟူ၍ သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ထိုအကြောင်းအရာများ မကြားမိက ဤစံအိမ်သို့ နွားလှည်းကြုံစီး၍ လိုက်လာစဉ် လှည်းသမားကြီး အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်သော စကားသံလည်း ပြန်လည်ကြားယောင်လာမိသည်။

“ဟုတ်ပ၊ မောင်ရင်က ဘာကိစ္စနဲ့ ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်စံအိမ်ကို သွားမှာတုန်း”

“ . . . . . ”

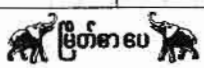
“မောင်ရင် . . အဲဒီစံအိမ်နဲ့ ခြံအကြောင်း မသိသေးဘူး ထင်တယ်”

“ . . . . . ”

“ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ပြောတာထက် မောင်ရင်ကိုယ်တိုင်သိတာက ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်”

“ . . . . . ”

“ကျုပ်ကို ငွေတွေ ဘယ်လောက်ပေးပေး ဒီလိုစံအိမ်မျိုး

www.burmeseclassic.com

မှာတော့ လုံးဝမနေရဲဘူး”

... ဟူသော စကားလုံးများသည် အဂ္ဂအတွက် ပဟေဠိဆန်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးရာမထဲတွင် အဖြေရှိလိုရှိငြား မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရတော့မည်။

***

အဂ္ဂသည် အိပ်ယာမှထ၍ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်၊ ရေချိုး၊ အဝတ်သစ် ဝတ်ဆင်ပြီးတဲ့နောက် အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့ရှိခဲ့သော အိပ်ခန်းဘက်သို့ဦးတည်လျှောက်လာသည့် ဦးရာမကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်မိသည်။

“လူလေးအဂ္ဂကို မနက်စာအဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလို့ လာပြောဖို့ ထွက်လာတာအတော်ပဲ၊ လာ...”

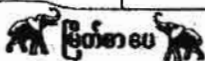
ဦးရာမက ပြုံးပြုံးချိုချိုဖြင့် ရှင်းပြ၍ ခေါ်ဆောင်သွား

သည်။ ထမင်းစားခန်းထဲတွင် သားတကျ နေရာယူပြီးသော အား ဦးရာမက သံကောအဆောင်းဖွင့်၍ စားစရာပန်းကများကို လက်လှမ်းမီအောင် သို့ တိုးပေးသည်။

ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုပန်းကန်၊ ကြက်ဥဟတ်ဖရိုင်နဘေကင်တစ်ပွဲ၊ ကော်ဖီပန်းကနှင့်ကော်ဖီကရား၊ စသည်တို့ဖြသည်။ အဖိုးရှိစဉ်ကတည်းကနက်အိပ်ယာထချိန်တွင် ဘဇိဖတ်စံစားလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောဦးရာမက မှတ်မှတ်ရရဖြင့် သအားလည်း ထိုသို့ ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟူ၍ အဂ္ဂမှတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ဇွန်းခရင်း... မားတို့ကျင်လည်စွာ ကိုင်တွယ်၍ သောက်နေသော အဂ္ဂကို စာရှေ့မှ ဦးရာမက ရပ်လျက်ကြည့်နေသည်။

“ဦးရာမကော စားပြီး

ဟား”

“ပြီးပါပြီ. . . ကျုပ်တို့လို
တာသူတောင်သားတွေကတော့
မောင်ရင်တို့လို ဘိုစာနဲ့ မတင်း
တိမ်ဘူးကွယ်၊ ထမင်းကြမ်းကြော်
နှင့်လက်ဖက်ရည် ကြမ်းကို အား
ရပါးရစားမှ အဆင်ပြေတယ်၊ လူ
လေးအဂ္ဂမနက်စာအတွက် ဘာ
ဟင်းနဲ့ စီစဉ်ပေးရမလဲ၊ လော
လောဆယ် ဂျီသားခြောက်တော့
ရှိသေးတယ်”

“ရပါတယ်ဗျာ၊ အဆင်
ပြေသလိုသာ ချက်ပါ၊ ကျွန်တော်
က ချေးမများပါဘူး၊ စားလို့ရတာ
အကုန်စားနိုင်တယ်၊ အခုလို ဘို
စာမဟုတ်လည်း ဦးရာမစားသလို
ထမင်းကြမ်းနဲ့လက်ဖက်ရည်ကြမ်း
လည်း စားနိုင်ပါတယ်”

အဂ္ဂက အလိုက်သင့်ပင်
ပြောလိုက်သည်။

စားသောက်ပြီးစီးသော
အခါ အဂ္ဂစားထားသောပန်းကန်
များကိုဆေးကြောရန် သိမ်းဆည်း

နေသော ဦးရာမကို အဂ္ဂက မေး
ခွန်းထုတ်သည်။

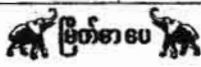
“ဒီစံအိမ်မှာ ထူးထူးခြား
ခြား ဘယ်လို အကြောင်းအရာ
တွေများ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသလဲ ဦးရာမ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ. . . လူ
လေးအဂ္ဂ”

“ဦးရာမက ပြူးတူးပြတ်
ဖြင့် မေးသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မနေ့
က ကျွန်တော်. . . နွားလှည်းကြုံ
လိုက်လာတော့ လှည်းသမားကြီး
က ဦးရာမက သတ္တိကောင်းလို့
တစ်ယောက်တည်းနေတာတဲ့၊ သူ
ဆိုရင် ငွေဘယ်လောက်ပေးပေး
မနေရဲဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်၊ အဲဒါ
ကြောင့် မေးကြည့်တာ”

“ဟာ. . . အဲဒါ ကိုဖိုးထင်
ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သူက မြွေဆိုရင်
မြက်လျှော့လိုအကောင်လေးတွေ
မြင်လိုက်ရတာနဲ့ တစ်ခါတည်း
သေးဖြန်းဖြန်းပါလေ့ရှိတယ်၊ အ
ရင်တုန်းက ဒီခြံကြီးကို ဆရာကြီး

www.burmeseclassic.com

ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်ဝယ်ပြီးနောက် ပိုင်းမှာ မြွေပွေးတွေ အရမ်းပေါတာ၊ နောက်တော့မှ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခြံပုတ်တွေ ပေါင်းမြက်တွေ ရှင်းတော့မှ နေရာပြောင်းသွားကြတာ၊ ဒါတောင်မှ တစ်ခါတစ်ခါ ရောက်လာလို့ မြင်ရတွေ့ရသေးတယ်”

ဦးရာမက ရှင်းပြသည်။

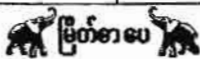
“ဒါထက် ဒီခြံထဲမှာ ပရလောကနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ကြုံဖူးလား.. ဦးရာမ”

“ဟာ.. လူလေးအဂ္ဂကလည်း ပေါက်တတ်ကရတွေ အတွေးခေါင်နေပြန်ပါပြီ၊ လူလေးရဲ့ အဖိုးနှင့်ကျုပ် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေလာခဲ့တာပဲ၊ တစ်ခါမှ သရဲခြောက်မခံဖူးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့မေးတာလဲ၊ လူလေးအဂ္ဂ ဘာတွေများ တွေ့လို့လဲ”

“ဘာမှတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ညတုန်းက အဖိုးကမ္ပည်းတိုင်ရှေ့မှာအမျှဝေ

လိုက်တော့ တောက်တဲ့အော်သံကြားလိုက်ရလို့ပါ”

“တိုက်ဆိုင်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ အဖိုးအဖွားတွေ ပြောဖူးလို့ ကြားတာတော့ရှိတယ်၊ လူတစ်ယောက်ယောက်က အမျှပေးဝေတာကို ကြုံကြိုက်လို့ကြားလိုက်ရတဲ့ ပရလောကသားတွေဟာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ သာဓုခေါ်နိုင်ခွင့်ရသွားကြတယ်၊ အဲဒီလို သာဓုခေါ်နိုင်ပြီး အဆင့်မြင့်သွားတဲ့အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမျှဝေသူကို ပြန်လည်အသိပေးရာမှာ တချို့က အသံနဲ့၊ တချို့က အနံ့နဲ့၊ တချို့က ရုပ်အဆင်းသဏ္ဍာန်ပြလေ့ရှိတယ်၊ ဝေမာနိက အမျိုးအစားတွေကျပြန်တော့ ပရလောကထဲမှာ အဆင့်မြင့်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို လှလှပပနဲ့ ရချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် စွဲမက်ဖွယ်ရာ အမွှေးနံ့သာနဲ့ သာသာတဲ့ဝတ်စုံတသံ၊ တေးသံတွေ ဖန်တီးပြီး သူ

www.burmeseclassic.com

တို့ရှိကြောင်း အမျှဝေတာကို ရရှိပြီး သာဓုခေါ်နိုင်ကြောင်း အသိပေးကြတယ်။ သူတို့နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူတွေကျတော့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လူလူချင်းဆက်ဆံသလိုမျိုး ဆက်ဆံနိုင်သတဲ့”

ဦးရာမက နှာချာရှင်းပြသည်။

“ဦးရာမ... အခုလောက်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်အစက လုံးဝမထင်မိဘူး၊ ချီးကျူးတယ်ဗျာ၊ တကယ်ပါ”

အဂ္ဂက အားရပါးရပြောလိုက်သည်။

“ဒါကတော့ ကျုပ်သိထားတာတွေကို အကြောင်းမဲ့ သက်သက် လူတကာကို လိုက်ပြောနေရင် ကြားတယ်ထင်ပြီး ပေါသွားမှာပေါ့နော်”

အဂ္ဂသည် ဦးရာမ၏ စကားကို အကြောင်းမဲ့ ထောက်ခံတဲ့အနေဖြင့် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်

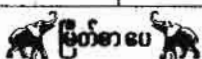
ညိတ်ပြလိုက်သည်။

“နောက်တစ်ခု ပြောချင်တာက ကျွန်တော်ဖိတ်ထဲမှာ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေတာလေးတွေ ပပျောက်သွားအောင် သံဃာတော်ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းကျွေးချင်တယ်၊ နောက်ပြီး အဲဒီအလှူဒါနကို ရေစက်ချ အမျှပေးဝေချင်တယ်၊ အဲဒါ ဦးရာမစီစဉ်ပေးနိုင်မလား”

“ရပါတယ်၊ အဲဒါ သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ သံဃာတော်တွေရှိတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက ဝေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် စောစောစီးစီး လှည်းနဲ့သွားပင့်ရမယ်၊ ဆွမ်းကျွေးပြီးတာနဲ့ ပြန်ပို့ရမယ်၊ အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ် တာဝန်ထားလိုက်ပါ... လူလေး”

“နောက်ပြီး ဒီအနီးအနား ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်အနည်းအကျဉ်းကိုလည်း ကျွန်တော်နှင့် မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် သဘောမျိုးဖိတ်လို့ရမလား... ဦးရာမ”

ဦးရာမက တစ်ချက်မျှ

တွေကနဲဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုနောက်မှ . . . ။

“အဲဒါတော့ သိပ်မလွယ်ဘူး၊ ရွာနဲ့က အတော်ကြီးကို အလှမ်းဝေးတယ်၊ အနီးဆုံးရွာကလေးမိုင်နီးပါးလောက်မှာရှိတယ်၊ ချိုင့်ဝှမ်းတွေ၊ ကုန်းတက်တွေ၊ အနိမ့်အမြင့်လမ်းခရီးဖြစ်တဲ့အတွက် သွားရေးလာရေးအဆင်မပြေဘူးလှည်းလမ်းကြောင်းရှိပေမယ့်လို့ ချောင်းကျယ်တစ်ခုကို ဖြတ်သွားရတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီနေရာကို တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ မရောက်ကြဘူး”

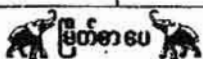
“အဖိုးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေရာကိုမှ ရွေးပြီး ခြံကျယ်ဝင်းကျယ်နဲ့ စံအိမ်ကို ကျကျနန ခမ်းခမ်းနားနား ဆောက်ရတာလဲဗျာ၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်ရှိလို့လဲမသိဘူးနော်”

“ဆရာကြီးစံအိမ်ဆောက်တုန်းက ခြံဝန်းကျင်မှာ ရွာလေးတစ်ရွာ စည်စည်ကားကား ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်၊ လူနေအိမ်ခြေလည်း

နှစ်ရာကျော်လောက်ရှိတယ်လေ၊ နောက်တော့ ဒီနေရာဒေသထက် ပိုပြီး ကောင်းတယ်၊ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာကို တစ်ယောက်ကပ်တစ်ရာဆိုသလို ပြောင်းရွှေ့သွားကြလို့ ရွာကောကြီးဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့တာပေါ့”

“ဒါဖြင့် အဖိုးလို လူစားကတစ်ယောက်တည်းဆိုပါတော့ ဟုတ်လား”

“တစ်ယောက်ထဲတော့ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒီခြံနဲ့ မနီးမဝေးတစ်နေရာမှာ ခြံကြီးတစ်ခြံရှိနေသေးတယ်၊ အုတ်တံတိုင်းကိုလက်ခုပ် တစ်ဖောင်လောက် အမြင့်ခတ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့ သူ့သမီးတစ်ဦး ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီခြံထဲက တိုက်စံအိမ်ကြီးမှာ ထမင်းချက်၊ အိမ်ခဲဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်တဲ့ ဒေါ်မွေးနှင့် ကျုပ်က ရပ်ဆွေရပ်မျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးလို့သိရတာ၊ ဒေါ်မွေးက

www.burmeseclassic.com

မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ချက်ပြုတ်စရာတွေနှင့်အတူ ခြံထဲဝင် ချက်ပြုတ်လျှော်ဖွပ် ဆေးကြောရှင်းလင်းပြီး ညနေကျတော့ လှေတစ်စင်းနဲ့ ကိုယ်တိုင် လှော်ခတ်ပြီး ရွာကို ပြန်လေ့ရှိတယ်”

“လှေတစ်စင်းနဲ့ ဟုတ်လား”

အဂ္ဂက တအံ့တဩမေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီခြံနှင့် ကိုက်သုံးရာအကွာမှာ ချောင်းရှိတယ်၊ အစကတော့ ချောင်းက အကျယ်ကြီးပေါ့၊ အခုတော့ တစ်စတစ်စနဲ့ ကောသွားပြီး ပေတစ်ရာကျော်လောက်ပဲ ကျယ်တော့တယ်၊ အဲဒီ ချောင်းရိုးအတိုင်း စုန်ဆင်းသွားရင် ဒေါ်မွှေးတို့နေတဲ့ ရွာစပ်ကို ရောက်တယ်”

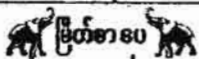
“အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် သူ့ကို ဆွမ်းကျွေးတရားနာဖိတ်လို့ ရရင် ဖိတ်ချင်တယ် . . ဦးရာမ”

“ကြိုးစားကြည့်တာပေါ့၊

ဒါပေမယ့် ဦးအိန္ဒြိလို ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်လို့ ကျိန်းသေပြောလို့မရဘူး၊ သူ့သမီးလေး မိုးသက်တန်ဟာ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေ အဆင်ပြေအောင်လို့ နေတတ်တယ်လို့တော့ ဒေါ်မွှေးက ပြောဖူးတယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ အဖိုးရဲ့ ဆန္ဒအရ ဒီနယ်မြေဒေသမှာ အခြေချမှာပါ၊ ဒါကြောင့် အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံစေချင်တယ်၊ သူတို့ လိုအပ်တဲ့ အကူအညီကိုလည်း ဆောင်ရွက်ပေးချစ်တယ်၊ ကျွန်တော်လိုအပ်တဲ့ အကူအညီဆိုရင် ဘယ်သူ့ဆီကဖြစ်ဖြစ် ရယူချင်တယ်၊ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုပြီး နေထိုင်ခြင်းဆိုပါတော့”

“မြန်မာလို ရှင်းအောင် ပြောရရင် လူလေးအဂ္ဂဆိုလို့တာက ကျွန်းကိုင်မိ၊ ကိုင်းကျွန်းမိပေါ့

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်လား”

အဂ္ဂသည် ဦးရာမ၏ ရှင်းလင်းချက်ကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

***

အဂ္ဂသည် အိပ်မက်ထဲတွင် ကြားခဲ့ရသော...။

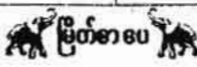
“ရာဟုထောင့် ရေကန်” ဟူသော အဖိုးအသံနှင့်ဆင်တူရိုးမှားအသံအကြောင်းဖြစ်စေ၊စောင်းသံသဲ့သဲ့ကြားရခြင်းကိုဖြစ်စေ ဦးရာမအား ဖွင့်မပြောခဲ့ပါချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တခါတရံထိုကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းကျယ်ဖြစ်ရပ်များအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသူက တစ်စုံတစ်ယောက်အား ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့ပါက...။

ကြားရသူအနေနဲ့ ထိုဖြစ်ရပ်များကို ကြံဖူးခြင်းမရှိခဲ့ပါလျှင် ပြောပြသူအားအူကြောင်ကြောင်

လူစား၊ ရူးသွပ်နေသူ၊ စသဖြင့် ထင်မြင်ယူဆသွားတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်အဂ္ဂက ကိုယ်တိုင်ဆန်းစစ်လေ့လာလိုသောကြောင့်လောလောဆယ် အခြေအနေတွင် ဦးရာမအား ပြောမပြပဲ ချန်လှပ်ထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုညတွင် အဂ္ဂသည် အိပ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသော်လည်း တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်ခဲ့ပါချေ။ သူ့အနေနဲ့ ဆန္ဒစောနေခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရာခပ်သိမ်း လှုပ်ရှားမှုမရှိ။ ပကတိငြိမ်သက်နေသည်ဟုထင်ရသည်။

နည့်ခန်းတွင်းရှိ သံစုံတံတိုင်ကပ်နာရီမှ ညဆယ်တစ်နာရီထိုးသံမြည်ဟိန်းထွက်ပေါ်လာသည်။ စံအိမ်၏ အပြင်ဘက်တွင် လေတိုက်နေသံသည် အကာအကွယ် ကင်းမဲ့စွာ တိုက်ခတ်သံ ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အဟူးဟူးမြည်နေသည်။ အဂ္ဂသည် ထိုထု

www.burmeseclassic.com

တိုက်ခတ်နေသံနှင့်အတူ စောင်းသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

လေတိုက်ခတ်မှုနှင့်အတူ ရောထွေးပါလာသော စောင်းသံသည် လွန်ခဲ့သော ညကထက်ပို၍ ပီပြင်နေသည်။ ကြားရသူအား လွမ်းမောဆွတ်ပျံ့စေသည်။ တန့်န့်ခံစားမှုတစ်ခုကို ရင်တဖိုဖိုခံစားစေသည်။

အဂ္ဂသည် ဦးရာမထံမှ ကြိုတင်ယူထားသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ကိုင်ဆောင်လျက် စံအိမ်ရှေ့တံခါးဖွင့်၍ ထွက်ခဲ့လေသည်။ အပြင်ဘက်တွင် လသာနေသည်။ ဦးရာမသည် ဇရက်မင်းစည်းစိမ်ဖြင့် အိပ်မောကျနေပြီဖြစ်သောကြောင့် သွား၍နှိုးပြန်လျှင်လည်း နှိုးမည်မဟုတ်တော့ပါချေ။

အဂ္ဂသည် ပစ္စက္ခကာလတွင် စောင်းသံ၏ ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်မှုကို ခံစားနေရသူ တစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်နေသည်။ သူ

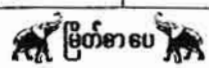
၏ ခြေလှမ်းများသည် စောင်းသံကြားရာအရပ်သို့ လျှောက်သွားနေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ရေကန်ကြီးနဲ့ နီးလာသည်။

စောင်းသံက တစ်စ၊တစ်စ ပိုမိုကျယ်လာသည်။

ရေကန်၏ အခြားမနီးမဝေးတွင် စကားဝါပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိသည်။ ထိုစကားဝါပင်ကြီးသည် အဂ္ဂတို့ခြံနှင့်အခြား ခြံကျယ်ကြီး၏ နယ်နိမိတ်စည်းဖြစ်သည်။ စကားဝါပင်အောက် အမှောင်ရိပ်ထဲတွင် ငွေလရောင်ခြည်သည် ပြောက်တိပြောက်ကျား ကျနေသည်။ သို့ရာတွင် မြူဆိုင်းနေသောကြောင့် အရာခပ်သိမ်းကို ဝိုးတဝါး အသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့်သာ မြင်ရသည်။

စောင်းသံသည် စကားဝါပင်ကြီးအောက်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းပင်။

အဂ္ဂသည် စကားဝါပင်ကြီးအောက်တွင် တစ်စုံတစ်ဦးကို

www.burmeseclassic.com

မသဲမကွဲ လှမ်းမြင်လိုက်သည်။
 ထို့ကြောင့် ခြေသံလုံလုံဖြင့် ဆက်
 လျှောက်သွားသည်။ ဘာကြောင့်
 မှန်းမသိ သူ့ရင်ခုန်နှုန်းသည် အ
 တိုင်းမသိ မြန်ဆန်နေသည်။ သူ
 ၏ ခြေလှမ်းများက နှေးကွေးပြီး
 လေးလံနေပါသည်။ သွက်သွက်
 လက်လက် မရှိပါချေ။ အကြော
 များဆိုင်းနေသည့် အလား ခံစား
 နေရသည်။

စောင်းတီးနေသူသည်
 မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဟု သူထင်
 သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 လေတိုက်နေသောကြောင့် သူမ
 ၏ရှည်မြဲသော ဆံပင်ဆံနွယ်များ
 သည် ဦးခေါင်းဝန်းကျင်တဝိုက်
 တွင် တဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ရှားပျံ့လွင့်
 နေသည်ဟူ၍ မြင်နေရလေ၏။
 သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် အဂ္ဂအ
 နေဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး
 ကြည့်သင့်သည်။

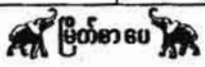
သို့ရာတွင် သူမဝံ့မရဲဖြစ်

နေသည်။ အကယ်၍ လက်နှိပ်
 ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ပါကလော
 လောဆယ် မြင်တွေ့နေရသော
 အသွင်သဏ္ဍာန် ပျောက်ကွယ်
 သွားမှာကို စိုးရိမ်နေသည်။

ညဉ့်အချိန် မတော်ကြီး
 တွင် လူသူကင်းဝေးသော စကား
 ဝါပင်ကြီးအောက်၌ တစ်ယောက်
 တည်းစောင်းတီးနေသော မိန်းမ
 ပျိုသည် မည်သည့်နည်းနဲ့မျှ လူ
 သားစစ်စစ် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ ထင်
 မြင်ယူဆထားသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုအ
 သွင်သဏ္ဍာန်ကို အဂ္ဂအနေနဲ့ သဲ
 သဲကွဲကွဲ မြင်တွေ့နိုင်သော အ
 ကွာအဝေးအထိ သွားရောက်၍
 အနီးကပ် လေ့လာလိုသော ဆန္ဒ
 ပြင်းပျနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ
 က ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်သွား
 သည်။

အဂ္ဂဘက်သို့ ကျောပေး
 ၍ ထိုင်လျက်သား အစွဲအထား
 ဖြင့် စောင်းတီးနေသော မိန်းမပျို

www.burmeseclassic.com

သဏ္ဍာန်၏ အကွာအဝေးမှာ တစ်တစ် ကျုံ့ သွားလေပြီ။ ကိုက်ငါးဆယ်နီးပါးရောက်ရှိသွားသောအခါ အဂ္ဂ၏ ခြေလှမ်းများက အလိုအလျောက် တုန်ကနဲ ရပ်တန့်သွားသည်။ မိန်းမပျိုသည် ကုန်းမြင့်ကမူတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

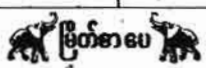
အဂ္ဂသည် သံပတ်ကုန်သွားသော ကလေးကစားစရာအရပ်တစ်ခုမဟာ ဖြစ်သွားသည်။

သူ့အနေနဲ့ ဤကဲ့သို့သော နေရာဒေသ၊ အချိန်ကာလမျိုး၌ တွေ့ရသော မိန်းမပျို၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို အကြီးအကျယ် အံ့ဩနေသည်။ ငွေလရောင်ခြည်သည် သူမ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ထိန်လင်းစွာ ကျနေသည်။ နက်မှောင်သန်စွမ်းသော ဆံကေသာများ၏ အောက်ခြေရှိ နုညက်လှသော ရွှေဝါရောင်လည်ဂုတ်သားနဲ့ ပြေပြစ်သော ပခုံးအလှမှသည် ခါးဆီသို့ ကျစ်လျစ် သွယ်လျနေ

သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဖွံ့ဖြိုးလှပလှသော တင်သားသည် ကုန်းမြင့်ကမူပေါ်တွင် ထိုင်လျက်သားဖြစ်နေလေသည်။

မိန်းမပျို၏ ခန္ဓာကိုယ်ကျောဘတ်အလှမြင်ကွင်းကို တစ်စိတ်စိတ်ကြည့်လျက် သာယာချိုမြိန်သော စောင်းသံထဲတွင် ယစ်မူးနေသော အဂ္ဂသည် ရှေ့သို့ဆက်လက်၍ ခြေတစ်လှမ်း တိုးလိုက်စဉ်၊ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်သော အပြောင်းအလဲတစ်ခုဖြစ်သွားလေသည်။ သစ်ကိုင်းခြောက်လေးတစ်ခုကို နင်းလိုက်မိသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် စကားဝါပင်ကြီးပေါ်မှ စကားဝါတပွင့်သည် မိန်းမပျို၏ ကျောပေါ်မှတစ်ဆင့် မြေပြင်သို့ သက်ဆင်းကြွေကျသွားသည်။ မိန်းမပျိုက အမှတ်မထင် စောင်းတီးခြင်းကို တိကနဲ ရပ်တန့်လိုက်သည်။ သူမနှင့်လက်တစ်ကမ်းအကွာရှိစကားဝါပွင့်ကို သွယ်လျသောလက်ညှိုး

www.burmeseclassic.com

လက်မဖြင့် လှမ်းကောက်လိုက်သည်။

ထိုနောက် စကားဝါပွင့်လေးကို တရွိုက်မက်မက် နမ်းနေသည်။ ပြီးလျှင် စောင်းကိုပွေ၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ နောက်သို့လှည့်မကြည့်ပဲ မျက်နှာမူရာ ရှေ့တူရူအရပ်သို့ တစ်လှမ်းချင်း ညင်သာစွာ လျှောက်လှမ်းသွားလေသည်။ မိန်းမပျိုသည် အဂ္ဂ၏ သစ်ကိုင်းခြောက်နင်းသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ထသွားခြင်းလား၊ တိုက်ဆိုင်မှုလား မသေချာပါချေ။

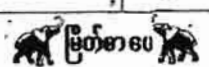
အဂ္ဂသည် လောလောဆယ် အခိုက်အတန့်တွင် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိပဲ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေသည်။ မိန်းမပျိုကို လှမ်းခေါ်ရကောင်းနိုးနိုး၊ သူမ၏ နောက်မှ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လိုက်ရကောင်းနိုးနိုး မရေမရာ ဖြစ်နေသည်။

သို့ရာတွင် သူ့ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဖြစ်။ မိန်းမပျိုလျှောက်

သွားရာသို့ မျက်တောင်မခတ်၊ ငူငူကြီး ရပ်ကြည့်လျက်သား ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ မိန်းမပျို၏ အသွင် သဏ္ဍာန်သည် တစ်ဘက်ခြံ၏ အုတ်တံတိုင်း အရိပ်အောက်သို့ ရောက်ရှိပျောက်ကွယ်သွားသော အခါကျမှ အဂ္ဂက ပင့်သက်တစ်ချက် ရှူရှိုက်လိုက်မိသည်။ ထိုနောက် သက်ပြင်းမောတစ်ချက်ကို လေးလေးပင်ပင် ချလိုက်ရသည်။

အဂ္ဂသည် စံအိမ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာချိန်တွင် စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်နေမိသည်။

‘ဘာကြောင့်များ မိန်းမပျိုနောက်သို့ မလိုက်သွားမိပါလိမ့်ဟူ၍ နောင်တရနေမိသည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ သူက စောင်းတီးသော မိန်းမပျိုနောက် လိုက်သွားမိပါက ပိုမိုဆိုးဝါးသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက သူ့အတွက် ဆီးကြိုစောင်စားနေဖွယ်ရာရှိသည်။’

ထိုမိန်းမပျိုသည် သူ့အား မြူဆွယ် ညှို့ ငင်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သူမ၏နောက်သို့ လိုက် ဇာစေရန် တမင်သက်သက်ဖြား ယောင်းသွားခြင်း ဖြစ်ပါက အ ကယ်၍ လိုက်သွားခဲ့သော်မမျှော် လင့်သော အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင် ဖွယ်ရာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ကဲ့သို့ မလိုက်ဖြစ်သည်က ခပ် ကောင်းကောင်းဟု စိတ်ကို ဖြေ လိုက်ရသည်။

ထိုမိန်းမပျိုသည် နောက် ညတွင်လည်း ထပ်မံ၍ ရောက်ရှိ ကောင်း ရောက်ရှိနိုင်သည်။ မိမိ အနေနဲ့ နောက်ထပ် တွေ့စရာ အကြောင်း ရှိကောင်းရှိနိုင်သေး သည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်တစ် ခု ထားလိုက်သည်။

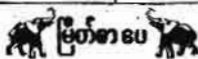
သို့ဖြင့် အဂ္ဂသည် စံအိမ် ထဲသို့ ဝင်လာပြီးနောက် အိမ်ရှေ့ တံခါးကြီးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဖိပ်ခန်းထဲရှိ ကုတင်ပေါ်မှ မွေ

လာထက်တွင် လဲလျောင်းမိသော အခါ မိန်းမပျို၏ နောက်ကျော ဘက်မှ မြင်ရသော အလှအပ သည် သူ့အမြင် အာရုံထဲ၌ စွဲမြဲ ကျန်ရှိနေသေးကြောင်း သဘော ပေါက်လိုက်မိသည်။

X X X

ထိုနေ့သည် မဟူရာစံအိမ် သို့ အဂ္ဂရောက်ရှိပြီး ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ပြည့်ခဲ့လေပြီ။ ဦးရာမ၏ အကူအညီဖြင့် သံဃာတော်ငါး ပါးကို ပင့်ဖိတ်၍ အရုဏ်ဆွမ်း ကျွေး၊ ပရိတ်တရားတော်နာယူ ပြီးနောက် အဖိုးနှင့်ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အတွက် ရေစက်ချ အ မျှဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် သံဃာတော် များအား ကျောင်းသင်္ခန်းသို့ ပြန် ပို့ရန် နွားလှည်းသမားအား မှာ ကြားလိုက်သည်။ စံအိမ်ထဲတွင် ရှင်းလင်းတိတ်ဆိတ်နေသည်။ သံ

www.burmeseclassic.com

ယာတော်များရှိစဉ်က ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ လှူဒါန်းမှုအစုစုအတွက်ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေခြင်း... စသော ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ကြားခဲ့ရသော အသံများသည် သံဃာတော်များနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသည်ဟု မှတ်ထင်ရသည်။

သစ်ပင်များပေါ်ရှိ ငှက်ကျေးသရကာတို့၏ အသံများကို သာလျှင် စံအိမ်ဝန်းကျင်၌ ကြားနေရသည်။

သံဃာတော်များ ဘုန်းပေးသုံးဆောင်ပြီးသော ဇွန်း၊ ပန်းကန်များကို ဦးရာမတစ်ယောက်တည်း မီးဖိုခန်းထဲ၌ ဆေးကြောနေသည်။ အဂ္ဂသည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေလျက် စဉ်းစားနေသည်။ သူပြုခဲ့သော အလှူဒါနကို အမျှပေးဝေရာတွင် အဖိုးဖြစ်သူ ဘုမ္မိတ်ထွဋ်ခေါင်နှင့်တကွ ဝေနေယျသုခိတ

ဒုက္ခိတသတ္တဝါ အပေါင်းတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုအနုမောဒနာ ခံယူနိုင်ကြပါစေ။ လက်ရှိဘုံဘဝမှ မြင့်မြတ်သော ဘုံဌာနသို့ ရောက်ရှိခံစား၊ စံစားနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်နေသည်။

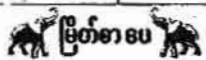
ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ ဆေးကြောပြီးသော ဦးရာမသည် ဧည့်ခန်းသို့ ထွက်လာသည်။

“ဖိတ်ထားသော ဧည့်သည်တွေ တစ်ယောက်မှ မလာပါလား... ဦးရာမ၊ ဆွမ်းကျွေးပရိတ်တရားနာ ဒီနေ့ဆိုတာ သေချာပြောခဲ့ရဲ့လား။”

အဂ္ဂက သေချာစေရန် မေးလိုက်သည်။

အကယ်၍ ဖိတ်ခဲ့သော်လည်း ရက် လွှဲမှားနေပါက အဆင်မပြေဖြစ်မှာ စိုးသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

“သေချာပါတယ်... လေးအဂ္ဂရယ်၊ တခြားလူတွေကတော့ လာရမှာပေးတယ်၊ လာမှာ

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်လို့ မဖိတ်တော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဦးအိန္ဒြာနှင့်သမီးလေး မိုးသက်တန်းကိုတော့လာဖြစ်အောင် လာဖို့ ဒေါ်မွှေးနှင့် မှာလိုက်ပါတယ်”

“တကယ်လို့ ဒေါ်မွှေးက ပြောဖို့ မေ့သွားရင်တော့ ပိုလျှံနေတဲ့ ထမင်းဟင်းတွေကို ဦးရာမနဲ့ ကျွန်တော်ပဲ နှစ်ယောက်ထဲ မစားနိုင်မခမ်းနိုင် စားကြရတော့မယ်ထင်တယ်”

အဂ္ဂက ရယ်ရယ်မောမော ပြောသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ခြံဝင်းတံခါးမှ ခေါင်းလောင်းလှုပ်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

“လူလေးပြောသလို ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်တည်းစားရင် မကုန်နိုင်မှာစိုးလို့ မိုးနတ်မင်းက ဧည့်သည် တစ်ယောက်ယောက် လွှတ်လိုက်ပြီထင်တယ်”

ဦးရာမသည် ပြောပြော ဆိုဆိုဖြင့် စံအိမ်ရှေ့ ပေါက်မှ ခြံ

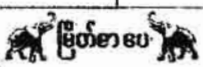
ထဲသို့ ထွက်သွားသည်။ အဂ္ဂက စံအိမ်ရှေ့ ဘက် တံခါးပေါက်ကို ကျောပေးထိုင်နေရာမှ စားပွဲပေါ်ရှိ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်အဟောင်းတစ်အုပ်ကို ဆွဲယူဖတ်ရှုလိုက်သည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ထူးခြားသော သစ်ခွစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဆောင်းပါးများ ပါသည်။

တော်ဝင်သစ်ခွပန်းအသင်းကြီးမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ သစ်ခွပန်းမျိုးစုံ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် အကြောင်းအရာများ စုံစုံလင်လင် ဖော်ပြထားသည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ဦးရာမ ပြန်လာသံကြားရသည်။

ဦးရာမနှင့်အတူ ဧည့်သည် တစ်ယောက်ပါလာဟန်တူသည်။

“ကြွပါ. . ကြွပါ။ ဒီစံအိမ်မှာ ကျုပ်နဲ့ လူလေးအဂ္ဂကလွဲလို့ တခြားဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ကိုလည်း အားနာစရာလို့ မယူဆကြပါနဲ့”

www.burmeseclassic.com

ဦးရာမ၏ ချိုသာလှိုက်
 လှဲသော အသံနှင့်အတူ အိမ်ထဲ
 သို့ ဝင်လာသော ခြေသံများကို
 ကြားလိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့်
 အဂ္ဂသည် ဧည့်သည်မည်သူဟူ၍
 သိလိုသော ဆန္ဒ၏ စေ့ဆော်မှု
 ကြောင့် ထိုင်ရာမှထ၍ စံအိမ်ရှေ့
 ဘက် တံခါးပေါက်သို့ မျက်နှာမူ
 လိုက်သည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာသူက
 ဦးရာမ။

သူ့နောက်မှ ဝဝတုတ်
 တုတ် အဒေါ်ကြီးတစ်ဦး။

နောက်ဆုံးမှ ပါလာသူ
 က မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်လေ
 သည်။

“လာ. . ဒေါ်မွေး၊ အထဲ
 ကိုကြွကြပါ. . မိန်းကလေး။”

ဦးရာမက ပျူပျူငှာငှာနဲ့
 ဖိတ်ခေါ်လျက် အဂ္ဂဘက်သို့မျက်
 နှာမူလိုက်သည်။

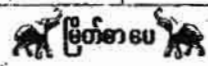
“လူလေးအဂ္ဂ. . ဟော
 ဒါက ဒေါ်မွေး၊ ကျုပ်နဲ့ ရပ်ဆွေ

ရပ်မျိုးမိပဲ၊ ဒီမိန်းကလေးက မိုး
 သက်တန့်တဲ့၊ မိန်းကလေးရဲ့ အ
 ဖေ ဦးအိန္ဒြာကတော့ လိုက်မလာ
 ဖြစ်ဘူး၊ ကဲ. . သူကတော့ မဟူ
 ရာစံအိမ်ကြီးရဲ့တစ်ဦးတည်းသော
 မျိုးဆက်သစ် အဂ္ဂမင်းထွဋ်ခေါင်
 ဖြစ်ပါတယ်”

“တွေရတာ ဝမ်းသာပါ
 တယ်ဗျာ၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှား
 ရှားပါးပါး ဆုံစည်းရတဲ့ အိမ်နီး
 နားချင်းတွေဖြစ်ပြီး အခုလို ကျွန်
 တော်တို့ရဲ့ ဖိတ်ကြားမှုကို အရေး
 တယူဂရုတစိုက် လာရောက်အား
 ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ
 တယ်၊ ထိုင်ကြပါ၊ သို့အပ်တဲ့ အ
 ကူအညီရှိရင်လည်း ပြောပါ၊ ကူ
 ညီဖို့ အံ့သင့်ပါပဲ”

အဂ္ဂက အာသွက်လျှာ
 သွက်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူပြောလိုက်
 သော စကားထဲတွင် မည်ကဲ့သို့
 သော အမှားတစ်ခုခုပါးပွားလေ
 သမားဟူ၍ ဦးနှောက်ထဲတွင်ပြန်

လည်ဆန်းစစ်နေမိသည်။ သူ့အ
နေနဲ့ မိန်းမချောလေးတစ်ဦး၏
အထင်အမြင် လွဲမှားမှု မဖြစ်စေ
ချင်။ မိန်းမပျိုနှင့်ဒေါ်မွှေးတို့က
ဆက်တီပေါ်တွင် ထိုင်ကြသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ဖေဖေဘု
ရားက ကျန်းမာရေး နည်းနည်း
လောက် ချူချာနေလို့ မလိုက်လာ
နိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ မိုးသက်
တို့ မိသားစုက ဖေဖေဘုရားနဲ့
မိုးသက်ရယ်ပဲရှိတာကြီးဒေါ်မွှေး
ကတော့ မိုးသက်တို့အတွက် လို
အပ်သမျှ အစစအရာရာ ကူညီ
သူဖြစ်ပါတယ်။ သူက လွဲလို့ တ
ခြားဘယ်သူနဲ့မှလည်း ဆက်ဆံစ
ရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး... ဦး
အဂ္ဂမင်းထွဋ်ခေါင်”

မိုးသက်တန့်က စကား
ပိတ် ပြောလိုက်သည့်ပမာ ဖြစ်
သွားသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အဂ္ဂ
သည် လိုအပ်သော အကူအညီရှိ
ရင် ပြောပါဟူ၍ မိုးသက်တန့်
အား ဆက်ဆံရေးတံခါး ဖွင့်ပေး

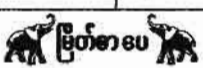
လိုက်သော သဘောမျိုးဖြစ်သည်
သို့ရာတွင် မိုးသက်တန့်က ဒေါ်
မွှေးမှအပ အခြားမည်သည့်အကူ
အညီမှ မလိုအပ်သည့် သဘော
မျိုး သုံးနှုန်းသွားသည်ဟု အဂ္ဂက
ထင်မြင်ယူဆမိသည်။

တနည်းအားဖြင့် အဂ္ဂအ
တွေးခေါင်သွားခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်
မည်။

ကြီးဒေါ်မွှေးရဲ့ အကူအ
ညီနဲ့တင် လုံလောက်ပါတယ်။ အ
ကယ်၍ ကြီးဒေါ်မွှေးရဲ့ အကူအ
ညီနဲ့ မလုံလောက်ပဲ လိုအပ်ခဲ့ပါ
လျှင် သူ့ထံမှ အကူအညီတောင်း
ခံပါမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဂ္ဂက အားတင်း၍ပြုံး
လိုက်သည်။

ထိုအပြုံးလဲ့လဲ့တွင် မျက်
လုံးအစုံကပါ လက်သွားသည်။
အဂ္ဂ၏ အပြုံးသည် သာမန်မိန်းမ
ပျိုတစ်ယောက်အတွက် အိပ်မက်
ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်စေနိုင်ပါလိမ့်
မည်။ ဦးရာမက စားသောက်ပွဲ

www.burmeseclassic.com

ပြင်ပေးရန် ထမင်းစားခန်းထဲသို့
ဝင်သွားသည်။

“ကျွန်တော် နာမည်ကို
အဲဒီလောက်ကြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
ခေါ်ရတာ ပင်ပန်းမှာပေါ့ဗျ၊ ကျွန်
တော်မိတ်ဆွေတွေကတော့ ရင်း
ရင်းနှီးနှီး အဂ္ဂလို့ပဲ ခေါ်လေ့ရှိပါ
တယ်”

မိုးသက်တန်းနှင့်ဒေါ်မွှေး
တို့သည် အလည်မှ စားပွဲခြားနေ
လျက် အဂ္ဂနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
နေရာယူထားကြသည်။

“လောလောဆယ်မှာ မိုး
သက်တို့က ရှင်နဲ့ ပထမဆုံးအ
ကြိမ် ဆုံစည်းတာဖြစ်တဲ့အတွက်
တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်
ယောက်မသိကြသေးပါဘူး၊ အဲဒါ
ကြောင့် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ
မဖြစ်ကြသေးလို့ ဦးအဂ္ဂမင်းထွဋ်
ခေါင်လို့ပဲ ခေါ်ပါရစေ”

“ရပါတယ်ဗျာ၊ရပါတယ်”

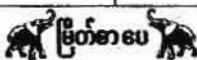
အဂ္ဂက လိုက်လိုက်လျော
လျော ပြောလိုက်သည်။

မိုးသက်တန်းက အနိုင်ရ
သူပမာ အားရပါးရ ပြုံးလိုက်လေ
သည်။သူမ၏ အထက်သွားတန်း
ညာယွန်းယွန်းတွင် ငှက်ပျောဖူး
သုဏ္ဍာန် အစွယ်တစ်ခုကို မြင်
လိုက်ရသည်။ အဂ္ဂ၏ ရင်ထဲတွင်
ဒိတ်ကနဲ လှုပ်ရှားသွားသည်။

X X X

ဦးရာမသည် ထမင်းစား
ခန်း၌ ထမင်းပွဲ၊ ဟင်းပွဲပြင်ရာ
တွင် အဂ္ဂအတွက် ထမင်းပန်း
ကန်ကို စားပွဲထိပ်သို့ နေရာချ
ထားသည်။ အဂ္ဂ၏ လက်ျာဘက်
တွင် မိုးသက်တန်းအတွက်နဲ့ အဂ္ဂ
၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ဒေါ်မွှေးအ
တွက် ထမင်းပွဲ ရာထားပြင်ဆင်
ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် တကယ်တန်း
စားသောက်ကြသောအခါ အဂ္ဂ
သည် ထမင်းစားပွဲဝင်မှထိုင်ခဲ့ပါ
ချေ။

www.burmeseclassic.com

“ဧည့်သည်တွေကို အရင် ကျွေးလိုက်ပါ။ . . ဦးရာမ၊ ကျွန် တော်ဗိုက်မဆာလို့မစားချင်သေး ဘူး”

အဂ္ဂက ထမင်းစားခန်း သို့ မဝင်မီကတည်းက ဦးရာမ အား ကြိုတင်၍ တီးတိုးမှာကြား ခဲ့သည်။ ဘာကြောင့် ထိုသို့ ဧည့် သည်နှစ်ယောက်နှင့်တူ စားကြရ မည့်အရေးကို ရှောင်လွှဲခဲ့မှန်း ဦး ရာမက သဘောမပေါက်ပါချေ။ ထိုနည်းတူ အဂ္ဂကိုယ်တိုင်လည်း မိုးသက်တန်တို့နဲ့ တရင်းတနီး မ စားခဲ့ခြင်းမှာ ဘာကြောင့်မှန်းမ သိခဲ့။

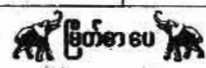
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အဂ္ဂ သည် မိုးသက်တန်ဆိုသောစွဲမက် ဖွယ်ရာ မိန်းမချောလေးကို နှစ် သက်သဘောကျစွာ စိတ်ဝင်စား မိသော်လည်း သူမ၏ စကားလုံး အသုံးအနှုန်းများဖြစ်သော အဂ္ဂ ၏ အကူအညီမလိုပါ။ . . ဟူသော အဓိပ္ပါယ်နှင့်ပထမဆုံးအကြိမ် ဆုံ

တွေရသောကြောင့် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေမဖြစ်သေးပါ ဦးအဂ္ဂမင်း ထွင်ခေါင်ဟူ၍ သူ့စိမ်းဆန်ဆန် ပြောခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် သူ့စိမ်း များ ဖြစ်နေသော်လည်း ဒီထက် ပို၍ အံဆင်ပြေသော စကားလုံး များကို သုံးသင့်သည်ဟု အဂ္ဂက တွေးမိသည်။ တနည်းအားဖြင့် မိုးသက်တန်သည် အမှန်တကယ် ဟန်မဆောင်တမ်း ပွင့်ပွင့်လင်း လင်း ပြောသွားသူဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် မိုးသက်တန်၏ စကား လုံးများသည် အဂ္ဂအား တနင့်တ ပိုး ဝေဒနာတစ်မျိုး ခံစားစေပါ သည်။

“ဦးရာမရဲ့ လက်ရာတွေ ကတော့ အင်မတန် အရသာရှိ တာပဲ၊ အားမနာတမ်း စားလိုက် ရရင် အိမ်ရှင်တွေအတွက် စားဖို့ မကျန်တော့မှာစိုးလို့ မနည်းကြီး လျှော့စားရတယ်”

ဒေါ်မွှေးက ရယ်ရယ်မော

www.burmeseclassic.com

မောဖြင့် အရွန်းဖောက်လိုက်လေ
သည်။

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်နဲ့
လူလေးအဂ္ဂအတွက် ဖယ်ထား
ပြီးမှ ဒေါ်မွေးတို့ကို ကျွေးတာ
ပါ။ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်စာအ
တွက် ကျန်ပါသေးတယ်”

ဦးရာမက ပြန်လည်ချေ
ပလိုက်သည်။

အဂ္ဂသည် ဖတ်လက်စ
စာအုပ်ကို လက်ထဲတွင်ကိုင်ထား
လျက် မိုးသက်တန်နှင့်ဒေါ်မွေး
တို့အား စံအိမ်ရှေ့ဘက် တံခါး
ပေါက်အထိ လိုက်ပို့သည်။

မိုးသက်တန်က အမှတ်
မထင် အဂ္ဂ၏ လက်ထဲမှ စာအုပ်
ကို ဖျတ်ကနဲ တစ်ချက်လှမ်းပြီး
ကြည့်လိုက်သည်။

“ဦးအဂ္ဂလည်း အဲဒီလို
စာအုပ်မျိုးတွေ ဖတ်ဖို့ဝါသနာပါ
သလား။”

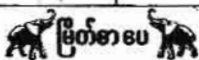
မိုးသက်တန်က လှမ်း၍
မေးလိုက်သည်။

အဂ္ဂက ခေါင်းတစ်ချက်
ညှိတ်ပြသည်။

သူ့နာမည်ကို မိုးသက်
တန်က အပြည့်အစုံမခေါ်ပဲ ရင်း
နှီးသော မိတ်ဆွေများခေါ်သည့်
အတိုင်း ပြောလိုက်သဖြင့် အံ့ဩ
သွားမိသည်။ ထိုသို့ အံ့ဩသော
အမူအရာကို မိုးသက်တန်က ရိပ်
မိသည်။

“ရှင်ကို ဦးအဂ္ဂလို့ သုံး
လိုက်တဲ့အတွက် အံ့ဩသွားလား
မသိဘူး၊ အခုဆိုရင် မိုးသက်တို့
က ရှင်အိမ်မှာ မနက်စာအပြည့်
အဝစားပြီးသွားပြီလေ၊ ဒါကြောင့်
စတွေကာစနဲ့ မတူတော့ဘူး၊ ဒီ
အိမ်ကကျွန်မတို့စားအိမ်သောက်
အိမ်ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် အိမ်ရှင်
နဲ့ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်နေပြီ၊ ဒါ
ကြောင့် ဦးအဂ္ဂလို့ ခေါ်လိုက်တာ
ပါနော်”

အဂ္ဂသည် စောစောက
မိုးသက်တန်အပေါ်တွင် ဘဝင်မ
ကျခဲ့ရခြင်းမှာ လုံးလုံးလျားလျား

www.burmeseclassic.com

ပျောက်ပျယ်လွင့်စင်သွားလေ၏။
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတတ်သော
ဤမိန်းမပျိုလေးကို နှစ်သက်ဖွယ်
ဟူ၍ ပြောင်းလဲယူဆလိုက်၏။

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကြိုက်သ
လို ခေါ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ဒီစာအုပ်က တော်ဝင်သစ်ခွအ
သင်းကြီးက ထုတ်ဝေဖြန့်ချိတဲ့
မဂ္ဂဇင်းပါ၊ ဒေါ်မိုးသက်တန့် စိတ်
ဝင်စားလို့ ဖတ်ချင်စိတ်ရှိရင် ငှား
သွားနိုင်ပါတယ်”

“စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ အဲ
ဒီစာအုပ်မျိုးတွေ မိုးသက်တို့အိမ်
မှာ အများကြီးရှိပါတယ်၊ ဒါထက်
ပိုပြီး ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ ရုက္ခ
ဗေဒဆိုင်ရာ စာအုပ်တွေကို ဖေ
ဖေဘုရားက နိုင်ငံတကာစာအုပ်
တိုက်တွေမှာ တိုက်ရိုက်မှာပြီး
ဖတ်ရှုလေ့လာ စမ်းသပ်စိုက်ပျိုး
သုတေသနပြုနေတာရှင်”

မိုးသက်တန့်၏ စကား
ကြောင့် အဂ္ဂအကြီးအကျယ် အံ့
ဩသွားသည်။

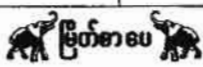
“ဟုတ်လား.. ဒါဆိုရင်
တစ်နေ့လောက် ဒေါ်မိုးသက်
တန့်တို့အိမ်ကို လာပြီး အဲဒီစာ
အုပ်တွေနဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့
အပင်တွေကို လေ့လာပါရစေ၊ တ
ကယ်လို့ ဒေါ်မိုးသက်တန့်က ခွင့်
ပြုတယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ”

အဂ္ဂက ပြေပြေပြစ်ပြစ်
ပြောလိုက်သည်။

“မိုးသက် ခွင့်ပြုချင်ပေ
မယ့် ခွင့်ပြုလို့မရပါဘူးရှင်၊ အိမ်
မှာက ဖေဖေဘုရား အိမ်ထောင်
ဦးစီး ဖြစ်နေပါတယ်၊ ဖေဖေဘု
ရားရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့မှသာ အိမ်ကို
အဝင်အထွက် လုပ်လို့ရပါလိမ့်
မယ်”

မိုးသက်တန့်က ခိုင်မာ
ပြတ်သားစွာ ပြောသည်။

“ဒါဖြင့် ဒေါ်မိုးသက်တန့်
ကတဆင့် ကျေးဇူးပြုပြီး ဒေါ်မိုး
သက်တန့်ရဲ့ အဖေဦးအိန္ဒြာကို
ခွင့်တောင်းပေးပါလားဗျာ၊ တကယ်
လို့ ခွင့်မပြုရင်တော့ သာတတ်

www.burmeseclassic.com

နိုင်မှာလဲ”

“ဖေဖေဘုရားကို မိုးသက် ခွင့်တောင်းပေးပါ့မယ်၊ ဖေဖေဘုရားက ခွင့်ပြုရင်တော့ ကြီးဒေါ်မွှေးနဲ့ အကြောင်းကြား လိုက်ပါ့မယ်၊ မိုးသက်တစ်ခုပြောချင်တာက မိုးသက်နာမည်ကို အပြည့်အစုံခေါ်ရတာ မပင်ပန်းဘူးလား၊ နောက်ပြီး ဦးအဂ္ဂမြတ်ထွဋ်ခေါင် အနေနဲ့ မိုးသက်အရွယ်ကို ဒေါ်တပ်ပြီးခေါ်စရာလား”

မိုးသက်တန်က ဘဝင်မကျစွာ ပြောသည်။

“နာမည်ကို အပြည့်အစုံ ခေါ်တာက ဒေါ်မိုးသက်တန်နဲ့ ကျွန်တော် အခုမှ စပြီးတွေ့ကြသူတွေမဟုတ်လား၊ နောက်ပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် လေးစားမှုအနေနဲ့ ဒေါ်တပ်ခေါ်လိုက်ရတာပါ”

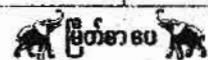
အဂ္ဂက ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

သူမကို မကားလုံးဖြင့်

ခွန်းတုန်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိုးသက်တန်က သဘောပေါက်လိုက်သည်။ အဂ္ဂဆိုသောသူမှာ နည်းနည်းလေးမှ အတင်စီးမခံတတ်သူဟူ၍ ကောက်ချက်ချမိလိုက်သည်။ ထိုနောက် အိန္ဒြေရရနှုတ်ဆက်၍ အဂ္ဂမျက်မှောက်မှ ထွက်ခွာသွားသည်။

အဂ္ဂသည် မိုးသက်တန် ထွက်သွားသည်ကို နောက်ကျောဘက်မှ လှည့်ကြည့်လျက် နောင်တရသလို ဖြစ်နေမိသည်။ သည်မျှ မြန်မာဆန်ဆန် ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ စတွေ့တွေ့ချင်း အကြောမခံပဲ ခွန်းတုန်ပြန် ပြောဆိုမိသည့်အတွက် အမှားတစ်ခု ကျူးလွန်မိသူကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

သို့ရာတွင် ပြန်လည်ဖြစ်ဆင်ပြောဆိုရန် နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။ ခြံဝသို့ ရောက်ရှိသွားသည်အထိ မိုးသက်တန်သည် နောက်သို့ တစ်ချက်မျှပင် လှည့်

မကြည့်ပါချေ။ ခြံပြင်သို့ တောက်
လျှောက်ထွက်သွားသည်။ ဦးရာ
မက ဝင်းတံခါးကို သံကြိုးဖြင့်
ပတ်၍ သော့ခတ်လိုက်စဉ် ဒေါ်
မွေးအား လှမ်းစလိုက်သေးလေ
သည်။

“အပျိုကြီးမမွေးချက်တဲ့
လက်ရာကို ဘယ်တော့စားရမှာ
လဲ”

“စိတ်ချ... တစ်နေ့နေ့
တော့ စားရစေ့မယ်၊ ဘယ်နေ့ဆို
တာတော့ တိတိကျကျ အာမမခံ
နိုင်သေးဘူး”

... ဟူ၍ ရယ်ရယ်မော
မောပြောသွားသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဒေါ်မွေး
သည် အပျိုကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်
နေသည်ကို ရပ်ဆွေရပ်မျိုးဖြစ်ခဲ့
သော ဦးရာမက အရွန်းဖောက်
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မိုး
သက်တန့်နှင့်ပတ်သက်၍ အဂ္ဂ
ရင်ထဲတွင် တန့်န့်ခံစားနေရ၏။

မကြာမီ အချိန်ကာလအ
တွင်း ထိုခံစားမှု ပြေပျောက်သွား
လိမ့်မည်ဟု အဂ္ဂက ထင်မိသည်။

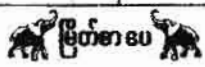
XXX

မိုးသက်တန့်သည် ကတိ
တည်သူဖြစ်သည်။

ဘူမ၏ဖခင် ဦးအိန္ဒြာထံ
တွင် ခွင့်တောင်းကြည့်မည်ဟူ၍
ပြောသွားသည့် အတိုင်းပင် ခွင့်
တောင်းခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လာ
မည့် ရက်သတ္တပတ်၏ တနင်္ဂနွေ
နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် သူတို့ အိမ်ဂေ
ဟာသို့ လာရောက်နိုင်ကြောင်း
ဒေါ်မွေးမှတ်ဆင့် ဦးရာမအားမှာ
ကြားလိုက်သည်။

ဦးရာမနှင့်ဒေါ်မွေးသည်
တစ်ပတ်လျှင်တစ်ကြိမ် မြို့ ဈေး
တွင် ဈေးဝယ်ရင်း ဆုံလေ့ရှိသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

XXX

www.burmeseclassic.com

အဂ္ဂသည် ဦးအိန္ဒြာ၏ခြံသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျယ်ဝန်းသော ခြံထဲတွင် အညိုရောင်ဆေးသုတ်ထားသော ကော့တေ့ချ်ဆန်ဆန် တစ်ထပ်တိုက်လေးဖြစ်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အဖေနှင့်သမီးနှစ်ဦးထံသာ နေထိုင်ကြသောကြောင့် ဒီထက်ပို၍ ကြီးမားကျယ်ဝန်းစရာမလိုပါချေ။ ဧည့်ခန်းဆောင်၏ ထောင့်ဘက် စားပွဲပေါ်တွင် မြန်မာ့စောင်းတစ်လက်တွေ့ရသည်။

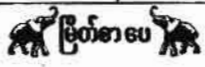
အိပ်ခန်းသုံးခန်း၊ ဧည့်ခန်းထမင်းစားခန်း၊ မီးဖိုခန်း ရေခဲခန်းနှင့် သန့်စင်ခန်းတွဲလျက် စသည်တို့မှာ သာမန်ဇာထပ်တိုက်အတွက် အနေတော်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စာကြည့်အဆောင်သည် အဆောက်အဦးတစ်ခုလုံးအတွက် ထက်ဝက်မျှ နေရာယူထားသည်။

စာကြည့်ဆောင်ထဲတွင် စားပွဲနှင့်ကုလားထိုင် လေးလုံး

အတွက်သာ သီးသန့် ရှိနေပြီး ကျန်နေရာ အားလုံးမှာ စာအုပ်စင်များနှင့်စာအုပ်စီရိုကြီးများကို နေရာချထားသည်။ စင်များနှင့်စီရိုများတွင် စာအုပ်များကို အကြောင်းအရာ၊ ဘာသာအလိုက် အကွရာစဉ်အလိုက်ကဏ္ဍများ စနစ်တကျ ခွဲခြားထားသည်။

လူတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင် သည်မျှ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်ရာ စာအုပ်အများအပြားကို အဂ္ဂအနေနဲ့ သည်တစ်ကြိမ်သာလျှင် ပထမဆုံးတွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

“ဖေဖေဘုရားက မြို့က စာတိုက်ကို သွားနေပါတယ်၊ မကြာခင် ပြန်လာမယ်လို့ မှာသွားပါတယ်၊ ပြည်ပစာအုပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုက ဖေဖေဘုရားအတွက် ပို့လိုက်တဲ့ စာအုပ်တွေ ရောက်နေတယ်လို့ စာတိုက်က အကြောင်းကြားလိုက်တယ်၊ လောလောဆယ် ဖေဖေဘုရားမရှိပေမယ့် စာကြည့်ဆောင်ထဲမှာ

www.burmeseclassic.com

စိတ်တိုင်းကျ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လေ့လာနိုင်ပါတယ်”

မိုးသက်တန့်က ဆီးကြို၍ ပြောသည်။

အဂ္ဂသည် စာအုပ်စင်များပေါ်မှ စာအုပ်များနှင့်မှန်ဘီရိုကြီးများရှိ စာအုပ်တို့ကို အနှောင့်များအား ဖတ်ကြည့်ရုံမျှနဲ့သာ ကျေနပ်လိုက်ရသည်။ အသေးစိတ် တစ်အုပ်ချင်းကြည့်ရန် နာရီပေါင်းများစွာ အချိန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

“ကဲ... ခဏလောက်နားပြီးမှ ဆက်လက်လေ့လာပေးရန် လက်ဖက်ရည်သုံးဆောင်ဖို့ ကြွပါဦး”

ဒေါ်မွှေးက စာကြည့်ဆောင် အခန်းပေါက်ဝမှ ခေါင်းငဲ့၍ အသံပြုလိုက်သည်။ အဂ္ဂသည် ဦးခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍ ဒေါ်မွှေး၏နောက်မှ လိုက်လာခဲ့လေသည်။

ထမင်းစားခန်းထဲတွင်

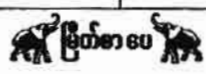
မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်ပွဲများ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည်။ မိုးသက်တန့်က အဂ္ဂအား ပြုံးရွှင်စွာ ဆီးကြို၍ ထိုင်ရန်နေရာညွှန်ပြလေသည်။

“ကြွပါရှင်၊ ထိုင်ပါ၊ သုံးဆောင်ပါ”

မိုးသက်တန့်သည် ကြည်လင်ရွှင်ယုစွာဖြင့် အဂ္ဂအတွက် ပန်းကန်ထဲသို့ လက်ဖက်ရည်များကို ကရားထဲမှ ငှဲ့ပေးသည်။ ထိုနောက် အဂ္ဂနှင့်မျှော်နှာချင်းဆိုင် ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်၏ အလယ်၌ လက်ဖက်ရည်ပွဲ ပြင်ဆင်ထားသော စားပွဲခုံကြီးက မြားနေလေသည်။

အဂ္ဂသည် အသားညှပ်ပေါင်မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်ကို စားသောက်နေသည်။

“တကယ်လို့ ရှင်ဖတ်ချင်တဲ့ စာအုပ်တွေရင် ဖေဖေဘုရားလားတော့ ငှားကြည့်နိုင်ပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော် စိတ်ကြိုက်
မရွေးရသေးပါဘူးဗျာ၊ ဒီလောက်
များပြားစုံလင်တဲ့ စာအုပ်တွေ စာ
ကြည့်တိုက်မှာတောင် ရှိမယ်မ
ထင်ဘူး”

အဂ္ဂက အလိုက်သင့်ပင်
ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီ စာအုပ်တွေထက်
ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့
ပန်းပင်တွေကို လိုက်ပြရဦးမယ်၊
အဲဒီ ပန်းပင်တွေကို မစိုက်ခင်
အရင်ဦးဆုံး စာအုပ်တွေထဲမှာ
ဖတ်ရှုလေ့လာရပါသေးတယ်၊ အ
ပင်တစ်ပင်ချင်းအလိုက်သင့်လျော်
တဲ့ မြေအချဉ်၊ အင်ဓာတ်ကိုတိုင်း
ပြီး ပြုပြင်ရပါတယ်၊ မြေအမျိုးအ
စားဆိုရင်လည်း သဲဆန်သောမြေ
နူးဆန်သောမြေစသဖြင့်ပေါ့နော်၊
အပင်ကြီးထွားရှင်သန်မှုအတွက်
လိုအပ်တဲ့ အပူအအေး ပြဒါးချိန်
အတိအကျ ဖန်တီးရပါတယ်”

“ခင်ဗျားလည်း အတော်
အတွေ့အကြုံရနေပြီပေါ့နော်”

အဂ္ဂက စကားကို ထိန်း
ထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြောလိုက်သည်။

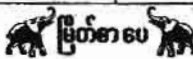
“ဖေဖေဘုရားရဲ့ တွဲဖက်
အနေနဲ့ ဆောင်ရွက်ရတာကိုး၊ တ
ချိန်ကဆိုရင် ဖေဖေဘုရားဟာ
သူ့အဖိုးဖြစ်တဲ့ ဘုရင့်သမားတော်
ကြီး ဦးဒေဝိန္ဒရဆီမှာ ကလေးသူ
ငယ်ဘဝကတည်းက လက်တွေ့
ဆည်းပူးသင်ယူခဲ့ရတာ”

“ဟာ... မြန်မာဘုရင်
လက်ထက်ကစပြီး အဲဒီလောက်
ကြီး စွမ်းရည်ထက်မြက်တဲ့မျိုးရိုး
အဆက်အနွယ်နဲ့သိရတာ အင်မ
တန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဂုဏ်
ယူပါတယ်”

အဂ္ဂက စိတ်အားထက်
သန်စွာ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြော
လိုက်သည်။

“အခုလို ကိုအဂ္ဂချီးကျူး
လိုက်တဲ့အတွက် မိုးသက်အရမ်း
ပီတိဖြစ်မိပါတယ်၊ တကယ်ပဲ!”

မိုးသက်တန့်က တရင်
တနှိုးပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ခမ်းနားထည်ဝါ၍ အရှိန်
 အဝါကြီးသော ပန်းဥယျာကြီး
 သည် လက်ခုတ်တစ်ဖောင်ခန့်မြင့်
 အောင် ကာရံထားသော အုတ်
 တံတိုင်းကြီးထဲတွင် လေးပုံသုံးပုံ
 နီးပါး နေရာယူထားသည်။ တစ်
 ထပ်တိုက်ကလေးက မြေကွက်
 တစ်ခုလုံး၏ လေးပုံတစ်ပုံမျှပေါ်
 တွင်သာ တည်ဆောက်ထားခြင်း
 ဖြစ်သည်။

ပန်းဥယျာ၌တစ်ခုလုံး၌
 ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ရှားပါး
 ပန်းပင်မျိုးစုံကို စနစ်တကျ အ
 ကွက်ချ၍ စိုက်ထားသည်။ အ
 သွေးအရောင်စုံလင်သောအသွင်
 သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးအထွေထွေအံ့
 မခန်းနိုင်လောက်အောင် တွေ့နေ
 ရသည်။ ပျားပိတုန်းများ လိပ်ပြာ
 များသည် ဝတ်ရည်စုပ်လိုက်၊ ပျံ
 ဝဲလိုက် ပြုလုပ်နေကြသည်။

မိုးသက်တန်၏ အသား
 အရောင်သည် နေရောင်ခြည်၏
 အောက်၌ ရွှေဝါရောင်ဝင်းမွတ်

သန့်စင် တောက်ပနေသည်။ ပန်း
 ခင်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားရှိ လူ
 သားလမ်းများကြားမှ သူမက ဦး
 ဆောင်၍ သွားသည်။ အဂ္ဂသည်
 လူသွားလမ်းများပေါ်မှ လျှောက်
 ရင်း ဘေးဘယ်ညာကို ကြည့်မိ
 သွားသည်။

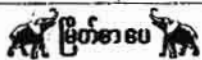
စုစုပေါင်း နာရီဝက်မျှ
 ကြာသွားသည်။ သို့ရာတွင် ပန်း
 ပင်များကို စုံစုံလင်လင်မကြည့်ရ
 သေး။

ထို အခိုက်အတန့်တွင်
 တိုက်ထဲမှ ဒေါ်မွှေးက ဧည့်ခန်း
 ပြုတင်းပေါက်တွင် ဦးခေါင်းပြု၍
 မိုးသက်တန်အား လှမ်းခေါ်လေ
 သည်။

“ဘာကိစ္စလဲ. . ကြီးဒေါ်
 မွှေး”

မိုးသက်တန်က ဥယျာ၌
 ထဲမှ ပြန်မေးသည်။

“သမီးဖေဖေ ဖုန်းဆက်
 နေတယ်၊ သမီးနဲ့ စကားပြောချင်
 လို့တဲ့”

ဒေါ်မွှေးစကားကြောင့် မိုးသက်တန်က အဂ္ဂအား. . . ။

“ခဏလေးနော်၊ ကျွန်မ ပြန်လာခဲ့မယ်”

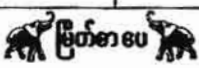
. . . ဟူ၍ လှမ်းပြောကာ တိုက်ရှေ့ ပေါက်ဖက်သို့ ခပ်သုတ် သုတ် ပြေးသွားသည်။ အဂ္ဂသည် မိုးသက်တန်၏ နောက်ကျောဖက် ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နက် မှောင်သန်စွမ်းသော ဆံပင်များ သည် သူမ၏ ကျောပြင်၌ ဘေး ဘယ်ညာ ဝေ့ဝိုက်လှုပ်ရမ်းသွား သည်။ ပခုံးအလှ အဝန်းအဝိုင်း မှ ခါးကျင်ကျင်သို့ အချိုးကျကျ သွယ်ဆင်းသွားပြီး တင်သားအ ဝေ့အဝိုက်ကို မြင်လိုက်ရသော အခါ အဂ္ဂစိတ်လှုပ်ရှားသွားလေ သည်။

လွန်ခဲ့သော ရက်အနည်း ငယ်က သူ့ဘက်သို့ ကျောပေး၍ ကုန်းကမူလေးပေါ်တွင် ကျကျန နထိုင်ကာ စောင်းတီးနေသော မိန်းမပျိုကို အမှတ်ရလိုက်မိလေ

သည်။ ထိုမိန်းမပျို ထလျှောက် သွားစဉ် နောက်ဘက်မှမြင်လိုက် ရသော ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်စွာ လှုပ်ရှားသွားသည်။ မိုးသက်တန်နှင့်ဆင်ဆင်တူသလို အဂ္ဂအနေနဲ့ ဇဝေဇဝါဖြစ်လိုက်မိ သည်။

ဧည့်ခန်းဆောင်မှ ဖြတ် သွားစဉ် ထောင့်ဘက်စားပွဲပေါ် တွင် သစ်စေးသုတ် သစ်သား ခေါက်ခုံနှင့်တင်ထားသော မြန် မာစောင်းတစ်လက်ကို အဂ္ဂက အမှတ်မထင် သတိရလိုက်မိလေ သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် စောင်းတီး သူသည် မိုးသက်တန်များဖြစ်လေ မလား။ အကယ်၍ မိုးသက်တန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘာကြောင့် လသာ သော ညအချိန်မတော်ကြီးတွင် စကားဝါပင်ကြီးအောက်သို့ သွား ရောက်၍ စောင်းတီးခဲ့ပါသလဲ ဟူသော ပုစ္ဆာများက အဂ္ဂ၏ ဦး နှောက်ထဲသို့ တိုးဝင်လာသည်။

မိုးသက်တန် ပန်းဥယျာဉ်
ထဲမှ ထွက်သွားသည် အဂ္ဂသည်
ပန်းခင်းများကြားမှ လမ်းမွှာအ
တိုင်း ရှေ့သို့ဆက်လျှောက်သွား
သည်။ ရှေ့ဘက်တွင် လူသွား
လမ်းမွှာကို ကြိုးနီဖြင့် ကန့်လန့်
ဖြတ် တန်းထားသည်ကို တွေ့မိ
လိုက်ရသည်။ စိုက်ခင်းမြေပြင်၏
အထက် တစ်တောင်အမြင့်တွင်
ကြိုးနီတန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

အဂ္ဂက အမှတ်မထင်ပင်
ကြိုးနီကို ကျော်လွှား၍ သီးသန့်
စိုက်ခင်းထဲသို့ ရောက်ရှိသွားလေ
သည်။

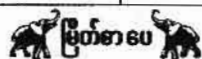
ထိုသီးသန့်စိုက်ခင်းထဲရှိ
ပန်းပင်များ၏ ရနံ့သည် ပြင်းထန်
စူးရှသော အမွှေးနံ့မျိုးဖြစ်သည်။
ပန်းပွင့်များ၏ အသွင်သဏ္ဍာန်
မှာ ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်နဲ့ အချင်း
ရှစ်လက်မခန့် ရှိသည်။ ပွင့်ဖတ်
များမှာ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းပုံမရ
မာခေါက်ခေါက်နဲ့ဖြစ်ပြီး ကြက်
သွေးရောင်ကတ္တီပါနဲ့တူသည်။

ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ချင်း၏ အလယ်
ဗဟိုတွင် အချင်းတစ်လက်မပတ်
လည်ခန့်ရှိ ဝတ်မှုန်များကပ်လျက်
ဝတ်ရည်များဖြင့် ပြည့်လျှံနေခဲ့
သော ရွှေဝါရောင် ဝတ်ရည်တံ
များရှိသည်။

ဝတ်မှုန်များက စူးရှသင်း
မြသော ရနံ့ကို ထုတ်လွှတ်သည်။

ဝတ်ရည်တံများ ထဲတွင်
ပြည့်လျှံချိုမြသော အရည်များရှိ
သည်။ သို့ရာတွင် ပန်းဥယျာဉ်
ရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့ ပျားပိတုန်းများနဲ့
လိပ်ပြာများ ပျံသန်းရစ်ဝဲခြင်း၊
ဝတ်ရည်စုပ်နေခြင်းတို့ကို မတွေ့
ရသဖြင့် အဂ္ဂအံ့ဩနေသည်။

ပန်းခင်းတစ်ခင်းချင်းကို
မည်သည့်နေ့ရက်တွင် မျိုးတစ်ခု
နှင့်တစ်ခု ပေါင်းစပ်ထားကြောင်း
မှတ်တမ်း ကပ်ပြားလေးများဖြင့်
ပန်းခင်းတစ်ခုချင်း၏ ထိပ်တွင်
စိုက်ထူထားသည်။ ထိုအချက်များ
ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သမားရိုး
ကျမဟုတ်ပဲ ထူခြားဆန်းကြယ်၍

www.burmeseclassic.com

ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော နည်းစနစ်များဖြင့် စမ်းသပ်တီ ထွင် စိုက်ပျိုးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဂ္ဂသဘောပေါက်မိသည်။

လိပ်ပြာပျားပိတုန်းများ သည် ပန်းထဲရှိ အန္တရာယ်ပြည့် လျှမ်းသော ဝတ်ရည်များကို စုပ် လေ့စုပ်ထ မရှိကြပါချေ။ ထို့အ တွက်ကြောင့် လောလောဆယ် အဂ္ဂရောက်ရှိနေသော သီးသန့် စိုက်ခင်းထဲမှ ပန်းများ ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် လိပ်ပြာနှင့်ပျားပိတုန်း များကို လုံးဝမတွေ့ရသဖြင့် အ ဆိပ်ပြင်းသော ပန်းအမျိုးအစား များသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပန်းပင်များ၏ အောက် ခြေနှင့်မြေသားပေါ်တွင် နီညို ရောင်ရင့်ရင့်အကွက်၊ အစွန်းများ ပျစ်ချွဲခြောက်ကပ်နေသည်ကိုတွေ ရသည်။ အဂ္ဂသည် ထိုအရာကို စစ်ဆေးသုံးသပ်ရန် တစ်ထွာခန့် သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကိုရှာ၍ ပျစ်ချွဲ ခြောက်ကပ်နေသော အ

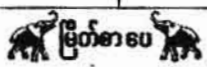
ကွက်ကို ထိုးကလော်သည်။ သစ် ကိုင်းခြောက်၏ အဖျားတွင် ကပ် ငြိပါလာသော အစအနများကို အနံ့ခံကြည့်သည်။

သူ၏ အသိဉာဏ်ထဲတွင် ထိုနီညိုရောင်ရင့်ရင့် ပျစ်ချွဲချွဲကပ် ငြိနေသော အရည်များသည် ညီ စို့စို့အနံ့ ထွက်ပေါ်နေလေသော ကြောင့် တိရိစ္ဆာန်၏သွေး သို့မ ဟုတ် လူသားတစ်ယောက်၏ သွေးများ ဖြစ်လေမလား.. . ဟူ၍ ကောက်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင်။

“ကိုအဂ္ဂ.. ရှင်ဘာဖြစ် လို့ စည်းကျော်သွားတာလဲ၊ အနီ ရောင်ကြိုးတန်းနဲ့ စည်းတားထား တဲ့ အထူးစိုက်ခင်းထဲကို ဘယ်သူ မှ ဝင်ခွင့်မရှိဘူး”

.. ဟူသော အသံနှင့်အ တူ အပြေးအလွှား လာနေသော မိုးသက်တန်ကို တွေ့လိုက်ရလေ သည်။ အနီးသို့ ရောက်လာသော သူမ၏ မျက်နှာသည် အကြီးအ

www.burmeseclassic.com

ကျယ် တင်းမာနေသည်။

“ကျွန်တော် မသိလို့ပါ။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ပြန်ထွက်ပါ့မယ်”

အဂ္ဂက အားတုန့်အားနာဖြင့် တောင်းပန်လေသည်။ မိုးသက်တန်၏ မျက်နှာသည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပြန်လှည့်၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မွန်မွန်ရည်ရည် အသွင်သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာသည်။

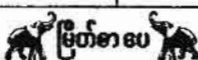
“ဟုတ်သားပဲ၊ ရှင့်အပြစ်မှမဟုတ်ပဲ၊ ရှင့်ကို ကြိုတင်သတိမပေးခဲ့တာ မိုးသက်အပြစ်ပဲလေ၊ နောက်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှ အဲဒီကြိုးနီးတားတားတဲ့ စိုက်ခင်းထဲကို မဝင်နဲ့နော်၊ အဲဒီအပင်တွေက အင်မတန်ရှားပါးပြီး ထူးခြားတဲ့ ပန်းမျိုးတွေကို ရောစပ်ထားတာ၊ နောက်ပြီး တစ်ချို့ ပန်းပင်တွေဆိုရင် ခံစားမှုတုန့်ပြန်ချက်တောင်ဖြစ်နေပြီ၊ ဖေဖေဘုရားမလာခင် မိုးသက်စမ်းသပ်ပြမယ်၊

ဖေဖေဘုရားရှိရင် အဲဒီလိုမျိုး မစမ်းသပ်ရဲဘူး.. သိလား”

မိုးသက်တန်သည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးဖွယ် အပြစ်ကင်းစင်သော ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အမူအရာမျိုးဖြစ်သွားသည်။ သူမ၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်ပြုလေသည်။ ထိုနောက် စောစောက အဂ္ဂချထားလိုက်သော သစ်ကိုင်းခြောက်ကို မိုးသက်တန်က ကောက်ယူလိုက်သည်။ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်၏ အရင်းဘက် အောက်ခြေရိုးတံကို သစ်ကိုင်းခြောက်ဖြင့် ဆုတ်ကနဲ ဖွဖွသာသာ ရိုက်လိုက်သည်။

အဂ္ဂ၏ အံ့ဩမှုမှာ အစွမ်းကုန်ဖြစ်သွားသည်။

သူနားထဲတွင် သေးသေးမွှားမွှား စူးရှသော အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်ဟု ထင်မိသည်။

တကယ်
တော့ ပန်းပင်တို့၊ သစ်ပင်တို့ဆို
တာမျိုးတွေကလည်း သက်ရှိတွေ
ပဲမဟုတ်လား၊ တိတိကျကျပြော
ရရင် မရွှေ့လျားနိုင်တဲ့ သက်ရှိ
အမျိုးအစားပေါ့နော်၊ ဒါကြောင့်
မိုးသက် . . . သူတို့ကို အရမ်းသ
နားတယ်၊ အရင်က အဲဒီခံစားမှု
တုန့်ပြန်ချက်တွေကို မသိတော့
ပန်းပွင့်လေးတွေကို ခူးမိတယ်၊
တကယ်တော့ အဲဒါက သူတို့
ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းကို ချိုး
ဖဲ့လိုက်တာပဲရှင်၊ ဘယ်လောက်
များ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်သွား
မလဲဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်
ရင် ပန်းပွင့်လေးတွေကို ခူးဖို့စိတ်
တောင်မကူးရဲတော့ဘူး . . . တ
ကယ်”

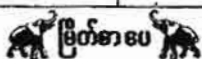
အဂ္ဂကို စိတ်ရှည်လက်

ရှည် ရှင်းပြနေချိန်တွင် မိုးသက်
တန့်၏ မျက်လုံးအစုံက ပံကတိ
ကြည်လင် တောက်ပနေသည်။
သူမ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် အထူး
ပင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေသည်
ကို သိသာနိုင်သည်။

မိုးသက်တန့်နှင့်အဂ္ဂသည်
ပန်းခင်းတွင် လမ်းလျှောက်လာ
ကြသည်။ မိုးသက်တန့်က စကား
တပြောပြောနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်
ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ပခုံးချင်း
ထိလှထိခင် ဖြစ်သွားလေ့ရှိသည်။
မျက်နှာတစ်ခုနှင့်တစ်ခု၏ အကွာ
အဝေးမှာ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ထွာ
သာသာမျှဖြစ်သွားတတ်သည်။

ထိုအခါ မိုးသက်တန့်၏
နှာခေါင်းမှထွက်သော လေသည်
ပန်းရနံ့ပမာ ဖြစ်နေသည်ဟု အဂ္ဂ
က ယူဆလိုက်မိလေသည်။ ခရမ်း
ရောင်ပန်းပွင့်၏ မွှေးရနံ့နှင့်တူ
သည်ဟူ၍လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်
မိသည်။

ခရမ်းရောင် ပန်းပွင့်များ

ကို အတန်းလိုက် ဘောင်တင်၍ စိုက်ထားသော နေရာအရောက် အဂ္ဂသည် ပန်းတစ်ပွင့်ကို မခူး ဆွတ်ပဲ ကိုင်တွယ်၍ နမ်းကြည့်ရန် ခါးကို ကိုင်းညွတ်၍ ပန်းပွင့် ရှိရာသို့ လက်လှမ်းလိုက်သည်။

အဂ္ဂ၏ လက်ချောင်းများ နှင့်ခရမ်းရောင်ပန်းပွင့် ထိလှထိ ခင် အချိန်တွင် . . . ။

“မထိနဲ့”

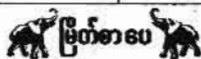
. . . ဟူ၍ စူးစူးဝါးဝါးပင် အော်လိုက်သော မိုးသက်တန့်၏ အသံကို အထိတ်တလန့် ကြား လိုက်ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် သူမ၏ ညှာလက်က အဂ္ဂ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ဖယ်ရှားလိုက် သည်။

“ကျွန်တော် ခူးမလို့ မ ဟုတ်ပါဘူး၊ ရိုးတံကို အသာလေး ကိုင်ပြီး ပန်းပွင့်ကို မွှေးကြည့်မ လို့ပါ။ မိုးသက်ရဲ့ နှာခေါင်းက ထွက်သက်နဲ့ မွှေးရနံ့ချင်း တူနေ တယ်ထင်လို့”

အဂ္ဂက အမှန်အတိုင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ယခုအချိန်၌ အထိုက်အလျောက် ရင်းနှီးခင်မင်သူများ ဘဝသို့ပင် ပြောင်းလဲ ရောက်ရှိနေကြသည်။ ထိုသို့သော ပြောင်းလဲမှုကို သူ တို့ဖာသာပင် သတိမထားမိလိုက် ကြပါချေ။ မိုးသက်တန့်ကို အဂ္ဂ က တရင်းတနှီး မိုးသက်ဟူ၍ သုံးနှုန်းနေလေပြီ။ ထိုနည်းတူ မိုးသက်တန့်ကလည်း အဂ္ဂမြတ် ထွင်ခေါင်အား ကိုအဂ္ဂဟူ၍ မ ကြာခဏ လွတ်ကနဲ ခေါ်မိတတ် သည်။

“အဲဒီ ခရမ်းရောင်ပန်း ပွင့်ဟာ အနံ့လေးက ချိုသင်းနဲ့ ထွက်သလောက် အင်မတန် အ ဆိပ်ပြင်းတယ်၊ သူ့သဘာဝအ တိုင်းမဟုတ်ဘူး၊ တခြား အဆိပ် ပြင်းတဲ့ ပန်းပေါင်းစုံနဲ့ ပေါင်းကူး ဆက်စပ်ထားတာလေ၊ အသက် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်တယ်လို့ ဖေ

ဖေဘုရားကသတိပေးထားတယ်”

. . . ဟူ၍ စိုးရိမ်မကင်းသော အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အဂ္ဂနှင့်မိုးသက်တန့်တို့နှစ်ယောက် ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှ အတူတကွ ထွက်လာကြစဉ် အဂ္ဂ၏လက်ဖျံတစ်ခုလုံး အပူလောင်လှသော ဝေဒနာမျိုး တဖိန်းဖိန်း၊ တရှိန်းရှိန်း ခံစားနေရသည်။ ထို့ကြောင့် အဂ္ဂက သူ့လက်ဖျံကို အမှတ်မထင် ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။

. . . စောစောက ခရမ်းရောင်ပန်းပွင့်နှင့်သူ၏လက် ထိလှထိခင် အချိန်တွင် မိုးသက်တန့်က သူ့လက်ဖျံကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ထိုသို့ သူမ၏လက်နှင့်ထိတွေ့လိုက်သော နေရာတွင်လက်ချောင်းလေးချောင်းနှင့်လက်မတစ်ချောင်းက အညှီအမည်းစွဲထင်နေသည်။ ထိုနေရာမှ ပူလောင်သော ဝေဒနာကို မီးကင်ထားသည့်ပမာ ခံစားနေရ

သည်။ တစ်စတစ်စ အပူရှိန်က ပိုမိုလွန်ကဲလာသည်။ မခံမရပ်နိုင်အောင် တိုး၍တိုး၍ ပူလာသည်။

“ကျွန်တော့်လက်ကို မိုးသက်ဆုပ်ကိုင်လိုက်တဲ့ နေရာက အရမ်းပူလာတယ်၊ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပူလာတာ၊ မီးကျီခဲတထားသလိုမျိုး ခံစားနေရတယ်”

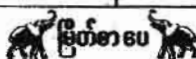
အဂ္ဂက မျက်နှာကြီးက ရှုံ့မဲ့လျက် ပြောလိုက်သည်။

“လာ. . . လာ၊ ဒါဖြင့် ခဲတုံးလေးတွေနဲ့ စိမ်ပေးမယ်”

မိုးသက်တန့်က အိမ်ထဲသို့ ချွေခန်းတွင် အဂ္ဂအား ထိုင်ခိုင်းပြီး အိမ်တွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လျက်. . . ။

“ကြီးဒေါ်မွေး. . . ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေခဲတုံးလေးတွေကို ကြွေလေ့နဲ့ ထည့်ပြီး ယူလဲပေးပါနော်၊ ခပ်မြန်မြန်လေး ခဲ့ပါ။ နောက်ပြီး မွေးပွားတာကိုပါ တစ်ခါတည်းလှူခဲ့”

. . . ဟူ၍ အရေးတကြက်

www.burmeseclassic.com

လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။

မကြာမီ ဒေါ်မွှေးယူလာသော ကြွေလုံထဲမှ ရေခဲတုံးလေးများကို မွှေးပွတဘက်ထဲသို့ ဖြန့်ထည့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ပူလောင်နေသော အဂ္ဂ၏ လက်ဖျံကို မွှေးပွတဘက်ဖြင့် ရစ်ပတ်မျှည်နှောင်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရေခဲတုံးလေးများသည် အညိုအမည်းစွဲထင်နေသော လက်ဖျံပေါ်တွင် တင်းကြပ်စွာ ဖိထားသည့်ပမာဖြစ်သွားလေသည်။ ပူစပ်ပူလောင်ဖြစ်နေသော ဝေဒနာမှာ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အတော်အတန် သက်သာနေသည်ဟူ၍ မျက်ထင်ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အဂ္ဂသည်လောလောဆယ်အချိန်ကာလတွင် မိုးသက်တန့်၏ ဂရုတစိုက်ပြုစုခြင်းနှင့်သူမ၏ မျက်လုံးညိုညိုကြီး တစ်စုံထဲရှိ သူ့အပျက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသော အရိပ်အရောင်တို့ကို မြင်လိုက်ရ

သည်။

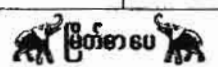
ထို့ကြောင့် သူခံစားနေရသော ဝေဒနာကို မေ့မေ့လျော့လျော့ ဖြစ်နေမိသည်။

***

အဂ္ဂသည် မဟူရာစံအိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

သူ၏ အိပ်ခန်းထဲတွင် လဲလျောင်းနေသည်။ မျက်လုံးအစုံက မှိတ်လျက်သား ဖြစ်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေသည်။ ဦးရာမက သူ့နဖူးပေါ်သို့ ရေခဲရည်ဆွတ်ထားသော ဖလန်နယ်စဖြင့် တင်ပေးသည်။ အအေးငွေ့ လျော့လာသောအခါ ဖလန်နယ်စကို ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ရေခဲရေလုံထဲရှိ နောက်ထပ် မွှေးပွပဝါကို ရေခဲရည်ညှစ်၍ နဖူးပေါ်သို့ တင်ပေးသည်။

“ကျုပ်... ဆရာဝန်သွားပင့်ရမလား... လူလေးအဂ္ဂ... လို

www.burmeseclassic.com

အပ်ရင် ကျုပ်. . အခုချက်ချင်း သွားခေါ်ပေးမယ်နော်၊ ခေါ်ပေးရမလား”

ဦးရာမက မေးသည်။

“မကြာခင် ပျောက်သွားမှာပါ။ ဆရာဝန်သွားခေါ်စရာ မလိုပါဘူး”

အဂ္ဂက လျှာလေးအာလေးသံကြီးဖြင့် ပြောသည်။ ထိုနောက် ငြိမ်သက်စွာ မှိန်းနေပြန်သည်။ သူ့အား ဒေါ်မွေးသည် လှည်းယာဉ်ပေါ်တင်၍ မဟူရာ စံအိမ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့လေသည်။ လှမ်းယာဉ်ပေါ်၌ ခင်းထားသော ကော်ဇောပေါ်တွင် နေရာယူပြီးသော အဂ္ဂကို. . . ။

“ဘယ်လိုနေသေးလဲ. . ကိုအဂ္ဂ၊ သက်သာရဲ့ လားဟင်”

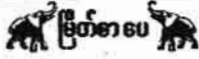
မိုးသက်တန့်၏ အသံလေးသည် ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသည်။

“ရပါတယ်၊ ဒါ အသေးအမွှားပါ”

အဂ္ဂသည် မိုးသက်တန့်၏ စိတ်မကောင်းဖြစ်မှု သက်သာစေရန် ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပြောခဲ့လေသည်။

“ဒါ. . မိုးသက်အပြစ်ပါ မိုးသက် မဆင်မခြင် အရမ်းကရော ကိုအဂ္ဂလက်ကို စိုးရိမ်ကြီးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်မိလို့ ဖြစ်သွားတာ မိုးသက်တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်”

သူမ၏ ငိုတော့မည့် အမှုအရာနှင့်ပြောလိုက်သည်ကိုအဂ္ဂပြန်လည် မြင်ယောင်နေမိသည် မိမိနှင့်အသက်အရွယ်ချင်းမတိမ်မယိမ်းရှိသည့် မိုးသက်တန့်ကဲ့သို့သော မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ဆုပ်ညှစ်မှုကြောင့် မိမိလက်ဖျံလက်ချောင်းရာများ အညိုအစွဲထင်နေရခြင်းပင်။ ထိုဒဏ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သေကြောများထဲသို့ အပူရှိန်များပျံ့နှံ့ကာ တဖိန်းဖိန်း၊ တရှိန်းရှိန်းစားနေရခြင်းမှာ ဘာကြောင့်လဲ ဘာကြောင့် သည်မျှ

စားနေရပါသလဲ။

အဂ္ဂ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် ဖြစ်လာသောမေးခွန်းကို စဉ်းစား၍ မရပါချေ။ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေနိုင်သူမှာ မိုးသက်တန် သို့မဟုတ် မိုးသက်တန်၏ဖခင် ဦးအိန္ဒြာသာ လျှင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အဂ္ဂသည် သူ၏အိပ်ခန်းထဲရှိ ကုတင်ပေါ်၌ ခင်းထားလေသော အိပ်ရာထက်၌ လဲလျောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

“ကျုပ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ လူလေးအဂ္ဂ”

ဦးရာမက ကုတင်ဘေးတွင် ရပ်လျက်သွားဖြင့် အဂ္ဂကို ငုံ့ကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။

“ကော်ဖီအအေးတစ်ခွက် ဖျော်ပြီး ကျွန်တော်ကုတင်ဘေးက စားပွဲပေါ်မှာ လာချထားပေးပါ။ ပြီးတော့ အုပ်ဆောင်းလည်း ဖျော်ထားခဲ့ဖို့ မမေ့ပါနဲ့။”

အဂ္ဂက အာလေးလျှာလေးဖြင့် ပြောပြီး ငြိမ်သက်စွာ

ဖြင့် အသက်ရှူခြင်းကို ခပ်မျှင်းမျှင်းမျှသာ ပြုလုပ်နေလေသည်။

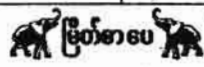
ဦးရာမက စောင်အပါးစားတစ်ထည်ကို ဖြန့်၍ အဂ္ဂ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခြုံလွှမ်းပေးသည်။ ထိုနောက် ကော်ဖီအအေးတစ်ခွက်ဖျော်ရန် အဂ္ဂ၏ အိပ်ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။

***

ညှော်ခန်းဆောင်တွင်းသို့ ဦးအိန္ဒြာဝင်လာသည်။

မိုးသက်တန်၏ စူးစူးရဲရဲ မျက်လုံးတစ်စုံကို ဦးအိန္ဒြာက သတိပြုမိလိုက်သည်။

“ဟို. . သူငယ်ပြန်သွားပြီလား၊ ဖေဖေမှာလိုက်တဲ့ စာအုပ်တွေကို စစ်ဆေးကြည့်တော့ အရေးကြီးတဲ့ စာအုပ်တွေ လျှော့နေတယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြည်ပက စာအုပ်တိုက်ကို လှမ်းအကြောင်းကြားဖို့

www.burmeseclassic.com

စာရေးလိုက်ရတယ်၊ အဲဒါတွေ လုပ်နေလို့ ကြာနေတာ”

ဦးအိန္ဒြာသည် သူပြော နေသော စကားလုံးများကို သမီး မိုးသက်တန်စိတ်မဝင်စားကြောင်း သဘောပေါက်မိလေသည်။ ဆယ် ကျော်သက် အရွယ်ကတည်းက ဖခင်လိုတစ်မျိုး၊ မိခင်လိုတစ်ဖုံ ပြုစုထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ရ သော မိတဆိုးသမီးလေးအပေါ် တွင် သူ၏ ရှိရှိသမျှ ချစ်ခြင်း မေတ္တာအားလုံးကို ပုံအော၍ ချစ် ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် သမီးမျက်နှာ ညိုသည်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကို အ လိုမကျဖြစ်နေကြောင်း သူရိပ်မိ သည်။

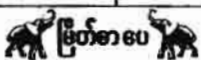
“ဖေဖေဘုရား ဘာဖြစ် လို့ အဲလိုမျိုး လုပ်ရတာလဲဟင်၊ မိုးသက်မကျေနပ်ဘူး၊ လုံးဝမကျေ နပ်ဘူး”

မိုးသက်တန်၏ ပေါက် ကွဲသံ။

“သမီး.. ဘာကို ဆိုလို တာလဲ၊ ရှင်းရှင်းပြောမှပေါ့၊ သမီး နဲ့ပတ်သက်လို့ ဖေဖေဘုရား ဝေ တနာအပြည့်အဝထားတာ သမီး လည်း သိပါတယ်၊ ဖေဖေဘုရား ဘာတွေ မှားမှားယွင်းယွင်း ပြု ခဲ့ မိလို့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေရတာလဲ သမီး”

ဦးအိန္ဒြာက ချိုသာစွာ ပြောသည်။

“ခရမ်းရောင်ဗိုင်အိုလက် ပန်းပင်တွေကို ဖေဖေဘုရားတို့ ထွင်စမ်းသပ် သုတေသန လုပ် တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမီးဘာမှမ ပြောလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ် လို့ သမီးရဲ့ နှာခေါင်းထဲက ထွက် လာတဲ့ အနံ့အသက်တွေက ဗိုင် အိုလက်ပန်းရနံ့တွေဖြစ်နေရတာ လဲ၊ နောက်ပြီး သမီးလက်နဲ့ သူ တစ်ပါးရဲ့ လက်ကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ လဲ ဒီလူရဲ့ လက်မှာ အညိုအမည်းရှိ တဲ့ ဒဏ်ရာကြီးနဲ့ ချက်ချင်းကြီး

အဆိပ်သင့်သလို ဖြစ်သွားရတဲ့ အထိ တီထွင်စမ်းသပ် သုတေသနလုပ်တာက ဖေဖေဘုရားမလွန်ဘူးလား၊ ဒါကြောင့် မကျေနပ်ဘူး၊ သမီးလုံးဝ ခွင့်လွှတ်စရာအကြောင်း မရှိတော့ဘူး၊ မိုးသက်တန့်ဟာ သက်ရှိလူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အပြင် သမီးအရင်းတစ်ယောက်ဆိုတာကိုပါ ဖေဖေဘုရား ဥပေက္ခာပြုလိုက်ပြီ မဟုတ်လား”

မိုးသက်တန့်က ရှိုက်သံ ဗလုံးဗထွေးဖြင့် ပြောသည်။

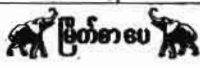
စကားအဆုံးတွင် ဝမ်းနည်းပမ်းနည်းဖြင့် ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးလိုက်သည်။ ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်ပမာ ပေါက်ကွဲပွင့်ထွက်သော အော်ဟစ်ငိုကြွေးခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

မိုးသက်တန့်၏ ငိုသံများကြောင့် မီးဖိုခန်းထဲတွင် ဟင်းချက်နေသော ဒေါ်မွေးက ပြေးထွက်လာသည်။ ဧည့်ခန်းဆောင်

၏ အတွင်းဘက် လူသွားစင်္ကြန်မှ လှမ်းကြည့်အကဲခတ်နေသည်။

“ဖေဖေဘုရားရှင်းပြပါရစေဦး၊ ဖေဖေဘုရားရဲ့ အသက်ဟာ အခုအချိန်မှာ ခုနစ်ဆယ် ကိုးနှစ်ရှိပြီ၊ ဖေဖေဘုရား ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရင် သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း လောကအလယ်မှာ မျက်နှာငယ်နဲ့ ကျန်ရစ်တော့မယ်၊ အဲဒီ အချက်တွေးမိပြီး သမီးကို ဘယ်သူကမှ အန္တရာယ်မပေးရဲအောင် လုပ်ပေးထားတာပါ။

ဘယ်လို ခွန်အားကြီးမားတဲ့သူဖြစ်ပေ သမီးကို အန္တရာယ်မပေးနိုင်တော့ဘူး၊ သမီးဟာ အားနည်းတဲ့မိန်းမသားတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူး၊ လူများတွေက သမီးရဲ့ အရှိန်အဝါကို ကြောက်ရွံ့ သွားကြရစေမယ်၊ လူတကာအပေါ်မှာ သမီး သြဇာသက်ရောက်သွားစေအောင်

www.burmeseclassic.com

လို့ ဖေဖေဘုရားက စေတနာနဲ့”

ဦးအိန္ဒြာ၏ စကားမဆုံးမီ မိုးသက်တန့်က လက်ဝါးကာ၍ တားလိုက်သည်။

“တော်ပါတော့. . ဖေဖေဘုရားရယ်၊ သမီးကို လူများတကာက ချစ်မြတ်နိုးတာ၊ လေးစားတာပဲ ခံယူချင်ပါတယ်။ သမီးကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ တစ္ဆေသရဲ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်လိုမျိုး ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေတာမျိုး မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဖေဖေဘုရားရဲ့ မမှန်မကန်တဲ့ စေတနာကို ပြန်ပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီး အဖတ်ဆယ်လို့ရရင် လုပ်ပေးပါ. . ဖေဖေဘုရား၊ သမီးကြောင့် ဘယ်သူမှ ဒုက္ခမဖြစ်စေချင်ပါဘူး။ သမီးရဲ့ မူလပကတိ ရှိရင်းစွဲအတိုင်း သာမန် မိန်းမသားတစ်ယောက် ဘဝနဲ့ပဲ နေပါရစေ ဖေဖေဘုရားရယ်၊ သမီးအနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်”

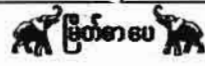
မိုးသက်တန့်က လက်

အုပ်ကလေးချီလျက် တောင်းပန်ရှာသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ဖေဖေဘုရားရဲ့ စေတနာဟာ သမီးအတွက် ဝေဒနာဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်တော့ ဖေဖေမှာ ဖြေဆေးဖော်ထားတာရှိပါတယ်။ အဲဒီဖြေဆေးဟာ သမီးကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့ သက်ရောက်နေတဲ့ ခရမ်းရောင်အဆိပ်တွေကို ချေဖျက်နိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သမီးရဲ့ ပင်ကိုယ် သဘာဝမူလအတိုင်းပြန်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ဦးအိန္ဒြာသည် သူ၏အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

မကြာမီ ပြန်ထွက်လာသောအခါ သူ၏လက်ထဲတွင် ငွေကြုတ်လေးတစ်ခု ပါလာသည်။ ဦးအိန္ဒြာက သမီးမိုးသက်တန့်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ မိုးသက်တန့်သည် သူမ၏ ဖခင်ပေးသော ငွေကြုတ်လေးကို လှမ်းယူ၍ အဖုံးဝက်အူရစ်ကို လှည့်ဖွင့်သည်။ ထို

နောက် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ဖွင့်
ဟ၍ ပါးစပ်ထဲ တောက်လျှောက်
လောင်းချလိုက်သည်။

ဆယ်စက္ကန့်မျှသော အ
ချိန်ကာလအတွင်း ထူးထူးခြား
ခြား အပြောင်းအလဲတစ်ခု ဖြစ်
သွားသည်။

မိုးသက်တန့်၏ လက်ထဲ
မှ ငွေကြုတ်လေးသည် ဧည့်ခန်း
ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဒေါက်. . ကနဲ
လွတ်ကျကာ နံရံဘက်သို့ လိမ်
ဆင်းသွားသည်။ မိုးသက်တန့်က
သူမ၏ ရင်ဘတ်ကို သူမဖာသာ
လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိလျက် ဦး
အိန္ဒြာကို ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သော
မျက်လုံးအစုံဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်
သည်။

ထိုနောက် ဒူးညွတ်ပျော့
ခွေ၍ ဦးအိန္ဒြာ၏ ခြေရင်းသို့ခွေ
ခေါက်လဲကျသွားလေသည်။ သူမ
၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးနှင့်ကြမ်း
ပြင်တို့ မထိတွေ့မီ အသက်ရှူရပ်
သွားသည်။ နှလုံးမခုန်တော့ပါ

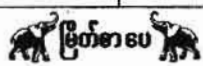
ချေ။

စင်စစ်အားဖြင့် ခရမ်း
ရောင်ခိုင်အိုလက် အဆိပ်သင့်မှု
မှာ မိုးသက်တန့်၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံးတွင် ဖြည်းဖြည်းချင်း
ပျံ့နှံ့နေသည်မှာ အချိန်ကာလ
အားဖြင့် ရှည်ကြာနေလေပြီ။ ထို့
ကြောင့် အစွမ်းထက်သော ဖြေ
ဆေးသည် မိုးသက်တန့်၏ တစ်
ကိုယ်လုံးရှိ အဆိပ်သင့်သော အ
စိတ်အပိုင်းများမှ အဆိပ်အားလုံး
ကို ဖျက်ဆီးချေမှုန်းလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မိုး
သက်တန့်၏ အသက်ကိုပါ ဖျက်
ဆီးချေမှုန်းလိုက်သည့်ပမာ ဖြစ်
သွားရလေတော့သည်။

X X X

ဦးအိန္ဒြာသည် သမီးမိုး
သက်တန့်သေဆုံးခြင်းအကြောင်း
ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးပြီးနောက်
သက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို လက်တစ်

www.burmeseclassic.com

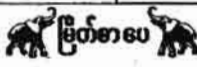
ဖောင်ခန့်မြင့်သော အုတ်တံတိုင်း
 အတွင်း သင့်လျော်ရာတစ်နေရာ
 တွင် မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်ရန်။ အဲဒီ
 နောက် ငွေကြေးများကို အချိုးအ
 လိုက်ခွဲ၍ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး
 လုပ်ငန်းများအတွက် လှူဒါန်းရန်
 ဘဏ်တိုက်တွင် အပ်နှံထားသော
 ငွေများမှ ရရှိသော ငွေတိုးအား
 ဒေါ်မွှေးကနှစ်စဉ်ထုတ်ယူ၍ သုံး
 စွဲရန်နှင့်အိမ်နှင့်ခြံကိုလည်းစောင့်
 ရှောက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ဦးအိန္ဒြာကိုယ်တိုင် ရီစ
 ခန်းသို့ အဖမ်းခံရန် သွားရောက်
 နေချိန်တွင် ဒေါ်မွှေးသည် မိုး
 သက်တန့်၏ အသုဘကိစ္စအား
 ဆောင်ရွက်ရန်။ ရွာမှ လူကြီးသူမ
 အချို့နှင့်လူရွယ်များကိုခေါ်ရန်
 နှင့်ဦးရာမကိုလည်း အကြောင်း
 ကြားရန် ခြံထဲမှအထွက် ဦးရာမ
 နှင့်လမ်းတွင်ဆုံကြသည်။ ဦးရာမ
 က အဂ္ဂသေဆုံးသွားကြောင်း
 ပြောပြရန် လာကြောင်းရှင်းပြ
 သည်။ အဂ္ဂအတွက် ကော်ဖီအ

အေးဖျော်အပြီး အဂ္ဂအား သွား
 ပေးရာတွင် သေဆုံးနေသည်ကို
 တွေ့ရသည်။

အဂ္ဂအသုဘနှင့်မိုးသက်
 တန့်၏ အသုဘကိစ္စကို တစ်နေ
 တည်းတွင် အချိန်အားဖြင့် နာရီ
 ပိုင်းမျှခွာ၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလေ
 သည်။ အဂ္ဂ၏ သက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်
 ကို သူ့အဖိုး ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်၏
 အုတ်ဂူနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက်
 မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်ခဲ့သည်။ အသုဘ
 နှစ်ခုစလုံး ဦးရာမနှင့်ဒေါ်မွှေးတို့
 ၏ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးများဖြင့် စည်
 ကားခဲ့သည်။

အသုဘကိစ္စ၊ ရက်လည်
 ဆွမ်းကျွေးခြင်း... စသော ကိစ္စ
 များအပြီးတွင် ဦးရာမ၊ ဒေါ်မွှေး
 တို့သည် သူတို့ရွာသို့ ပြန်လည်
 နေထိုင်ကြသည်။ ဦးရာမသည်
 မဟူရာစံအိမ်သို့ တစ်လလျှင်တစ်
 ကြိမ် လာရောက်၍၊ နှစ်ရက်တစ်
 ရက်မျှ နေထိုင်သည်။ ခြံငင်းတွင်
 ရှိ ကြွေကျသော သစ်ရွက်ခြောက်

www.burmeseclassic.com

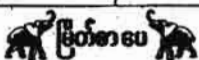

သစ်ကိုင်းခြောက်များကို လှဲကျင်း စုပုံမီးရှို့ခြင်း၊ ဘမြတ်ထွဋ်ခေါင်နှင့်အဂ္ဂ၏ အုတ်ဂူနှင့်ကမ္မည်းတိုင်ဝန်းကျင်တွင် ပန်းအလှပင်အချို့ စိုက်ခြင်း၊ မြက်နှုတ်၍သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း . . စသည်တို့ကို ဝတ္တရားမပျက် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။

ထိုနည်းတူ ဒေါ်မွှေးကလည်း မိုးသက်တန်တို့ ခြံနှင့်တစ်ထပ်တိုက်လေးသို့ တစ်လတစ်ကြိမ်လာရောက်၍ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် အဂ္ဂ၏ အုတ်ဂူနှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ စကားဝါပင်ကြီးဝန်းကျင်မှ စောင်းသံကြားရတတ်ကြောင်း ဦးရာမကပြောပြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ကိုယ်တိုင် တိတ်တဆိတ်ချောင်းမြောင်း၍ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာတွင် အဂ္ဂနှင့်မိုးသက်တန်တို့၏ အသွင်သဏ္ဍာန်မျိုး ဝိုးတဝါးစုံတွဲ

တစ်တွဲကို တွေ့ရသည်ဟု ပြောလျက် ကြက်သီးထပြသည်။ ဦးရာမသည် ခြံထောင့်ရေကန်ထဲမှ သစ်ရွက်ခြောက်နှင့်ရေမှော်များကို ဆယ်စဉ် ရေကန်အောက်ခြေမှ ရတနာပုံခေတ်သုံး ငွေဒင်္ဂါးများကို စဉ့်အိုးနှင့်ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သောအခါ ဦးရာမနဲ့ဒေါ်မွှေးတို့ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ မကွယ်လွန်မီ သူတို့နှစ်ဦး အတူပေါင်းသင်းခဲ့ကြသည်။ ခြံနှင့်ဝင်းနဲ့ တိုက်အိမ်နှစ်အိမ်စလုံး ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းသူ ကင်းမဲ့လေသောအခါ နေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်၊ လေဒဏ် . . . စသော ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြေကာ တစ်စတစ်စ ပျက်စီးယိုယွင်းလာလေသည်။ လူနေအိမ်ခြေများနဲ့ ကင်းကွာသောနေရာဖြစ်သောကြောင့် သစ်ပင်များ၊ ခြံပုတ်များ တူထပ်သိပ်သည်းစွာ ပေါက်ရောက်ဖုံး

www.burmeseclassic.com

လွမ်းကာ တောကြီးမျက်မည်းအ
ဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ကြသည်။

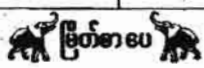
ထိုနေရာဒေသများတွင်
ကျက်စားလေ့ရှိသော တောရိုင်း
တိရိစ္ဆာန်များကို ပစ်ခတ်ရောက်
ရှိလာကြသော ဗြိတိသျှအရာရှိ
တချို့ အတွက် ဘိုတဲတစ်လုံးကို
ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုဘိုတဲကို ရေ
ကန်အနီးတွင် ဆောက်မိလျက်
သား ဖြစ်နေသည်။

အမဲလိုက်လာသူများမှာ
တစ်နေရာတွင် အဆောက်အဦး
ပျက်တစ်ခုနှင့် အုတ်ဂူနှစ်ခု ယှဉ်
လျက်တွေ့ရပြီး အခြားတစ်နေရာ
တွင် တိုက်ပျက်လေးတစ်ခုနှင့်
အုတ်ဂူတစ်ခုကို တွေ့ကြရသဖြင့်
ဒေသခံများအား စုံစမ်းမေးမြန်း
ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်းကိုးဆယ်ကျော်က ဖြစ်
ရပ်ကို ဘိုးဘေးဘီဘင် တို့ထံမှ
လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြသွားခဲ့ကြ
သော အဂ္ဂမြတ်ထွဋ်ခေါင်၊ မိုး
သက်စာန်နှင့်ဦးအိန္ဒြာအကြောင်း

တို့ကို ဒဏ္ဍာရီတစ်ပုဒ်ပမာ ကြာ
သိလိုက်ရပါတော့သည်။

+++++

ဆွေမြင့် . . .

အိန္ဒိယ
ပြည်ထောင်စု

စာတတ်စွမ်း

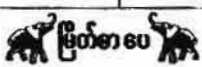
မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၂၄၇) ခုနှစ်၊ နတ်တော်လအတွင်း။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့သည် မြန်မာတစ်နိုင်လုံးကို မတရားသဖြင့် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း။

ဗြိတိသျှစစ်အရာရှိ မေဂျာမက်ကင်တိုင်ယာက မြန်မာရေပိုင်နက်အတွင်းရှိ ကျွန်းတစ်ကျွန်းတွင် စခန်းချခဲ့သည်။ ထိုကျွန်း၏ ကုန်းမြင့်ပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှတပ်စုနှစ်စုဖြစ်သောတပ်သား

(၆၀)ကျော်နှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် မယုံကြည်နိုင်စရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ မေဂျာမက်ကင်တိုင်ယာအုပ်ချုပ်သော တပ်စခန်းတည်ရာကျွန်း၏ မူလအမည်မှာ ဝင်ကစွပ်ကျွန်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ် မက်ကင်တိုင်ယာ၏ အမိန့်ဖြင့် တိုင်ယာကျွန်းဟူ၍ အမည်ပေးခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုခေတ်ထိုအခါက ရန်ကုန်မြို့ ရှိလမ်းကျယ်များပင်လျှင် ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်များ၏ အမည်ဖြင့် မှည့်ခေါ်စေသည်။

ဖရေဇာလမ်း (ယခု အနော်ရထာလမ်း)၊ ဒါလ်ဟိုဇီလမ်း (မဟာဗန္ဓုလလမ်း)၊ ဖယ်ယာလမ်း (ပန်းဆိုးတန်း) စသည်တို့ဖြစ်၏။

တိုင်ယာကျွန်း (ယခင် ဝင်ကစွပ်ကျွန်း) တွင် ကျွန်းသူကျွန်းသားများဖြစ်ကြသော မြန်မာတိုင်းရင်းသား စုစုပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ခန့် နေထိုင်ကြသည်။ တိုင်ယာကျွန်းကို မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ ပါးစပ်ဖျား၌ အလွယ်တကူ ခေါ်ကြရာ တာရာကျွန်းဟူ၍ ဖြစ်သွားသည်။

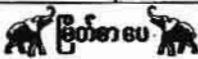
အများအားဖြင့် ကျွန်းသူကျွန်းသား ခြောက်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းမှာ ရေလုပ်သား တံငါသည်များဖြစ်ကြသည်။ ကျန် . . လေးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းသည် လယ်ယာလုပ်သားများနဲ့ ကြက်၊ ဝက်၊ ဘဲ

နှင့်နွားစသော မွေးမြူရေးလုပ်သားများဖြစ်ကြသည်။

တစ်ကျွန်းလုံးတွင် အိမ်ခြေစုစုပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်မျှ ရှိသည်။

ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် မိရိုးဖလာအစဉ်အလာအတိုင်းဝမ်းရေးအတွက် မိသားစုအလိုက် ရိုးသားစွာ ရှာဖွေစားသောက် နေထိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။ တာရာကျွန်းတွင် ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်သော အခန်းကဏ္ဍဟူ၍ အနည်းအကျဉ်းသာရှိသည်။ စပါးစိုက်ထုံမှ ဆန်၊ ဆီထွက်အုန်းစိုက်ထုံမှ ဆီ၊ ရေလုပ်သားများထုံမှ ငါး၊ ပုစွန်နှင့်ပင်လယ်အစားအစာ စသည်တို့ကို အချင်းချင်းဖလှယ်၍ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။

ရေမြေသဘာဝ၊ ရာသီဥတု ကောင်းမွန်သော နေရာဖြစ်သောကြောင့် ရာသီသီးနှံများလည်း ဖောဖောသီသီ ဖြစ်ထွန်းသည်။ ထို့ကြောင့် လှစ်မိသားစု

www.burmeseclassic.com

နှင့်တစ်မိသားစုအချင်းချင်း သီးနှံများကို အခမဲ့ အပြန်အလှန်ခူးဆွတ်စားသောက်ခွင့်ပြုထားသည်။

ဗြိတိသျှမေဂျာ မက်ကင်တိုင်ယာ၏ မွေးနေ့ပွဲကို ဒီဇင်ဘာလ နောက်ဆုံးပတ်၌ကျင်းပတော့မည့် အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မက်ကင်တိုင်ယာသည် သူ့နေထိုင်ရာ အိမ်ဂေဟာနှင့်ခြံဝင်းအတွင်းရှိ ပင်လယ်ကဗွီးပင်ကြီးတွင် လှလှပပ တန်ဆာဆင်ရန် သူ၏ တပ်သားများအား စေခိုင်းထားသည်။

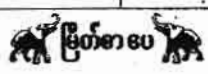
ထိုအချိန်ကာလမတိုင်မီ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က တာရာကျွန်းသို့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ပင်လယ်ထဲတွင် ခရီးသွားနေသောကတ္တုလှေတစ်စီးလှိုင်းဒဏ်လေဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရာ အမျိုးသမီးသည် သစ်သားရေစည်တစ်လုံးနှင့်သူမကိုယ်ကိုတွဲ၍ ကြီးဖြင့် ချည်နှောင်ကာ ဖက်တွယ်၍

မျောပါလာခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အချို့က ထင်မြင်ယူဆကြသည်။

သို့ရာတွင် တာရာကျွန်းစပ် ကမ်းခြေသဲသောင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသော အမျိုးသမီးကို စိတ်နေသဘောထား ဖြူစင်သော ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့က မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်းစေတနာအရင်းခံ၍ ကယ်ဆယ်ပြုစုကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ၏။

ကျွန်းသူကျွန်းသားများ၏ ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးမှုနှင့်မသိနားမလည်သော ရိုးသားမှုကို သတိပြုမိသော ထိုအမျိုးသမီးသည် သူမကိုယ်သူမ 'တာရာရှင်မ'ဟူသော အမည်ကို ခံယူလိုက်လေသည်။

တာရာရှင်မ ဟူသည်မှာ တာရာကျွန်းတွင် နေထိုင်သော ကျွန်းသူကျွန်းသားများ အတွက် ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာကိုယူဆောင်လာသည်။ မကောင်းကျိုးများကို ပပျောက်စေရန် ဖယ်ရှားမည်။

www.burmeseclassic.com

လိုအပ်သောအထောက်အပံ့များကို နာမ်လောကသား ဝိညာဉ်များ၏ အကူအညီဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးရန် မြင့်မြတ်သော တစ်နေရာမှ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ လေးလေးနက်နက် ပြောလေသည်။

ထိုအချိန်ကာလမှ အစပြု၍ တာရာကျွန်း၏ကောင်းကျိုးအတွက်ရောက်ရှိလာသော 'တာရာရှင်မ'အမည်ခံ အမျိုးသမီးမှာ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်တော့အတွင်း ကျွန်းသူကျွန်းသားအများစု၏ ယုံကြည်အားထားရာတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

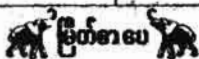
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အသိအမြင် ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသော ကျွန်းသူကျွန်းသား သက်ကြီးရွယ်အို အချို့သည် ထိုအမျိုးသမီး၏ သူ့ကိုယ်သူ အမွမ်းတင်ခြင်းကို မယုံကြည်ကြပါချေ။ သို့ရာတွင် သူမနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဖန်ပြော

ဆိုခြင်း မပြုကြပဲ မိမိတို့ဖာသားကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေကြသည်။

တာရာရှင်မကို ယုံကြည်ကြသူ အများစုမှာ ဘာသာရေးကို အလေးအနက်မရှိကြပဲ မသိနားမလည်၍ ဗဟုသုတမပြည့်စုံကြသူများနှင့်စိတ်အားငယ်တတ်သော သဘာဝရှိသည့် ကျွန်းသူဦးရေ အတော်များများဖြစ်ကြ၏။

တာရာရှင်မ... ဆိုသော အမျိုးသမီးသည် ထိုကဲ့သို့သော ကျွန်းသူအချို့၏ စိတ်သောကများကို ဖြေဖျောက်ခြင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများကို ကုသပေးခြင်း၊ ကလေးသူငယ်များ ကြုံတွေ့ရတတ်သော ဘေးအန္တရာယ်များကို ဖယ်ရှားပေးခြင်း စသော ဆောင်ရွက်မှုများကို ပြုလုပ်ပေးသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ပြီးလုပ် ကုသရာတွင် တာရာရှင်မသည် သရဏာဂုံသုံးပါးကို အစဉ်မပြတ် ရွတ်ဆိုလေ့ ရှိသည်။ ထို

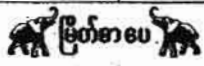
နည်းတူ သူမထံသို့ ရောက်ရှိလာ
 ကြသော ရောဂါဝေဒနာသည်
 ကလေး၊ လူကြီး၊ ယောက်ျား၊မိန်း
 မဟူသမျှကိုလည်း သရဏဂုံသုံး
 ပါးကို နှုတ်တိုက်ချပေး၍ ရွတ်ဆို
 ခိုင်းလေ့ရှိသည်။ ဘုရား၊ တရား၊
 သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာသမားစသော
 အနန္တော၊ အနန္တငါးပါး၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို အမြဲမပြတ် အောက်
 မေ့ သတိရခြင်းအားဖြင့် ဘေး
 အန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ 'ကောင်း
 ကျိုးချမ်းသာများ ရရှိနိုင်သည်ဟူ
 ၍ ဩဝါဒပေးလေ့ရှိသည်။

တာရာရှင်မအနေနဲ့ရော
 ဂါဝေဒနာ ကုသရာတွင် ငွေကြေး
 တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရရှိခဲ့ပါချေ။
 သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆေးကု
 သခံဟူ၍ တောင်းခံခြင်း မပြုပါ
 ချေ။ သို့ရာတွင် ကျွန်းသူကျွန်း
 သား အချို့ သည် 'တာရာရှင်မ'
 နေထိုင်ရန်အတွက် သပ်သပ်ရပ်
 ရပ်၊ ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် အိမ်တစ်လုံး
 ကို ဝိုင်းဝန်းဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ကြ

သည်။ သူမ၏ အိမ်ဝန်းကျင်ပတ်
 လည်ကို ခြံစည်းရိုးဖြင့် ကာရံပေး
 ထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏
 အိမ်သည် ခြံကျယ်ဝန်းကျယ်ထဲ
 တွင် တင့်တယ်လှပနေသည်။

တာရာရှင်မ၏ စားရေး
 သောက်ရေးအတွက် ဆန်၊ ဆီ၊
 ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်စသည်
 ဖြင့် ဖူလုံစေရန် ပို့ပေးကြသည်။
 ဟင်းလျာအဖြစ် သား၊ ငါး၊ ပုစွန်
 ကဏန်းများကို အစိမ်းလိုက်ဖြစ်
 စေ၊ ချက်ပြုတ်ပြီးသားဖြစ်စေ အ
 ဆင်သင့် စားသောက်ရန် ဦးဦး
 ဖျားဖျား ရောက်ရှိလာသည်။

တာရာရှင်မသည် သူမ
 အပေါ်တွင် ယုံကြည်လေးစား၍
 စေတနာထားကြသော ကျွန်းသူ
 ကျွန်းသား မိသားစုများကို ခိုင်
 ခန့်သော သစ်ဖောင်ကြီးများ ပြု
 လုပ်ထားရန် မကြာခဏ မှာကြား
 လေ့ရှိသည်။ ထိုသစ်ဖောင်ကြီး
 များပေါ်တွင် ရိက္ခာခြောက်များ
 ကို မိသားစုအတွက် တစ်လစာ

www.burmeseclassic.com

စုဆောင်းထားရန်သတိပေးတတ်သည်။

ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်မက်ကင်တိုင်ယာသည် ထိုတာရာရှင်မဆိုသော အမျိုးသမီး၏ သတင်းကို ကြားသိလိုက်ရသည်။ သူ၏အိမ်တွင် ဝေယျာဝစ္စလုပ်ဆောင်ကြသော ကျွန်းသူအချို့ ထံမှ ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

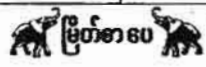
ထို့ကြောင့် တာရာရှင်မကို တွေ့ဆုံ၍ စစ်ဆေးမေးမြန်းရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။ ထိုခေတ်အချိန်ကာလအတွင်း၌ မြန်မာဘုရင် ပါတော်မူပြီးစဖြစ်လေသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းသားများသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ထက်သန်စွာဖြင့် နယ်ချဲ့ မိစ္ဆာမျက်နှာဖြူတို့အား ရရာလက်နက်စွဲကိုင်၍ ထက်ထက်မြက်မြက် စွန့်စွန့်စားစားတိုက်ခိုက်နေကြဆဲဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ တာရာရှင်မဆိုသော အမျိုးသမီးသည် မြန်မာမျိုးချစ်တို့က စေလွှတ်လိုက်

သော သူလျှို(အထောက်တော်) တစ်ယောက် ဟုတ်၊မဟုတ် မက်ကင်တိုင်ယာက သိလိုသောဆန္ဒဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်သည် တာရာရှင်မကို ခေါ်တွေ့စစ်ဆေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ၏ဗြိတိသျှတပ်သားနှစ်ယောက်ကို တာရာရှင်မ၏ အိမ်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ မျက်နှာဖြူနှာခေါင်းရှည်ကြီးများ၏ ဘာသာစကားကို မြန်မာစကားဖြင့် ပြန်လည်ပြောနိုင်သော စကားပြန်တစ်ယောက်ကိုလည်း ဗြိတိသျှတပ်သားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

တာရာရှင်မ၏ အိမ်မှာ ပေတစ်ရာ ပတ်လည် ခြံဝင်းအတွင်း၌ တည်ရှိပြီး ဝင်းခြံကို ခိုင်ခန့်စွာ ကာရံထားသည်။ ခြံတံခါးကို အစဉ်သဖြင့် မျောက်လက်ထု၍ လုံခြုံစွာ ပိတ်ထားလေ့ရှိလေသည်။ ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်ရန် တာရာ

www.burmeseclassic.com

ရှင်မကိုယ်တိုင်ခွင့်ပြုမှ ဝင်ရ၏။ သူမ၏ ခွင့်ပြုချက်အရပဲ မည်သူမျှ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ခြေချခွင့်မရှိပါချေ။

ဗြိတိသျှ တပ်သားနှစ်ဦး နှင့်ပါလာသော စကားပြန်သည် တာရာရှင်မ၏ ဝင်းတံခါးရှေ့၌ ရပ်လိုက်သည်။ စကားပြန်ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လက်နက်ကိုင် ဗြိတိသျှတပ်သားနှစ်ဦး ရံထားသည်။

“အစ်မကြီး.. အစ်မကြီး ခြံထဲကို ကျွန်တော်တို့ ဝင်လာခဲ့မယ်နော်”

စကားပြန်က ခပ်ကျယ်ကျယ် အော်ပြောလိုက်သည်။

ခြံပေါက်ဝနှင့်အိမ်၏ အကွာအဝေးမှာ ဆယ်ကိုက်မျှဖြစ်သည်။ တာရာရှင်မသည် အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်တွင် ရပ်၍ ခြံရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာကိစ္စလဲ”
သူမက ကျယ်လောင်စွာ

လှမ်းမေးသည်။

“ဗြိတိသျှ သခင်ကြီးက အစ်မကြီးကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ လာခေါ်တာပါ”

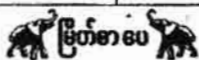
“အဲဒီ မျက်နှာဖြူကြီးကို ပြောလိုက်၊ ကျုပ်ကို တွေ့ချင်ရင် သူ့ကိုယ်တိုင်လာတွေ့ရမယ်၊ သူ့လက်အောက်ငယ်သားတွေနဲ့ခေါ်ခိုင်းတာကို လက်မခံဘူးလို့”

တာရာရှင်မက တင်းမာပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

စကားပြန်က ဗြိတိသျှ တပ်သားကို ဘာသာပြန်ပြသည်။

လက်နက်ကိုင် မျက်နှာဖြူနှစ်ယောက်က စကားပြန်၏ ဘာသာပြန်ခြင်းကို နားထောင်ပြီးနောက် တစ်ယောက်က တာရာရှင်မဘက်သို့ လှမ်းကြည့်၍ ဒေါသတကြီး ပြောသည်။ ထိုစကားလုံးများကို ဘာသာပြန်သူက...။

“ခင်ဗျား ခွင့်မပြုလည်း ခင်ဗျားခြံထဲကို ဝင်လို့ရဘယ်တဲ့၊

www.burmeseclassic.com

မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ဗြိတိ သူ့အစိုးရက ပိုင်တယ်၊ သူတို့က ဗြိတိ သူ့တွေ ဖြစ် တဲ အတွက် ဘယ် နေရာမဆို ဝင်ခွင့်ရှိတယ်လို့ပြော နေတယ်”

စကားပြန်က အားတုန့် အားနာဖြင့် မြန်မာလိုရှင်းပြ၏။

တာရာရှင်မ၏ ခြံနီးနား ချင်းတွင် နေထိုင်ကြသော ကျွန်း သူကျွန်းသားများနှင့် ကလေးသူ ငယ်အချို့ သည် ခြံရှေ့ ဝန်းကျင် သို့ ရောက်လာကြသည်။ စကား ပြန်နှင့်ဗြိတိသူနှစ်ယောက်အား ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ တာရာ ရှင်မကို ဗြိတိသူနှစ်ယောက်က မည်သို့ ခေါ်သွားကြမည်နည်း။ တာရာရှင်မက မလိုက်လျှင်မည် သို့ဖြစ်မည်နည်းဟူသော အတွေး ကိုယ်စီဖြင့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းတွေ ရတော့မည်ဟူ၍ စိတ်အားထက် သန်စွာ ကြည့်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ထို အခိုက်အတန့်တွင်

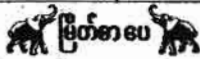
တာရာရှင်မက မျက်နှာဖြူဗြိတိ သူ နှစ်ယောက်အား လက်ညှိုး ငေါက်ငေါက်ထိုးလျက် ပြတ်သာ ကျယ်လောင်စွာ အမိန့်ပေးလိုက် သည်။

“ခွေးစကား ပြောတဲ့ခွေး တွေ ငါ့ခြံထဲကို ဝင်ချင်ရင် ခွေး လိုဝင်ခဲ့ကြစမ်း”

မျက်နှာဖြူ နှစ်ယောက် သည် ဒေါသဖြင့် မျက်နှာကြီးနီရဲ နေရာမှ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း စိတ်အားငယ်သော အသွင်မျိုးနဲ့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ သူတို့လက် ထဲရှိ မတ်စကက်သေနတ်ပြောင်း ရှည်နှစ်လက်ကို အသီးသီးပစ်ချ လိုက်ကြသည်။

ထိုနောက် လေးဘက် ထောက် လိုက်ကြပြီး ခြံထောင့် ဘက်ရှိ ခွေးတိုးပေါက်မှ တဆင့် တိုးဝင်သွားကြသည်။

ရပ်ကြည့်နေကြသော ကလေးသူငယ်အချို့ အပါအဝင် ကျွန်းသူကျွန်းသားများနှင့်စကား

www.burmeseclassic.com

ပြန်သည် အကြီးအကျယ်အံ့အား သင့်သွားကြသည်။ မျက်နှာဖြူ နှစ်ယောက်သည် လေးဘက်ကြီး ထောက်လျက်သားအနေအထား ဖြင့် အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်နေသော တာရာရှင်မအား ဦးခေါင်းမော့၍ ကျိုးနွံစွာ မော်ကြည့်နေကြသည်။

“ခွေးလိုအူပြီး အခုချက်ချင်း ငါ့ရှေ့က ပြန်ထွက်သွားကြစမ်း၊ ဘုရားမသိ၊ တရားမရှိတဲ့ နင်တို့လိုကောင်တွေကို ကြည့်ရ မြင်ရတာ ကျက်သရေမရှိဘူး၊ အခုချက်ချင်း ငါ့ခြံထဲက ထွက်သွားကြ”

တာရာရှင်မ၏ စကားဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် မျက်နှာဖြူနှစ်ယောက်သည် ဦးခေါင်းမော်လျက်သားဖြင့်ပြိုင်တူ ဆွဲဆွဲ ငင်ငင် အူလိုက်ကြသည်။ သူတို့၏ အူသံကို ကြားလိုက်ရသော ကျွန်းသူကျွန်းသား အချို့နှင့်ကလေးသူငယ်များက ဝါးကနဲပွဲကျ

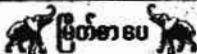
သွားကြသည်။

မျက်နှာဖြူ နှစ်ယောက်သည် ခြံပြင်ဘက်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါကျမှပင် မတ်တတ်ရပ်နိုင်ကြသည်။ သူတို့ချထားခဲ့သော ပြောင်းရှည်သေနတ်နှစ်လက်ကို ကောက်ယူကြ၍ အူယားဖားယားဖြင့် ခြံရှေ့မှ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ စကားပြန်လည်းသုတ်ခြေတင်လျက်သား လိုက်မိသွား၏။

ထိုအခါ ကျွန်းသူကျွန်းသားများနှင့် ကလေးသူငယ်များက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ဩဘာပေးလိုက်ကြတော့သည်။

xxx

ထိုနေ့ရက် ထိုအချိန်မှစ၍ တာရာကျွန်း၌ တာရာရှင်မဟူသော အမည်ခံယူထားသည့် အမျိုးသမီး၏ အကြောင်းကို ကျွန်းသူကျွန်းသားများ တစ်ယောက်မှ တစ်ယောက် အဆင့်ဆင့်ပြောကြားသည်။ သူတို့အားလုံး တစ်ဦးမကျန် လေးစားလာကြသည်။

အိမ်တိုင်းလိုလို ထိုဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည်ပြောဆို၍ ရယ်မောနေကြရသည်။

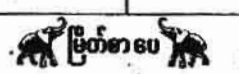
နောက်ပိုင်းတွင် တာရာရှင်မရွတ်ဆိုခိုင်းသော သရဏဂုံသုံးပါးကို အစဉ်သဖြင့် မမေ့မလျော့ ရွတ်ဆိုလာကြသည်။ အိမ်ထောင်စုတိုင်း သစ်ကြီးဝါးကြီးများဖြင့် ခိုင်ခန့်သော ဖောင်ကြီးတစ်ခုကျ အသီးသီး ပြုလုပ်ထားကြသည်။ ထိုဖောင်ကြီးပေါ်တွင် ရိက္ခာခြောက်များကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားကြသည်။ တာရာရှင်မ၏ ပြောဆိုချက်မကို မမေ့မလျော့ မပေါ့ဆဆောင်ရွက်ကြသည်။

မျက်နှာဖြူကြီး မေဂျာမက်ကင်တိုင်ယာသည် အကြီးအကျယ် မျက်နှာကြီးနီရဲသွားသည်။ သူစေခိုင်းလိုက်သော မျက်နှာဖြူလက်နက်ကိုင် နှစ်ယောက်စလုံး အခြေအနေ ဆိုးဝါးစွာဖြင့် ကျွန်းသူကျွန်းသားများ၏လှောင်ပြောင်

ရယ်မောခံလိုက်ရသည်။ ထိုအကြောင်းကို မကျေမနပ်ဖြင့် ခံပြင်းနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းဒေသတွင် တာဝန်ခံဖြစ်သော သူ၏ အထက်အရာရှိ လက်ဖတ်နင်ကာနယ်လ်ဖရေဇာထံသို့ ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းဖြင့် ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

သူ၏ ကြေးနန်းစာပါအချက်အလက်များမှာ . . . ။

“လွန်ခဲ့သောနှစ်က တာရာကျွန်းသို့ ရောက်ရှိလာသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ကျွန်းသူကျွန်းသားများအား မျက်လှည့်လိုလို၊ မှော်ယောင်ယောင် အတတ်ပညာဖြင့် စည်းရုံးခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှများအား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေကြသော မြန်မာတိုင်းရင်းသား များချစ်တို့က စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာ ရှိနေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် တွင် တာရာကျွန်းပေါ်၌ တာဝန် အရ စခန်းချ တပ်စွဲထားသော မိမိတို့ ငြိတိသျှ တပ်သားများကို ဒေသခံ ကျွန်းသူကျွန်းသားများ ၏ အကူအညီဖြင့် လျှို့ဝှက် ပြောက်ကျားစနစ်အသုံးပြုလျက် တိုက်ခိုက်တော့မည့် အလားအ လာရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် လိုအပ်သလို အမိန့်ချပါရန် တင်ပြအစီရင်ခံပါ သည်... ဟူ၍ တာရာရှင်မကို စီရင်ခွင့် တောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။ မေဂျာမက်ကင်တိုင်ယာ ၏ ကြေးနန်းကို မြန်မာပြည်၏ အောက်ပိုင်းဒေသတာဝန်ခံလက် ဖောင်နှင့် ကာနယ်လ်ဖရေဇာက ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းဖြင့် ညသန်းခေါင် အချိန်တွင် အကြောင်းပြန်လိုက် သည်။ တိုတိုနဲ့လိုရင်းကို ရှင်း လင်းစွာ ပြန်ကြားလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။

“မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့

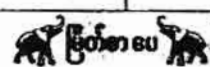
၏ စပိုင်ဟု ယူဆရသော အမျိုး သမီးနှင့်သူမ၏ အပေါင်းပါကျွန်း သူကျွန်းသားများကိုပါ နောက် တစ်နေ့ နံနက်အချိန်တွင် ဖမ်း ဆီးစစ်ဆေး အရေးယူအပြစ်ပေး ရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ထိုသို့ အပြစ်ပေးရာတွင် နောက်နောင်အခါများတွင် မိမိ တို့ ငြိတိသျှတို့ကို ကျွန်းသူကျွန်း သားများက အမြဲတမ်း ကြောက် ရွံ့ထိတ်လန့်နေစေရန် လူအများ ရှေ့တွင် စီရင်ရမည်” ဟူ၍ဖြစ် သည်။

X X X

သူ၏ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့် ဖွဲ့သွားတော့မည်ဖြစ်သော မေဂျာ မက်ကင်တိုင်ယာသည် မိမိတို့ ငြိတိသျှများအား ဆန့်ကျင်သူ မှန်စသမျှကို နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးသောက် အလင်းရောက်သည် နှင့်တပြိုင်နက် ဖမ်းဆီးကွပ်မျက် ရန် သန့်ဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။

ထိုနေ့ည သူ၏ မွေးနေ့

www.burmeseclassic.com

ပါတီ ကျင်းပနေဆဲ အချိန်ကာလ
တွင် ဗြိတိသျှ စစ်သားများအား
လုံး ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေကြ၏။
စခန်းတွင်းရှိ စားသောက်ခန်းမ
ထဲတွင် ယစ်ရွှေရည်များ အလှူ
ပယ်သောက်ကြ၊ စားကြ၊ မူးမူး
ရှူးရှူးနှင့်သီဆိုဟစ်ကြွေးကြသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်း
ရောက်လေပြီ။

လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင်
ခွေးသောက်ဝက်သောက် တရား
လွန်ရေချိန်ကျော်အောင်သောက်
၍ မှောက်နေခဲ့ည်။ သူ၏ စခန်း
တစ်ခုလုံးရှိ ဗြိတိသျှစစ်သားအား
လုံး အိပ်ပျော်သွားကြသည်။ မိုး
စင်စင်လင်းမှ တစ်ရေးနှိုးလာကြ
သည်။

သူတို့၏ နားထဲတွင် တစ်
စုံတစ်ရာ ထူးထူးခြားခြား ပြောင်း
လဲနေသည်ဟု အမှတ်မထင် သ
တိပြုမိသည်။

သို့ရာတွင် ထိုပြောင်းလဲ
မှုမှာ မည်သည့်အရာဟူ၍ ရေ

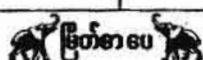
ရေရာရာ မစဉ်းစားမိကြပါချေ။
အိပ်ရာမှထကာ ကမန်းကတန်း
မျက်နှာသစ်ပြီး ယူနီဖောင်းဝတ်
ကြသည်။လက်နက်နှင့်ကျည်များ
အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားကြ၏။
စားရိပ်သာတွင် နံနက်စာဘရိတ်
ဖတ်စစ်စားသောက်ကြသည်။

သူတို့၏ မေဂျာမက်ကင်
တိုင်ယာသည် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့်
ဘောင်းဘီဖြင့် စခန်းစားရိပ်သာ
သို့ အပြေးအလွှားရောက်လာ၏။

စားသောက်နေကြသူ ဗြိ
တိသျှစစ်သားများအားလုံး ထိုင်
လျက်သား စားနေရာမှ ကမန်းက
တန်း ထရပ်လိုက်ကြသည်။ အ
လေးပြုကြသည်။

“မင်းတို့ ထက်ခွဲကြစမ်း၊
ဒီကျွန်းတစ်ကျွန်းလုံး ဘယ်လိုဖြစ်
သွားပြီလဲ၊ ကြည့်လိုက်ကြစမ်း။”

မေဂျာမက်ကင်တိုင်ယာ
၏ ခေါ်ထုတ်မှုကြောင့် သူတို့
အားလုံး စားရိပ်သာထဲမှ ထွက်
လာကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင်

တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းများ
ကြောင့် အကြီးအကျယ်အထိတ်
တလန့် ဖြစ်သွားကြသည်။

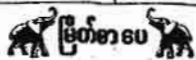
ကျွန်း တစ်ကျွန်းလုံးနှင့်
ကျွန်းသူကျွန်းသားများ နေထိုင်
ကြသော အိမ်ခြေအားလုံးတည်
ရှိနေသော နေရာတွင် ပကတိ
ရေပြင်ကျယ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။
ဗြိတိသျှတပ်စခန်းသည် ကျွန်း၏
အမြင့်ဆုံး ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင်
တည်ရှိသည်။

တအိအိ တက်နေသော
ပင်လယ်ရေသည် တောင်ကုန်း
၏ ထက်ဝက်ကျော်အထိ နစ်မြုပ်
ဖုံးလွှမ်းနေလေပြီ။ နောက်ထပ်
ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် အကြာတွင် စ
ခန်းတစ်ခုလုံး ပင်လယ်ရေပြင်
အောက်သို့ စုံးစုံးမြုပ်တော့မည့်
အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။

အိပ်ရာမှ သူတို့ နှိုးလာ
စဉ် အပြောင်းအလဲတစ်ခုဖြစ်နေ
သည်ဟု ယူဆလိုက်သည်မှာ ခါ
တိုင်းလို ကျွန်းသူကျွန်းသားများ

၏ အသံများ၊ ငှက်ကျေးသရကာ
နှင့်မွေးမြူရေးခြံများမှ တိရိစ္ဆာန်
များ၏ အသံများကို လုံးဝမကြား
ရပဲ ပကတိ တိတ်ဆိတ်မှုသာလျှင်
ကြီးစိုးနေခြင်းပင်။

“သန်းခေါင်ကျော် နာရီ
ပြန် တစ်ချက်တီးချိန်မှာ တစ်စုံ
တစ်ယောက်က ကျွန်မတို့ အိမ်
တံခါးတွေကို လာခေါက်ပြီး နှိုး
တယ်။ တံခါးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
တာရာရှင်မ ဖြစ်နေတယ်၊ သူက
ရှိရှိသမျှ အစားအသောက်တွေ
ကို တောင်းတွေ၊ ပလုံးတွေနှင့်
ထည့်ယူခဲ့ဖို့ ပြောတယ်၊ တာရာ
ရှင်မကြိုတင်ပြောထားလို့ အဆင်
သင့်လုပ်ထားတဲ့ သစ်ဖောင်ကြီး
တွေပေါ်မှာ မိသားစု အသီးသီး
အားလုံး နေရာယူလိုက်ကြတယ်၊
သစ်ဖောင်စုစုပေါင်း သုံးဆယ်
ကျော်ပေါ်မှာ ကျွန်းသူကျွန်းသား
နှစ်ရာကျော်စလုံး ရောက်နေခဲ့
ကြပြီ။ သစ်ဖောင်ကြီးတွေ ပေါ်
မှာ သောက်ရေအပါအဝင် စား

www.burmeseclassic.com

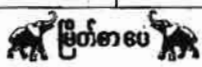
နပ်ရိက္ခာ အပြည့်အစုံနဲ့ အဆင်
သင့်ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာ တာ
ရာရှင်မက သရဏဂုံသုံးပါးကို
ရွတ်ဆိုကြဖို့ သတိပေးတယ်။ ကျွန်
မတို့အားလုံး ဆိုနေထွန်းမှာ ပင်
လယ်ရေဟာ တအိအိနဲ့ တက်
လာတယ်”

“နောက်ဆုံးကျတော့ အဲ
ဒီသစ်ဖောင်တွေနဲ့ မိသားစုတွေ
အားလုံး ဘေးမသိရန်မခဲပဲ ပင်
လယ်ထဲကို မျှောကြရတော့တာ
ပါပဲ။ မနက်မိုးလင်းတော့ တစ်ကွဲ
တစ်ပြားစီ မျှောသွားကြတယ်။
ဆယ်ရက်လောက် မျှောနေပြီးမှ
မြိတ်မြို့ ဆိပ်ကမ်းကို မြင်လိုက်ရ
တော့ အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်။
ဆယ်ရက်လုံးလုံး ကျွန်မတို့မှာပါ
တဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ အစုံအခြောက်
နဲ့ သောက်ရေဖူဖူလုံလုံနဲ့ ပြည့်
ပြည့်စုံစုံ စားသောက်ခဲ့ရတယ်။
ကျွန်မတို့ အသက်အန္တရာယ်က
လွတ်မြောက်ခဲ့ရတာ အစာငတ်
ရေငတ် မဖြစ်ခဲ့ရတာ အဲဒါတွေ

ဟာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို မမေ့ဖို့ တာရာရှင်မရဲ့ တိုက်
တွန်းမှုကြောင့် ပါပဲ။ ကျွန်မတို့
တာရာကျွန်းက ကျွန်းသူကျွန်း
သားတွေအားလုံး မြိတ်မြို့မှာပြန်
ဆိုကြပါတယ်။ တစ်ယောက်မှ
အသက်အန္တရာယ်နဲ့ မကြုံတွေ့ခဲ့
ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် တာရာကျွန်း
က စပြီးထွက်ခွာခဲ့ကြတဲ့နောက်
ပိုင်းမှာ တာရာရှင်မကိုတော့
ဘယ်သူမှ နောက်ထပ် မတွေ့ရ
တော့ပါဘူးရှင်”

တာရာကျွန်းမှ မိသားစု
နှင့်အတူ သစ်ဖောင်တစ်စီးဖြင့်
မျှောပါလာပြီး မြိတ်မြို့တွင်သက်
ရှိထင်ရှားဖြစ်နေခဲ့သူ ဒေါ်ဖော့
၏ ကိုယ်တွေဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်
ဖော့မှတဆင့် သားစဉ်မြေးဆက်
လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြချက်ကို
ဒေါ်ဖော့၏ မြစ်တစ်ယောက်ဖြစ်
သော ဦးကျော်ခေါင်ထံမှ ကြား
သိခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

+++++

မာမာ
ဒီဒီ
မာမာ

အိမ်ခြေကျဆင်းသွားသောကြောင့်

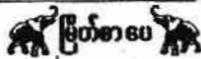
ဟန်ဝင်းက တဒီးဒီးမြည်သံကို ကြားလိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေတုန်းပဲ။ အဲဒီအသံဟာ ဘယ်ကမြည်နေတာလဲ။ အမှန်တကယ် မြည်သံမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ သူ့စိတ်က ထင်နေတာလား။ မသဲမကွဲ ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ညသန်းခေါင် အချိန်မှာ ထူးထူးခြားခြား ဆန်းဆန်းပြားပြားအသံတွေကို မကြာခဏကြားနေရတာ

ဒါကြောင့် ဟန်ဝင်းဟာ အလန့်တကြား ထအော်မိပေါင်းများလှပြီ။ အဲဒီလို ဝေဒနာရောဂါမျိုးဖြစ်တာ ဘာကြာသေးလို့လဲ။ ဒီအိမ်ကို စပြီးပြောင်းလာကတည်းကဆိုတော့ သုံးလေးလပေါ့”

သူမိန်းမ နီတာက မကျေမနပ်နဲ့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။

“ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင်၊ ညသန်းခေါင် အချိန်ကြီးမှာ သူများတွေ အိပ်လို့ ကောင်းနေတုန်း ဘာဖြစ်လို့ အသံကုန်အော်

လိုက်တာလဲ၊ အိပ်မက်ဆိုးတွေ
မက်လို့လား၊ ကျွန်မမေးတော့
လည်း ဘာမှမဖြစ်သလိုနဲ့ 'ငါဘာ
ဖြစ်လို့လဲ' ဆိုပြီး ပြန်မေးနေသေး
တယ်၊ တကယ်ကို အူကြောင်
ကြောင်လူစား”

ဒီတစ်ခါတော့ သူ့နားထဲ
မှာ ကြားနေတာ သေချာတယ်။

စိတ်ထဲက ကြားရတာမျိုး
မဟုတ်ဘူး၊ တဒီးဒီးအသံ ကြား
နေရတဲ့အချိန်မှာ သူ့နှိုးနေပါပြီ။
ဒါကြောင့် ဟန်ဝင်းက မျက်စိကို
ဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။

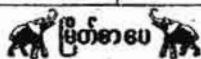
အိပ်ခန်းထဲမှာ အလင်း
ရောင်က ဝိုးတဝါးဖြစ်နေတယ်။
ပြတင်းပေါက် မှန်တံခါးကို ခန်း
ဆီးထူထူနဲ့ ကာထားလို့ပေါ့၊ သူ
က ကိုယ်လုံးကို လှိမ့်ပြီး ကုတင်
ပေါ်က မွေရာအစွန်းရောက်သွား
တယ်၊ ကုတင်ဘေးကို ခြေဖဝါး
နှစ်ဖက်စုံချလိုက်တယ်။

ပြတင်းပေါက်ခန်းဆီးကို
ဆွဲဟလိုက်တော့ အပြင်ဘက်က

နေရောင်ခြည်က ပြူးတူးပြုတ်
ဝင်လာတယ်။ အိပ်ယာဘေးဖက်
စားပွဲပေါ်မှာ သူ့ရေးလက်စ စာ
ရွက်တွေ ပြန့်ကျဲနေတယ်။ အဲဒီ
ကြောင့် စာရွက်တွေကို စီစီရီရီ
ထပ်လိုက်တယ်။ အပေါ်ဆုံးစာ
ရွက်ပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ ဝတ္ထု
ဇာတ်ညွှန်းကို အမှတ်မထင်ဖတ်
လိုက်မိတယ်။

“အဲဒီ မကောင်းဆိုးဝါး
ကြီးက ပါးစပ်ကြီးကို အစွမ်းကုန်
ဖြုတ်ပြီး ရှေ့တိုးလာချိန်မှာ ချွတ်
မြနေတဲ့ အစွယ်လေးချောင်းဟာ
အရောင် တဖျတ်ဖျတ် လက်လှည့်
တယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အဲဒီ
စွယ်ကြီးတွေက သူ့မရဲ့ နုညက
တဲ လည်တိုင်ကို...”

သူဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်းက
စောစောက တဒီးဒီးမြည်သံဟာ
သူ့လည်ပင်းနားကို ပျံဝဲလာတာ
ဟန်ဝင်းက ဖျတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်
လိုက်ချိန်မှာ အစိမ်းရောင်ယ
ကောင်ကြီးကို မြင်လိုက်ရတယ်

ပန်းနုရောင်အသားဖတ်ကြီးတွေ နဲ့ တူတဲ့ စုပေါင်းမျက်လုံးနှစ်လုံးကို အနီးကပ်တွေ့လိုက်ရလို့လက်ဖဝါးနဲ့ လှမ်းရိုက်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် မထိပါဘူး။

သူ့ဆီကို လက်ဝါးရိုက်ချက် မရောက်ခင် လေဟပ်တာနဲ့ အဲဒီကောင်က ရှောင်ပြီးသားဖြစ်နေပြီ။ ဟန်ဝင်းရဲ့ နားထဲမှာ ကြားနေရတဲ့ အသံက ဘစ်စတစ်ဝဲနဲ့ ပိုပြီးကျယ်လောင်လာပြီ။

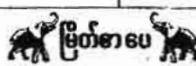
ဒီကောင် ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ တစ်ဖက်ခန်းထဲကို ဖြည်းဖြည်းပဲ ဝင်သွားခဲ့တယ်။ သူ့မိန်းမနီတာဟာ သူဝင်လာတဲ့ဘက်ကို ကျောပေးပြီး မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ထိုင်နေခဲ့တယ်။ ဝင်းမွတ်နေတဲ့ မျက်နှာလေးကို တို့ပတ်ပဝါနဲ့ ပွတ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

သူ့မိန်းမရဲ့ လည်တိုင်ညာဘက်ယွန်းယွန်းပေါ်မှာ ဘယ်တုံးကမှ မဲ့ကြီးကြီးမားမား မတွေ့ဖူး

ပါဘူလို့ ဟန်ဝင်းက စဉ်းစားမိလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ အဲဒါဟာ အူကြောင်ကြောင် အတွေးမျိုးပဲ။ စဉ်းစားစရာမှမလိုပဲ။ သူနဲ့ နီတာနှင့်ပေါင်းလာတာ အိမ်ထောင်သက် ဆယ်ရှစ်လတောင် ရှိပြီ။ ဒါဆို ဟုတ်ပြီ သေချာတယ် မိန်းမရဲ့ လည်တိုင်ပေါ်မှာ ယင်ကောင်စိမ်းကြီး နားနေတာ။

သူ့ . . အိပ်ယာက နှိုးကတည်းက စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးတဲ့ ဒီကောင်ကို အကြီးအကျယ် ဒေါသဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီဒေါသစိတ်နဲ့ သူ့ကို ကျောပေးပြီး တိုင်နေတဲ့ နီတာရဲ့ အနားကို ဖွဖွလေး ခြေဖျားထောက်ချွတ်နင်းပြီး အသံမကြားအောင် လျှောက်သွားတယ်။

ဟန်ဝင်းရဲ့ အာရုံက လောလောဆယ်အချိန်မှာ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကလွဲလို့ တခြားဘာကိုမှ မှုစဉ်းစားဘူး။ သူ့ဦးနှောက်ထဲမှာ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အဲဒါက အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

ကောင်ကို တစ်ချက်ထဲနဲ့ ပြားချပ်သွားအောင် ရိုက်ပစ်လိုက်ဖို့ အပြတ်ဇီဝိန်ချွေဖို့ ဒါပါပဲ”

ဟန်ဝင်းက လျှပ်တပြက် ရိုက်ချလိုက်တယ်။ ဖြန်း. . ကနဲ မြည်သံဟာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတဲ့ အခန်းထဲမှာ မြည်ဟိန်းပြီး ပဲ့တင်ထပ်သွားတယ်။ လျှပ်တပြက် ရိုက်ချက်နှင့်အတူ တဆက်တည်း ကြားလိုက်ရတဲ့ နီတာရဲ့ အသံဟာ ပေါက်ပေါက်ဖောက်လိုက်သလားမှတ်ရတယ်။

“ရှင်. . ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဟင်၊ ကျွန်မကို တိတ်တဆိတ် သတ်မလို့ပေါ့လေ၊ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ၊ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ အကြောင်းမဲ့ သက်သက်ရက်ရက်စက်စက်ရိုက်တာပေါ့. . ဟုတ်လား”

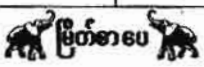
နီတာက မှန်တင်ခုံရွှေကခွာပြီး ခွေးခြေခုံမြင့်ပေါ်မှာ ထိုင်ရာက ဝုန်းကနဲ ထရပ်လိုက်တယ်။ ဟန်ဝင်းနှင့်မျက်နှာချင်း

ဆိုင် လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ရန်တွေတော့တာပါပဲ။ ပြောလည်းပြော၊ ငိုလည်းငိုတယ်။

စစချင်း ဟန်ဝင်းက ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်သွားတယ်။

သူမှားသွားပြီ ဆိုတာကို သိလိုက်တယ်။ သူ့ရိုက်ချက်ဟာ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို မထိလိုက်ဘူး။ ထပ်သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ ယင်ကောင်စိမ်းကြီး နားခွဲတဲ့ နေရာ။ နီတာရဲ့ ကျော့ရှင်းဝင်းမွတ်နေတဲ့လည်တိုင်မှာလက်ဖဝါးရှာကြီးက နီရဲပြီး ထင်းနေတယ်။

“ရှင်ဟာ အင်မတန်မှ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ လူစားပဲ၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မကို ရိုက်ရတာလဲ၊ အခုထက်ထိ နာနေဖုန်းပဲ၊ မပေါင်းချင်ရင်လည်း ပြောပေါ့၊ ကျွန်မ. . ချက်ချင်းကွာပေးမယ်၊ ရှင်လည်း တစ်ခါတည်း အိမ်ပေါ်က ဆင်းပေးတော့၊ အဖေတို့ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး လွှမ်းခေါ်မယ်”

www.burmeseclassic.com

နီတာက တယ်လီဖုန်း တင်ထားသော စင်ရှိုရာလျှောက် သွားတယ်။ ဟန်ဝင်းက ရှေ့က ဆီးကြိုကာ လက်နှစ်ဖက်ကိုကာ ထားတယ်။

“ငါရှင်းပြတာနားထောင် ပါဦးကွာ၊ မင်းကို ရိုက်စရာ ဘာ အကြောင်းမှမရှိပဲ၊ မင်းရဲ့ လည် တိုင်မှာ နားနေတဲ့ ယင်ကောင် စိမ်းကြီးကို ရိုက်လိုက်တာပါ။ ငါ အိပ်ယာက မနွိုးခင်ကတည်းက တဒီးဒီးနဲ့ နားငြီးလွန်းလို့ ဒီအ ကောင်ကြီးကို လိုက်ရှာနေတာ၊ အိပ်ခန်းထဲက ထွက်ပြီး မင်းရဲ့ လည်တိုင်ပေါ်မှာ နားနေတာကို တွေ့တော့ . . .”

“တော်စမ်းပါရှင်၊ ထပ်မံ ပြောနဲ့တော့၊ ယင်ကောင်နှင့်အ ကြောင်းပြပြီး အငြိုးနဲ့ရိုက်တာ၊ ရှင့်အသံကို လုံးဝမကြားချင်ဘူး၊ ဒါပဲ”

နီတာက ဟန်ဝင်းရဲ့ စ ကားမဆုံးမီ တစ်ချက်လွတ်ပြော

လိုက်တယ်။ နောက်တော့ ခြေ လှမ်းကို ဆောင့်နင်းပြီး မီးဖိုခန်း ဘက်ကို လျှောက်သွားတော့တာ ပါပဲ။

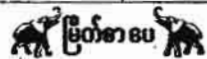
***

ဟန်ဝင်းက ကားကို ကိုယ် တိုင်မောင်းလာတယ်။

နီတာနှင့် အဆင်မပြေ သောကြောင့် ကမန်းကတန်းရေ ချိုးအဝတ်လဲ၍ ထွက်လာခဲ့သည် ကားနောက်ကြည့်မှန်ထဲတွင် သူ မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှ ဖျတ်ကနဲ ကြည့်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ် ဆိတ်ငုတ်တို့များက ထိုးထောင် ထောင် ဆံပင်စုတ်ဖွားနဲ့။

“ဟာ . . . ဒီနေ့ ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်နဲ့ ချိန်းထားတာပဲ”

သူက ရုတ်တရက် စဉ်း စားမိသည်။ ကားစတီယာရင်ကို ကိုင်နေလျက် ဘယ်လက်ကောက် ဝတ်တွင် ပတ်ထားသော လက်

www.burmeseclassic.com

ပတ်နာရီကို ငဲ့ကြည့်သည်။

“အချိန်က ရှစ်နာရီခွဲ”

ချိန်းထားသည်မှာ ကိုးနာရီခွဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နာရီလုံးလုံး အချိန်ရသေးသည်။ သူသွားနေသည့် လမ်းဘေးဘက်တစ်နေရာတွင် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ သူမောင်းလာသော ကားကို ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်အနီး လမ်းဘေးတွင် ရပ်လိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ငုတ်တိုနှင့်နှုတ်ခမ်းမွှေး ထိုးထိုးထောင်ထောင်တို့ကို ဆံပင်ညှပ်ဆရာက ရိတ်ဖြတ်ပေးနေစဉ် သူ့ဗိုက်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုမြည်၍ အစာမစားရသေးကြောင်း အချက်ပေးသည်။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှိသည်။

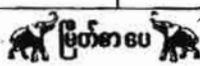
ထို့ကြောင့် မိန်းမနှင့်အဆင်မပြေ၍ မစားသောက်ခဲ့ရသော ဘရိတ်ဖတ်စ်ကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်၍ ဗိုက်ကို

ဖြည့်လိုက်သည်။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နှင့်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို ဟန်ဝင်းက မေ့နေသည်။ တဒီးဒီးမြည်သံ မကြားရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နံပြားထောပတ်သုတ်တစ်ပွဲနှင့် လက်ဖက်ရည်ချိုဆိမ့်တစ်ခွက် ရှယ်သောက်ပြီးသောအခါ ရပ်ထားသော ကားရှိရာလျှောက်သွားသည်။ ကားတံခါးဖွင့်၍ ကားထဲသို့ ဝင်ထိုင်ကာ စတီယာရင်နောက်တွင် နေရာယူလိုက်လေသည်။ အကယ်၍သာ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် (သို့မဟုတ်) လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ဖြစ်စေ၊ တဒီးဒီးမြည်သံကြားရလျှင် ဆိုင်ထဲကပစ္စည်းတွေ ပြန့်ကျဲကွဲရှုမှာ သေချာ၏။

ဟန်ဝင်းက ကားသော့ကိုဖွင့်၍ စက်နှိုးမောင်းထွက်ခဲ့၏။

“သဟဇာတရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီဆိုသောဆိုင်းဘုတ်ကြီး၌ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းအဝင်ပေါက်၏ အထက်တွင် ကြီးကြီးမားမား ထည်ထည်

ဝါဝါ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

အရေးကြီးသည်မှာ မိမိနှင့်ကုမ္ပဏီထုတ်လုပ်ရေး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဆင်ပြေပြေ သဟဇာတဖြစ်ဖို့က အဓိကကျသည်။ သို့မှသာ မိမိ၏ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းကိစ္စ ပြေလည်မည်။

ဟန်ဝင်းက ကုမ္ပဏီရှေ့ကားပတ်ကင်နေရာတွင် ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ကားတံခါးဖွင့်၍ ဆင်းခဲ့လေသည်။ ထုတ်လုပ်သူကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၏ ရုံးခန်းအပြင်ဘက်တွင် ဧည့်သည်များစောင့်ဆိုင်းရန် နေရာတစ်နေရာရှိ၏။ ခုံတန်းလျားနှစ်လုံးချထားသည်။

ဟန်ဝင်းသည် လူသုံးဦး၏နောက်မှ ရောက်သောကြောင့် ရှေ့မှ လူသုံးယောက်ပြီးလျှင် သူအလှည့်ဖြစ်သည်။ သူက စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် စောင့်ရန် သန္နဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။ လက်တွင် ပတ်ထားသော လက်ပတ်နာရီကို အမှတ်မထင်ကြည့်လိုက်လေသည်။

နံနက် ဆယ်နာရီတိတိ။

စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန် ဒေါက်တာဘဇ္ဇာထက်နှင့်တွေ့ရန် ချိန်းဆိုထားသော အချိန်မှာ ဆယ်နာရီ၊ သုံးဆယ်နှစ်မိနစ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိနစ်သုံးဆယ်ကျော်ကျော်တွင် အရောက်သွားရမည်။

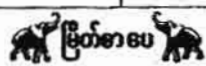
ထုတ်လုပ်သူကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၏ စက္ကတေရီ အမျိုးသမီးက အတွင်းရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာ၏။ ဟန်ဝင်းရှေ့တွင် ကျော့ကျော့မော့မော့ရပ်သည်။ ထိုင်နေသော ဟန်ဝင်းကို ငုံ့ကြည့်သည်။

“အန်ကယ်က ဘယ်သူပါလဲ၊ ပရိဂျူဆာကို ဘာကိစ္စနဲ့ တွေ့မှာပါလဲ၊ ကြိုတင်ချိန်းထားပါသလား။”

မေးခွန်းသုံးခုကို ဆက်တိုက်မေးလိုက်သည်။

ဟန်ဝင်းက . . . ။

“ဟုတ်ပါတယ်” ဟုတစ်ခွန်းထဲဖြေ၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ အမျိုးသမီးက သူ့ကို မျက်

www.burmeseclassic.com

လုံးပြူးကြည့်သည်။ ထိုအကြည့်ထဲတွင် အူကြောင်ကြောင်နေပါလားဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပါသည်။

“အန်ကယ်နာမည်နဲ့ကိစ္စကို ပြောပါ”

အမျိုးသမီးက လိုရင်းကို တိုရှင်းမေးသည်။

“ဟန်ဝင်းပါ။ ကျုပ်ပေးထားတဲ့ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပရိုဂျူဆာနဲ့ ဒီနေ့ မနက် ကိုးနာရီခွဲမှာ တွေ့ဖို့ချိန်းထားပါတယ်”

“ခဏစောင့်နော်”

အမျိုးသမီးက လှစ်ကနဲ အတွင်းရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွား၏။ သုံးမိနစ်မျှသာကြာသည်။ အမျိုးသမီးပြန်ထွက်လာသည်။

“ဦးဟန်ဝင်းရဲ့ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းကို ပရိုဂျူဆာက မဖတ်ရသေးပါဘူးတဲ့၊ ဒါကြောင့် နောက်တော့မှတစ်ခေါက်လာတွေ့ပါရှင်”

စက္ကတေရီအမျိုးသမီးက ရှင်းလင်းစွာ ပြောသည်။ သို့ရာ

တွင် ဟန်ဝင်းအတွက် မရှင်းတရီသည်။

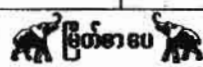
“နောက်တော့မှ ဆိုတာ ဘယ်နေ့လဲ၊ ဘယ်အချိန်လဲ”

ဟန်ဝင်းက ချက်ချင်း ပြန်မေးသည်။

“နောက်တစ်ပတ် ဒီထဲ အချိန်မှာ တစ်ခေါက်ထပ်လာပါ”

အမျိုးသမီးက ပေါ့ပေဆဆ အလွယ်တကူ ပြောလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏စံကားကို သိပ်မယုံချင်။ သို့ရာတွင် ထက်ပို၍ မေးစရာ အကြောင်း ရှိတော့။ အမျိုးသမီးက အတွင်းရုံးခန်းထဲသို့ ပြန်လှည့်ဝင်သွားသည်။

ဟန်ဝင်းသည် နှေးကွေးလေးကန်စွာဖြင့် ထိုင်ရာမှ ထ၍ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းအဆောက်အဦးအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ ကားပတ်ကင်ထဲရှိ ကားပေါ်သို့ တက်၍ မောင်းထုတ်ခဲ့သည်။

ဂဏ္ဍီရဆန်ကြယ် ဝတ္ထုများ

ဤတစ်ကြိမ်တွင် ဟန်ဝင်း၏ ဦး
တည်ချက်မှာ ဒေါက်တာ ဘလှ
ထက်၏ ဆေးခန်းသို့ ဖြစ်သည်။
ကားမောင်းသွားစဉ် သူ
နားထဲတွင် တဒီးဒီးမြည်သံကြား
နေရသည်။

သူက စတီယာရင်အား
တည်ငြိမ်စွာ ထိန်းကိုင်လျက် ညီ
ညာဖြောင့်တန်းသော ကားလမ်း
ပေါ်သို့ မောင်းသည်။ ထိုနောက်
ကားထဲတွင် ရှေ့နောက်ဘေး
တယ်ညာ မျက်လုံးတစ်ချက် ဝေ့
ကြည့်လိုက်သည်။

ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို
တွေ့ရ။ တစ်နေရာတွင် ပုန်းနေ
သည်ထင်သည်။

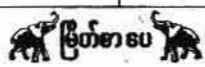
အရေးကြီးသည်မှာ ဒေါက်
တာဘလှထက်၏ ဆေးခန်းသို့
ကန်ဆုံးရောက်ဖို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဟန်ဝင်းက အံ့ကို ကြိတ်လျက်
စိတ်ကို တင်း၍ ကားကို ဆက်
မောင်းခဲ့သည်။ တဒီးဒီးအသံက
ပို ကျယ်လောင်နေသည်။ သူ

နားရွက်အနီးတွင် ကပ်၍ ပျံသန်း
လျက်မြည်ကြွေးနေသည့်အလား
ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် သူ့ဦးခေါင်း
ထက်ရှိ ဆံပင်ပေါ်တွင် နားနေ
လိမ့်မည်ထင်သည်။

***

ဟန်ဝင်းသည် အတွင်း
ခန်းကုတင်ပေါ်ရှိ ရာဘာမြှုပ်ဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော မွေရာပေါ်တွင်
လဲလျောင်းနေသည်။ သူ... လဲ
လျောင်းနေသော ကုတင်၏ဘယ်
ဘက်ဘေးတွင် ကုလားထိုင်တစ်
လုံးရှိသည်။ ဒေါက်တာဘလှထက်
က ထိုင်နေသည်။

“ကဲ... စိတ်ကိုလျှော့ထား
မောင်ဟန်ဝင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ
ရှိရှိသမျှ အကြောတွေကိုလည်း
လျှော့ထားလိုက်၊ ဟုတ်ပြီ... ကဲ
အခုအချိန်ကစပြီး မင်းဖြစ်ခဲ့တာ
တွေကို အေးဆေးပြောပြနိုင်ပြီ”
ဒေါက်တာဘလှထက်က

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကျန်းမာရေးဆရာဝန်တစ်ဦး ပီသသည်။

သူ၏ ဆေးခန်းထဲရောက် သွားသော လူနာတိုင်းအား စိတ် ချမ်းမြေ့စေရန် တီးတိုးညင်သာ သိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုဆက်ဆံ နှစ် သိမ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ် ပိုင်းဆိုင်ရာ လူနာများသည် ဦး ဘလှထက်ထံသို့ရောက်လျှင် သူ တို့၏ စိတ်ဝေဒနာမှာ ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်းမျှ ဆေးမကုသမီက တည်းက သက်သာသည်ဟု ဆို ရိုးစကားရှိသည်။

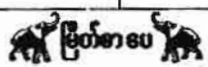
ဟန်ဝင်းရောက်နေသော ဆေးခန်းထဲတွင် ပကတိအေးမြ နေသည်။

ဟန်ဝင်းက မနက်အိပ် ရာမှ နှိုးထချိန်တွင် ကြားလိုက်ရ သော တဒီးဒီးမြည်သံ။ ထိုနောက် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို တွေ့ရ ခြင်းစသည်ဖြင့် ဤဆေးခန်းသို့ ရောက်သည်အထိ အစဉ်လိုက် ပြောပြလိုက်သည်။

သူ . . ပြောနေသည့် အကြောင်းအရာကို ဒေါက်တာနာ လည်လိမ့်မည်ဟု ဟန်ဝင်း ထင်မြင်ယူဆသည်။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် ဒေါက်တာ ဦးခေါင်း တဆတ်ဆတ် ငြိမ် သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထူထဲ သော မျက်မှန်နောက်မှ ဒေါက် တာ၏ မျက်လုံးအစုံသည် သ မာန်မျက်လုံးများထက် ပိုမို ကျယ်နေသည်ဟူ၍ ဟန်ဝင်း ထင်မြင်ယူဆမိသည်။ သူ၏ ကားဆုံးသွားချိန်တွင် . . .

“ကောင်းပြီ၊ မောင် ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့တော့၊ အခု မောင်ရင်ရောက်နေတဲ့ ကျုပ် ဆေးခန်းထဲမှာ . . . ဘယ်လို ယ ကောင်မျိုးမှ မဝင်နိုင်ဘူး၊ အ ကြောင့် မောင်ရင်နားထဲမှာ က ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ တဒီးဒီးအသံ တဒီးဒီးမြည်သံ၊ ဒီးဒီး . . . ဒီး ဒီးဒီးဒီးဒီး”

ဒေါက်တာပြောနေသော

စကားသံသည် ဟန်ဝင်း၏ နားထဲတွင် စကားလုံးများ အဖြစ်မှ ဒီးဒီးမြည်သံ အဖြစ်သို့ ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွား၏။ ဒေါက်တာ၏ ဆေးခန်းထဲတွင် ထိုမြည်သံမှတစ်ပါး အခြားဘာသံမှ မကြားရတော့။

“ဒေါက်တာ. . မှားနေပြီ၊ ဒီအခန်းထဲမှာ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးရောက်နေပြီ၊ တစ်ကောင်ထဲမှ ဟုတ်ရဲ့ လားမသိဘူး၊ ဒီးဒီး. . ဒီးဒီးမြည်သံတွေ ကျယ်လောင်ဆူညံနေတာပဲ၊ ဒေါက်တာမကြားဘူးလားဗျာ၊ အဲဒီ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို မတွေ့ဘူးလားဗျ”

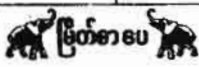
ဟန်ဝင်းက ဆူညံနေသော ဒီးဒီးသံကို ကျော်လွန်အောင်လို့ အော်ဟစ် ပြောဆိုလိုက်ရသည်။ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကိုဒေါက်တာ မမြင်နိုင်တာ သေချာသည်ဟု ဟန်ဝင်းက သဘောပေါက်နားလည်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည် ဆံပင်

တစ်ပင်မျှမတွေ့ရပဲ ပြောင်လက်နေသော ဒေါက်တာ၏ ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ရောက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည် ဒေါက်တာ၏ ငယ်ထိပ်ကို လွန်ပူဖြင့် ထွင်းဖောက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ ဦးခေါင်းထဲတွင် ရှိသော ဦးနှောက်များကို ဖောက်စားတော့မည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်လိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိအဖို့ အားကိုးစရာမရှိတော့။ မိမိအား ကုသမည့် ဆရာဝန်ပင်လျှင် ယင်ကောင်စိမ်းကြီး၏ ဒဏ်ကို မရှုမလှခံနေရပြီဟူ၍ ဟန်ဝင်းကတစ်ထစ်ချ မှတ်ယူလိုက်သည်။

သူ. . . ဘာလုပ်ရမလဲ။
ဘာလုပ်သင့်သလဲဟူ၍ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် စဉ်းစားနေသည်။ ဦးဘလှထက်၏ ငယ်ထိပ်ပေါ်၌ ရောက်ရှိမြည်ကြွေးနေသော ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်နှက်လိုက်လျှင်. . . ။

www.burmeseclassic.com

သူ့ရိုက်ချက်အား ယင်
 ကောင်စိမ်းကြီးက ရှောင်သွား
 လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဦးဘလှထက်
 ၏ ငယ်ထိပ်ကို မိမိက ရိုက်လိုက်
 သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။
 အလားတူဖြစ်ရပ်မျိုးကြောင့် မိမိ
 ဇနီး နီတာနှင့်ပြဿနာတက်ခဲ့ရ
 ပြီးပြီ။

အကောင်းဆုံးက ဤဆေး
 ခန်းတွင်းရှိ ယင်ကောင်စိမ်းကြီး
 ၏မျက်မှောက်မှ ထွက်ပြေးလွတ်
 မြောက်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

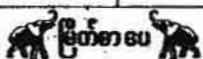
ထို့ကြောင့် လောလော
 ဆယ် အားကိုးရာမဲ့ အခြေအနေ
 မျိုးသို့ ရောက်ရှိနေသော ဟန်
 ဝင်းသည် ဆေးခန်းတွင်းမှ တစ်
 ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ သူ၏
 ကားရပ်ထားသော နေရာသို့အ
 ရောက် မရပ်မနား ပြေးခဲ့သည်။

ကားတံခါးဖွင့်၍ ကားထဲ
 သို့ မဝင်မီ သူ့နောက်သို့ ယင်
 ကောင်စိမ်းကြီး လိုက်ပါလာခြင်း
 ရှိ၊မရှိ ပြန်လည်စစ်ဆေးသည်။
 လောလောဆယ်ယင်ကောင်စိမ်း

ကြီးကို မတွေ့။ တဒီးဒီးမြည်သံ
 ကိုလည်း လုံးဝမကြားရ။

ဟန်ဝင်းက ကားတံခါး
 ဖွင့်၍ ဖျတ်ကနဲ ကားထဲသို့ ဝင်
 လိုက်သည်။ ထိုနောက် ကားထဲ
 ခါးကို သွက်လက်စွာ ပိတ်သည်။
 ထိုလှုပ်ရှားမှုမှာ သူ့ဘဝ၏ သတိ
 တမ်းတလျှောက်လုံးတွင် အမြဲ
 ဆုံးသော လှုပ်ရှားမှုဟုထင်လိုက်
 သည်။ ကားတံခါးမှ မှန်ပေါက်
 များကိုလည်း လုံခြုံစွာ ပိတ်ပြီးပြီ

စိတ်ချရပြီဟု ယူဆသော
 အချိန်တွင် ဟန်ဝင်းသည် ကား
 ကို စက်နှိုး၍ မောင်းထွက်ခဲ့၏။
 သူ၏ လှုပ်ရှားမှုက ပကတိတည်
 ငြိမ်နေသည်။ သူ့အိမ်နဲ့ပြန်ရမည်
 စိတ်ဆိုးနေသော သို့မဟုတ်စိတ်
 ကောက်နေသော ဇနီးမယား
 တာကို ချော့ရမည်။ နီတာနှင့်
 တူ အပန်းဖြေတစ်နေရာသို့ ခုတ်
 ထွက်ရမည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေ
 သို့ အပျော်ခရီးထွက်ရန် နီတာ
 ၏ သဘောထားဆန္ဒကို မေးရ
 မည်။

သူသည် ထိုအိမ်သို့ စတင်ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက် ရက်သတ္တတစ်ပတ်မျှအကြာတွင် အိမ်နီးနားချင်းများက နီတာ့ကို ဖွင့်ပြောကြသည်။

“ဒီအိမ်ကို ပြောင်းမလာခင်ကတည်းက ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှင်တို့ စုံစမ်းသင့်တယ်၊ ပထမဆုံး နေသွားကြတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကားအက်ဆီးပင့်နဲ့ သေဆုံးသွားခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် မကျွတ်ဘူး၊ သူတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်တွေက အိမ်ထဲမှာဖြစ်စေ၊ မြဲထဲမှာဖြစ်စေ၊ လျှောက်သွားနေကြတယ်၊ နောက်ထပ် အိမ်ငှားအသစ်ရောက်လာရင်လည်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ မနေနိုင်အောင်လို့ ဈာန်ချင်း.. ပြောင်းပြေးအောင် ခြောက်လှန့်ချတယ်”

.. ဟူသော သတင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းကို နီတာ့က ပြောသည်။

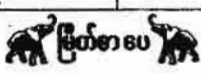
“ဒါပေမယ့် နီတာ့ရယ်၊

ကိုကိုတို့က အိမ်လခတစ်နှစ်စာ ပုတ်ပြတ်ပေးထားပြီးသားဖြစ်နေပြီမဟုတ်လား၊ တစ်လပဲနေနေ တစ်နှစ်ပဲနေနေ လုံးဝ.. ငွေပြန်အမ်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုကိုဝတ္ထုဇာတ်လမ်းလေးအဆင်ပြေရင်တော့ တခြားတစ်နေရာကို ပြောင်းရွှေ့ဖို့ စီစဉ်ပါမယ်”

ဟန်ဝင်းက ပြန်လည်နှစ်သိမ့်ခဲ့သည်။

ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သဟဇာတရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိရေးကုမ္ပဏီက နောက်ထပ် တစ်ပတ်ရက်ချိန်းပေးလိုက်သဖြင့် လောလောဆယ် အကျိုးအကြောင်း၊ အဆိုးအကောင်းကို ရေရေရာရာ တိတိကျကျ မသိရသေး။

အကယ်၍ ထိုရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီနှင့်အဆင်မပြေလျှင် တခြားထုတ်လုပ်သူနှင့် ပြောင်းလဲဆက်သွယ်ရမည်။ ဟန်ဝင်းက အမျှင်မပြတ် တွေးရင်း ကားအား မောင်းလာသည်။ လမ်းပေါ်တွင်

www.burmeseclassic.com

မော်တော်ယာဉ်များ အသွားအလာ... ရှင်းနေလေသောကြောင့် ပြဿနာမဖြစ်သေးဟူ၍ ယူဆမိသည်။

ကားမောင်းရင်း စိတ်ကတခြားနေရာသို့ လွင့်ပါးနေသည်မှာ ပြဿနာကို ဖိတ်ခေါ်ရာပင် ဖျောက်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အန္တရာယ်ကို ထိပ်တိုက်တိုးရန် ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟန်ဝင်းက ပင့်သက်ဟစ်ချက် ရှိုက်လိုက်သည်။ ကား၏ လေကာမှန်ရှေ့ဘက်မြင်ကွင်းဆီသို့ အာရုံစိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် တဒီးဒီး မြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

မြည်သံသည် ကား၏ ပြင်ပမှ မဖြစ်နိုင်။ ကားတွင်းမှသာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည် သူနှင့်အတူ ကားထဲသို့ မည်သည့်အချိန်က ရောက်နေမှန်းမသိ။

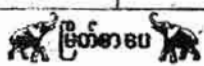
ဟန်ဝင်းက ကားမောင်း

နေရင်းမှာပင် အသံကြားရာရာကို မျက်လုံးဖြင့် ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။ တဒီးဒီးအသံသည် တစ်နေရာတည်းမှမဟုတ်။ ကားထဲတွင် လှည့်ပတ်ပျံသန်းလျက် မြည်သံပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကားရှေ့ခန်းသို့ရောက်လိုက်၊ နောက်ခန်းသို့ ပျံသွယ်လိုက်စသည်ဖြင့် လူးလာခေါက်တုန့်ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ယင်ကောင်စိမ်းကြီး၏ အသံသဏ္ဍာန်ကို သူ၏ မျက်စိဖြင့် မချာ မတွေ့ရသောကြောင့် သူ့ခေါင်းခွံအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော တဒီးဒီးသံများ ဖြစ်နေမလားဟူ၍ သံသယဖြစ်မိသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို သူ့မျက်စိဖြင့် မမြင်လိုက်ရသည်။

သူ၏ မျက်နှာရှေ့ဘက်ရှိ လေကာမှန်အတွင်းဘက်တွင် ရှိသော နောက်ကြည့်မှန်အောက်ခြေ၌ အတောင်ပံများ တဖျက်ဖျက် လှုပ်ရှားလျက် တဒီးဒီးပြော

သံ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အစပထမတွင် သူ့စိတ်ဆန္ဒများ ကြောင့် မြင်ယောင်ခြင်း ဖြစ်နေမလားဟူ၍ တွေးမိလိုက်သေး၏။

သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဟန်ဝင်း၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုက မြင့်မားစွာဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤအချိန်သည် သူ့အတွက် အချိန်ကောင်းအခွင့်ကောင်း ဖြစ်နေလေပြီ။ မည်သို့နည်းနဲ့မျှ လက်လွတ်ခံ၍မဖြစ်။

အပိုင်နိုင်ဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး အပြတ်အသတ် ဇီဝိန်ချွေရမည်။ လုံးဝ လွှဲချော်၍မဖြစ်ပါ။ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးအတွက် လွတ်လမ်းမရှိတော့။ နောက်ဆုံး အချိန်သို့ ရောက်နေလေပြီ။

ဟန်ဝင်းသည် လီဇာပေါ်မှ သူ၏ ခြေတစ်ဖက်ကို အသာကြွ၍ ဘရိတ်ပေါ်သို့ ရွှေ့လိုက်သည်။ သူမောင်းနေသော ကားသည် ရုတ်တရက်ဆောင့်၍ ဘေးသို့ ယိမ်းသွားသည်။ ဟန်ဝင်းက ပျာယာခတ် မဖြစ်။ သူ့ကိုယ်သူ

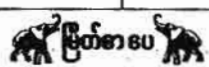
တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်ဟု ယူဆထားသည်။

သူလုပ်ရမှာ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည်။

ယင်ကောင်စိမ်းကြီးကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်၍ချေရန်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည် သူ၏ မျက်နှာမူရာ မြင်ကွင်းရှေ့ တည့်တည့်၌ အိန္ဒြေရစွာ တည်ရှိနေသည်။

ဟန်ဝင်းက မိမိလက်မြောက်ကြသွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ပျော်မြူးနေသည်။ မနက်မိုးလင်းကတည်းက တစ်ချိန်လုံး စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးနေသော ထိုသတ္တဝါကို ပြတ်ပြတ်သားသား ထိထိရောက်ရောက် ခြေမူန်းကာ သုတ်သင်ရတော့မည် ဟူသော စိတ်ကြောင့် ကျေနပ်အားရနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဟန်ဝင်းသည် ယင်ကောင်စိမ်းကို အနီးကပ် မိမိရရ ရိုက်နိုင်ရန် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အထက်

www.burmeseclassic.com

ပိုင်းရှေ့သို့ အနည်းငယ် ကိုင်း
ညွတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်
သူသည် ယင်ကောင်စိမ်းကြီး၏
စုပေါင်းမျက်လုံးအစုံကို အနီးဆုံး
မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုမျက်လုံးထဲတွင် များ
ပြားလှသော မှန်ကူကွက်တို့၏
လျှိုဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတို့ကိုတွေ
လိုက်ရသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင်။
သူ၏ကားသည် တစ်ဖက်
သို့ ရုတ်တရက် နိမ့်စောင်းသွား
ပြီး အုတ်နံရံကြီးတစ်ခုက ဘွား
ကနဲပေါ်လာသည်ကို သူလျှပ်တ
ပြက် မြင်လိုက်ရသည်။ ဒါပါပဲ။

***

အခင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ပါ
ဂျရိုကားတစ်စီး ရောက်လာသော
အခါ ယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည်
အနည်းငယ်ပွင့်ဟနေသော ဟန်
ဝင်း၏ မျက်လုံးပေါ်တွင် ငြိမ်
သက်စွာ နားနေသည်။

ပါဂျရိုကားပေါ်မှ ဆင်း
လာသော လူဝကြီးက ဟန်ဝင်း

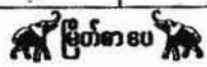
၏ သက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ခါးကိုင်း
ညွတ်လျက် ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။
သေသူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ကေ
နပ်အားရနေသော နောက်ဆုံးအ
ချိန်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ပြက်
ပြက်ထင်ထင် မြင်လိုက်ရသည်။

လူဝကြီးက ခါးကိုဆန့်၍
ကိုယ်ကို မတ်လိုက်သော အချိန်
တွင် ဟန်ဝင်း၏ မျက်လုံးပေါ်မှ
ယင်ကောင်စိမ်းကြီးသည် ထပ်
ကာ လူဝကြီး၏ ပခုံးပေါ်ဆီသို့
ပြောင်းလဲနားလိုက်သည်။

လူဝကြီးသည် ရပ်ထား
သော သူ၏ကားရှိရာသို့ ပြန်၍
လျှောက်သွားသည်။ ကားရှေ့
ခန်းထိုင်ခုံပေါ်မှ နိုက်ယာဖုန်းက
ကောက်ယူလိုက်သည်။ တာဝ
သိပြည်သူတစ်ယောက်အဖြစ်
ရာရဲစခန်းသို့ ဖုန်းဆက်သတ
ပေးလိုက်လေသည်။

+++++

ဆွေမြင့်

www.burmeseclassic.com

ဒုဗ္ဗသိန္ဓဝီ

မောင်မောင်
နီနီ
ဦးနု

နှင်းမေတ္တာကဏ္ဍစာအုပ်စာအုပ်

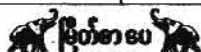
အိပ်ခန်းထဲမှာ နှင်းမြူ
 တွေ ဆိုင်းနေပြီ။ မိုးမြတ်အောင်
 ဟာ သူသွားရတော့မယ် အချိန်
 နီးကပ်လာပြီဆိုတာ သိလိုက်မိ
 တယ်။ ဒါပေမယ့် အဆင်သင့်မ
 ဖြစ်သေးဘူး။

သူ့အိပ်ခန်းထဲမှာ ဝင်
 ရောက်နေတဲ့ နှင်းမြူတွေဟာ အ
 စပထမတော့ အခိုးအငွေ့တွေလို
 ပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်စတစ်စ သိပ်
 သည်းလာတယ်။ အခုဆိုရင် သူ့
 ခုတင်ခြေရင်းနားအထိ ရွှေ့လျား

လာပြီ။

သူ့ အိပ်ခန်းတံခါးဟာ
 ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွင့်လာတယ်။
 ဟေမန်စိုး ရောက်လာပြီလားလို့
 ထင်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟေမန်
 စိုးမဟုတ်ဘူး။ မိနွေဖြစ်နေတယ်။
 လောလောဆယ်အချိန်ကာလမှာ
 မိနွေဟာ သူ့ဇနီးဖြစ်နေတယ်။ မိ
 နွေက သူ့အိပ်ခန်းထဲကို တည်
 တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ဝင်လာတယ်။

“ကျွန်မ... ရှင့်အတွက်
 ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဘာလိုသေး

www.burmeseclassic.com

လဲရှင်”

သူမက နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ လေသံနဲ့ မေးလိုက်တယ်။ သူမ ရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ကြင်နာမှုအရိပ်အယောင် သန်းနေတယ်။

‘ထွက်သွားစမ်းကွာ’ လို့ မာမာကျောကျော ပြောလိုက်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးမြတ်အောင်က မပြောဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလိုမျိုး ပြောလိုက်ရင် သူမရဲ့ ကြင်နာမှုကို အလေးအနက် မထားရာ ရောက်သွားလိမ့်မယ်။

မိန္ဒေဟာ ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်ပါလို့ မိုးမြတ်အောင် တွေးမိတယ်။

“အိပ်ခန်းထဲမှာ နှင်းတွေ ကျနေတယ်”

.. ဆိုတဲ့စကားကို ပြောချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ ပြောစရာမလိုဘူး ထင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နှင်းတွေကျနေတာကိုမိန္ဒေလည်း မြင်မှာပဲ။ သူမမှာလည်း မျက်စိ

နှစ်လုံးနဲ့မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် မိုးမြတ်အောင်က တခြားစကား တစ်ခွန်းကို လွဲပြီး ပြောလိုက်မိတယ်။

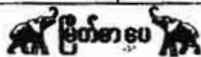
“မြက်ခင်းတွေက ပိုပြီး စိမ်းလာတယ်နော်”

မိုးမြတ်အောင်က ပြောပြီးပြီးချင်း သူ့စကား မှားသွားပြီလို့ ထင်လိုက်တယ်။ မိန္ဒေက... သူ့ကို ဇဝေဇဝါနဲ့ ပြန်ကြည့်နေတာကိုး။ ဒါကြောင့် သူ့က ထပ်ပြီး ပြောလိုက်ရတယ်။

“အမှိုက်ထည့်တဲ့ ကြိမ်ခြင်းထဲကို ကြည့်လိုက်စမ်း”

မိုးမြတ်အောင် ဒီတစ်ခါတော့ မှန်သွားပြီလို့ သူ့ကိုယ်သူ ကျေနပ်သွားမိတယ်။ အဲဒီကြိမ်ခြင်းထဲမှာ သူ့ဆုတ်ဖြူထားတဲ့ မွှေးမွှေးလေးတွေ တစ်ပုံကြီးရှိတယ်။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်ရင် နှင်းပွင့်နှင်းဖတ်လေးတွေနဲ့လူတယ်။

ဒါဆိုရင် သူ့အိပ်ခန်းထဲ

www.burmeseclassic.com

မှာ နှင်းတွေ ကျနေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်နဲ့ အတူတူပါပဲ။ အဲဒီ အဓိပ္ပါယ်ကို မိနွေနားလည်နိုင် မှာပါ။

မိနွေက မျက်ခုံးတစ်ဖက် ပင့်ပြီးကြည့်တယ်။

“ဟုတ်တယ်နော်၊ ကြိမ် ခြင်းထဲက အမှိုက်တွေများနေပြီ၊ သွားသွန်ဖို့ ယူသွားမယ်နော်”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မိနွေ ဟာ ကြိမ်ခြင်းကို ကောက်ယူပြီး ပြန်ထွက်သွားတယ်။ အိပ်ခန်းတံ ခါးကို အသံမမြည်အောင် ပြန် ပိတ်သွားတယ်။

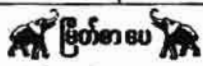
အခန်းထဲမှာ မိုးမြတ် အောင် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ် နေပြီ။

မိုးမြတ်အောင်က ကုတင် ဘေးဘက်မှာရှိတဲ့ ပြတင်းပေါက် ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ပြ တင်းပေါက်ရဲ့ ဘောင်ပေါ်မှာ တောင် နှင်းပွင့်နှင်းဖတ်လေးတွေ စုပုံနေပါပကောလား။ ပြတင်း

ပေါက်ရဲ့ အပြင်ဘက် ပန်းဥယျာဉ် ထဲမှာ နှင်းဆီပင်တွေရှိတယ်။ အဲ ဒီနှင်းဆီပန်းတွေက အနီရောင်။ နှင်းဆီပင်ရဲ့ အရွက်တွေက အ စိမ်းရောင်။ ဒါပေမယ့် နှင်းပွင့် တွေက ပန်းဇာတွေနဲ့ အရွက်တွေ ပေါ်ကို ဖုံးအုပ်လွှမ်းခြုံထားတယ် သစ်တော်သီးပင်ကြီးပေါ်မှာလည်း နှင်းပွင့်တွေနဲ့ ဖုံးထားလို့ အရွက် တွေ အကိုင်းတွေတောင် မမြင် ရဘူး။

ဒါကြောင့် မြင်ကွင်းတစ် ခုလုံး နှင်းတွေနဲ့ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေ တယ်။

မိုးမြတ်အောင်က သူ့ . . သွားရတော့မယ်အချိန် ရောက် နေပြီဆိုတာ သေချာ သိလိုက် တယ်။ ဒါပေမယ့် သူမတုန်လှုပ် မိဘူး။ သေရမယ့် လူတစ်ယောက် ရဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုမျိုး လုံးဝမခံစား ရဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဟေမန်စိုးနဲ့ တွေ့ရတော့မယ်။ ဟေမန်စိုးက သူ့ကို စောင့်နေ

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်လို့ သူသိနေတယ်။

အဲဒီ အကြောင်းကို မိုး
မြတ်အောင်က မိနွေကို ပြောဖူး
တယ်။

နှင်းတွေ သဲသဲမဲမဲ ကျ
လာချိန်ရောက်ရင် သူနဲ့ ဟေမန်
စိုးနဲ့ တွေ့ကြဖို့ ချိန်းထားတဲ့အ
ကြောင်း သူပြောပြခဲ့တယ်။ ဒါ
ပေမယ့် မိနွေက မကန့်ကွက်ဘူး၊
သဘောထားကြီးတဲ့ မိနွေ။ လော
လောဆယ်မှာ တစ်ချိန်လုံး ကု
တင်ပေါ်က မွေယာပေါ်မှာ လဲ
လျောင်းနေတဲ့သူ့ကို မိနွေက လို
အပ်တာမှန်သမျှ အကုန်လုံးဖြည့်
ဆည်းပေးနေတယ်။

မိနွေဟာ ဇနီးကောင်း
တစ်ယောက်။ ဒါပေမယ့် ဒုတိယ
အကောင်းဆုံးဇနီးပါပဲ။ ဘာဖြစ်
လို့လဲဆိုတော့ ပထမအကောင်း
ဆုံးက ဟေမန်စိုးဖြစ်နေတာကိုး။

“ရှင် . . . ဟေမန်စိုးကို
ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်ဘူး
နော်”

မိနွေက အဲဒီလိုမျိုး တစ်
ခါနှစ်ခါ မေးဖူးတယ်။

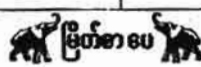
“ဟေမန်စိုးကို မမေ့နိုင်
တဲ့အတွက် အဲဒါကို ကျုပ်ဂုဏ်ယူ
တယ်”

လို့ မိုးမြတ်အောင်က
အားတက်သရော ပြောမိတယ်။

XXX

မိုးမြတ်အောင်ရဲ့ မမေ့
နိုင်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ဟာ တော်တော်
လေးတော့ ကြာပြီ။ ဘယ်လောက်
ကြာပြီလဲဆိုတာ သူတိတိကျကျ
မပြောနိုင်ပေမယ့် နှစ်ပေါင်းနှစ်
ဆယ်တော့ကျော်ပြီလို့ မိုးမြတ်
အောင်က ပြောဖူးတယ်။

သူနဲ့ ဟေမန်စိုးက ဟော
လီးဒေးရက်အတွင်းမှာ ပင်လယ်
ကမ်းခြေတစ်နေရာကို ရောက်ခဲ့
ကြတယ်။ အနားယူ အပန်းဖြေ
ခရီးထွက်ခဲ့ကြတာပါ။ ဒါပေမယ့်
ဘယ်ကမ်းခြေလည်းဆိုတော့ သူ

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထဝင်အကျမ်းကျမ်းများ

သေချာမပြောနိုင်ဘူး။ မောင်းမ
ကန်လို့ထင်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ
လူတောလည်း ငပလီလို့လို့မျိုး၊
ချောင်းသာလို့လို့မျိုး မရေမရာ
ဖြစ်နေတတ်တယ်။

ထားပါတော့။ ပင်လယ်
ကမ်းခြေတစ်နေရာဆိုပါတော့။

နွေရာသီမတိုင်မီမှာ ကြို
တင်ပြီး ရောက်သွားကြတယ်။ နွေ
ရာသီဆိုရင် ပင်လယ်ကမ်းခြေကို
အပျော်ခရီး ထွက်တဲ့လူတွေများ
လွန်းလို့ တည်းခိုခန်းတွေ ဘန်ဂ
လိုတွေ ပြည့်ကြပ်နေတာပဲ။ အဲ
ဒီအချိန်မှာ တည်းခိုခေတွေလည်း
ဈေးကြီးပေးရတယ်။

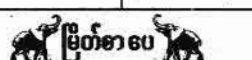
မိုးမြင့်အောင်နှင့်ဟေမန်
စိုးတို့ ရောက်နေကြတဲ့အချိန်မှာ
ဘန်ဂလိုတွေ၊ တည်းခိုခန်းတွေ
လွတ်နေတယ်။ သူတို့လို နွေရာ
သီမတိုင်မီ စောပြီးရောက်နေကြ
တဲ့ စုံတွဲတွေ၊ တစ်ဒါလင်လောက်
ပဲ ရှိမှာပါ။ မိုးမြင့်အောင်ရဲ့ တစ်
သက်တာမှာ ချစ်ရတဲ့ဇနီးနဲ့ အ

ပျော်ခရီးထွက်ရတာ စိတ်ချမ်း
မြေ့စရာအကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်
နေတယ်။

ပင်လယ်ကမ်းစပ်ရဲ့ သဲ
သောင်ပြင်မှာ နှစ်ယောက်သား
လွတ်လွတ်လပ်လပ် လဲလျောင်း
နေကြတယ်။ ခဏကြာတော့မှ
ဟေမန်စိုးက သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်ကို
သဲတွေအဆုပ်လိုက် စုပုံပြီးတင်
လိုက်တယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီသဲ
တွေကို ပင်လယ်ရေနဲ့ ဖြန်းပြီး
သဲပိရမစ်ပုံစံမျိုး တစ်ခုလုပ်နေ
တယ်။

မိုးမြင့်အောင် . . သူ့ရင်
ဘတ်ကို ဖောင်းချည်ပိန်ချည်ဖြစ်
အောင် အသက်ရှူလိုက်၊ ထုတ်
လိုက်လုပ်တော့ ဟေမန်စိုးရဲ့ သဲ
ပိရမစ်လေး ပြိုသွားတယ်။ ဟေ
မန်စိုးက မျက်နှာလေးညှိုးပြီး သူ့
ရင်ဘတ်ကို လက်သီးဆုပ်လေးနဲ့
ထုတယ်။

နောက်တော့ တစ်ယောက်
နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန်

စကြတယ်။ အနမ်းပွင့်တွေ ဝေ
ကြတယ်။

“လာကွာ. . ရေသွားကူး
ကြမယ်”

ဟေမန်စိုးက သဲပြင်ပေါ်
မှာ လဲလျောင်းရာက ရပ်လိုက်
တယ်။

“တို့. . တစ်ရေးလောက်
မှိန်းလိုက်ဦးမယ်ကွာ၊ ဟေမန်
သွားနှင့်”

မိုးမြင့်အောင်က ပျင်းပျင်း
ရိရိ ပြောလိုက်တယ်။ ဟေမန်စိုး
ဟာ ကြက်သွေးရောင်ရေကူးဝတ်
စုံနဲ့ အရမ်းလှနေတယ်”

“ဒါဆို ဟေမန်ကစ်ဦး
တည်း သွားကူးပြီး ပြန်လာရင်
အဆင်သင့် သောက်ဖို့ ကော်ဖီ
ဖျော်ထားရမယ်နော”

“အိုကေ. . ရတယ်၊ သိပ်
မကြာစေနဲ့. . ဟုတ်လား”

မိုးမြင့်အောင်က သတိ
ပေးလိုက်တယ်။

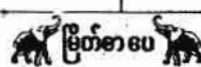
“မကြာပါဘူး၊ နှင်းပွင့်

တွေ ကျလာချိန်မှာ ဟေမန်ပြန်
လာချိန်ပြီး သူ့ကိုခေါ်မယ်”

ဟေမန်စိုးဟာ စကားဆုံး
တာနဲ့ လှစ်ကနဲ ရေစပ်ကို ပြေး
ထွက်သွားတယ်။ အခုမှ နွေရာ
သီတောင် စတုန်းပဲရွှိသေးတယ်။
ဘာကြောင့် နှင်းပွင့်တွေ ကျလာ
ချိန်မှာ မိုးမြင့်အောင်ကို လာခေါ်
မယ်လို့ ပြောတာလဲမသိဘူး။

ဟေမန်စိုးပြန်လာမှ အဲ
ဒီစကားအဓိပ္ပာယ်ကို မေးကြည့်
ရမယ်လို့ မိုးမြင့်အောင်က ရင်ထဲ
မှာ တေးထားလိုက်တယ်။

ဟေမန်စိုးဟာ ခါးလောက်
မြှုပ်တဲ့အထိ ပင်လယ်ရေထဲကို
ဆင်းလျှောက်သွားတယ်။ နောက်
တော့မှ သူမရဲ့ ကိုယ်လေးဟာ
ရေထဲက ကြွတက်ပြီး ရှေ့ကိုခိုင်
ပင်ထိုးလိုက်တယ်။ ရေနက်ပိုင်း
ကို သွက်သွက်လက်လက် အား
နဲ့ခွန်နဲ့ ကိုက်ငါးဆယ်လောက်
ရောက်အောင် တရွှိန်လှီးပဲ ကူး
သွားတယ်။ တောက်လျှောက်ကူး

www.burmeseclassic.com

သွားတာမျိုး။ နောက်ကို တစ်
ချက်လေးမှ လှည့်မကြည့်ခဲ့ဘူး။

မိုးမြင့်အောင်က မျက်
လုံးအစုံကို မှေးထားပြီး ဟေမန်
စိုးကို လှမ်းကြည့်နေရာက နေ
ရောင်ခြည်ရဲ့ နွေးထွေးမှုကြောင့်
မှေးကနဲ အိပ်မှန်းမသိ အိပ်ပျော်
သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့သိပ်မ
ကြာပါဘူး။ မိနစ်အနည်းငယ်
လောက်ပါပဲ။

မိုးမြင့်အောင်က မျက်လုံး
ပြန်ဖွင့်လိုက်တယ်။

လဲလျောင်းရာက ထပြီး
လက်နှစ်ဖက်ဆန့်ကားလို့ အပျင်း
ဆန့်တယ်။ သူ့ရဲ့ မြင်ကွင်းထဲမှာ
ဟေမန်စိုးကို မတွေ့ရဘူး။ အရိပ်
အယောင်ထောင် မမြင်ရဘူး။
လှိုင်းအိတွေ ပင်လယ်ပြင်ဘက်
က တက်လာပြီး သဲသောင်ပြင်
ပေါ်အရောက် ပြန်ဆင်းသွားခဲ့
လိုက်၊ တက်လာလိုက်နဲ့။

မိုးမြင့်အောင်ရဲ့ ပတ်ဝန်း
ကျင်မှာ အနီးအနား ဘယ်သူမှ

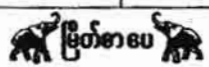
မရှိဘူး။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာတော့
စုံတွဲတစ်တွဲ လက်ချင်းဆက်လို့
လမ်းလျှောက်နေတယ်။ နောက်
တစ်စုံတွဲက သဲသောင်ပြင်မှာ လဲ
လျောင်းရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်
ယောက် ကြည်စယ်နေကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဟေမန်စိုး
ပြောသွားတဲ့စကားကို ပြန်လည်
ကြားယောင်မိတယ်။

“နှင်းပွင့်တွေ ကျလာချိန်
မှာ ဟေမန်ပြန်လာပြီး သူ့ကိုခေါ်
မယ်”

. . ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ
မိုးမြင့်အောင်ရဲ့ နားထဲမှာကော၊
ဦးနှောက်ထဲမှာပါ ပဲ့တင်ထပ်နေ
တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အပြင်းအ
ထန် ခံစားလိုက်ရသည်။ ကမ်း
စပ်တလျှောက် ခေါက်တုန့်ခေါက်
ပြန် ပြေးနေမိတယ်။

“ဟေမန်. . ဟေမန်၊ မင်း
ဘယ်မှာလဲ. . ဟေမန်၊ ကျုပ်. .
စွဲစွဲချစ်နေတဲ့ ဟေမန်၊ ဘယ်ကို
ရောက်သွားပြီလဲ၊ ဟေမန်ကိုတွေ့

www.burmeseclassic.com

ရင် ပြောကြမိဗျာ၊ ရေကူးဝတ်စုံ ကြက်သွေးရောင်လေး ဝတ်ထား တယ်လေ၊ သူ့အသားက ရွှေဝါ ရောင်၊ မျက်ခုံးထူထူလေးနဲ့”

မိုးမြင့်အောင်က ရင်ဘတ် ထဲကထွက်လာတဲ့ စကားလုံးများ ကို တတွတ်တွတ် ရေရွတ်တယ်။ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှမ်းတဲ့ မျက် လုံးအစုံနဲ့ တွေ့သမျှမြင်သမျှ လူ တွေကို အကူအညီ တောင်းရှာ တယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ အ သက်ကယ်အဖွဲ့က ပင်လယ်ပြင် မှာရော ကမ်းခြေမှာပါ၊ ကူညီရှာ ဖွေ ပေးကြတယ်။

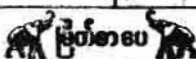
နောက်တစ်နေ့ကျ၊ ဘာ မိုးမြင့်အောင် လဲလျောင်းစောင့် ဆိုင်းနေခဲ့တဲ့ ကမ်းစပ်သောင်ပြင် နဲ့ သုံးမိုင်အကွာမှာ ပင်လယ်ရေ လှိုင်းရဲ့ လှိုင်းအိတွေရဲ့ သယ်ပိုးမှု ကြောင့် ကမ်းခြေပေါ်ကို ရောက် နေတဲ့ ဟေမန်စိုးရဲ့ သက်မဲ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

မိုးမြင့်အောင်က အကြီး

အကျယ် စိတ်ထိခိုက်ပြီး သတိ လစ်သွားတယ်။ နှလုံးသွေးပျက် ခမန်း အသည်းအသန် ခံစားမိ လိုက်ရတယ်။ ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ကြောင်တောင်တောင်ကြီးဖြစ်နေ တယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြန်တော့ လည်း သူ့ကိုယ်သူ တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေ ရတယ်။

စိတ်ငြိမ်ဆေးတွေကို နေ့ စဉ်နှင့်အမျှ အထူးကုဆရာဝန်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ သောက်ရတုန်း ပဲ။ ဒါပေမယ့် ဝေဒနာခံစားမှုအ ထိုက်အလျောက် သက်သာတာ ကလွဲလို့ ပုံမှန်မူလ အခြေအနေ ကို ပြန်မရောက်သေးဘူး။

မိုးမြင့်အောင်က ငွေကြေး ပြည့်စုံတတ်နိုင်တဲ့ လူတစ်ဦးဖြစ် တဲ့အတွက် သူ့ကို ပြုစုတဲ့ မိနွေ နဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်။ တကယ် တော့ အဲလိုမျိုးလက်ထပ်ဖြစ်တာ လည်း သူ့ရဲ့ မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်း၊ အပေါင်းအသင်းတွေရဲ့

www.burmeseclassic.com

စီစဉ်မှုကြောင့်ပါ။ မိဘဆွေမျိုးမ ရှိတဲ့ မိုးမြင့်အောင်ဘဝက အထီးကျန်မဖြစ်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ရတာပါ။

မိုးမြင့်အောင်က သူ့ဖြစ်စဉ်ကို သူ့ဟာသူ တွေးနေတယ်။ မိနွေနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တာကိုက အပေါင်းအသင်းတွေကြောင့်ပါ။ တကယ်တမ်း သူ့အနေနဲ့ ဟေမန်စိုးကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်နိုင်ဘူး။ မချစ်ခဲ့ဘူးလို့ စိတ်ကိုဖြေနေတယ်။ သူနှင့်မိနွေဟာ အတူနေတာကလွဲလို့ တရင်းတနှီး မဆက်ဆံကြပါဘူး။ စကားကုန်ပြောရရင် မိနွေကို ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ်မျိုး လက်ဖျားနဲ့ တောင် မထိခဲ့ပါဘူး။ အတူနေအဖော်ထက် မပိုပါဘူး။

အခုချိန်မှာ မိနွေဟာ သိုးမွေးချည်လုံးနဲ့ ဇာထိုးအပ်တစ်စုံ ယူလာခဲ့ပြီး သူ့အိပ်ယာ ကုတင်ဘေးမှာ ကုလားထိုင်နဲ့ထိုင်တယ် ဇာထိုးအပ်နဲ့ သိုးမွေးချည်လုံးကို

လက်ချောင်းတွေကအလိုက်သင့် လှုပ်ရှားပေးနေတယ်။

မိနွေဝတ်ထားတာက သိုးမွေးဦးထုပ်၊ ဆွယ်တာ၊ လောင်းကုတ်အားလုံး အဖြူရောင်ချည်းပဲ။ ဒါကြောင့် မိုးမြင့်အောင်က

“မင်းကို ကြည့်ရတာက ဟိမဝန္တာတောင်၊ လိုဏ်ခေါင်းထဲက နှင်းလူမကြီးတစ်ယောက်လို့ ထင်ရတယ်”

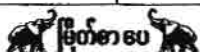
.. လို့ ပြောချင်စိတ်ပေါ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ မိုးမြင့်အောင်က မပြောဖြစ်ပါဘူး။

“အိပ်ခန်းထဲမှာ နှင်းပွင့်နှင်းဖတ်တွေ ကျနေတယ်”

.. ဆိုတဲ့စကားကို တိုက်ရိုက်မပြောပဲ တခြားနည်းနဲ့ဘယ်လိုပြောရင် ကောင်းမလဲလို့ မိုးမြင့်အောင်ကစဉ်းစားလိုက်တယ်။

“စက္ကူက ဘာအရောင်လဲ.. မိနွေ”

မိုးမြင့်အောင်က မေးလိုက်တယ်။

“စက္ကူဆိုတာ အရောင် မျိုးစုံရှိတာပဲ”

မိန္ဒေက သူ့ကို စူးစူးရဲရဲ ကြည့်ပြီး ပြောတယ်။

မိုးမြင့်အောင်က ခေါင်း ခါပြီး . . . ။

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ အများ ဆုံး လူတွေ အသုံးပြုကြတဲ့ အ ရောင်ကိုမေးတာ”လို့ ထပ်ပြော လိုက်တယ်။

“ဒါဆို အဖြူရောင်ထင် တာပဲ”

မိန္ဒေက ‘စဉ်းစဉ်းစားစား နဲ့ ပြောတယ်။

“ဟုတ်ပြီ၊ အဖြူရောင်ထဲ က တခြားဘာရှိသေးလဲ”

မိန္ဒေက သူ့လက်ထဲက သိုးမွှေးချည်လုံးကို ငုံ့ကြည့်လိုက် တယ်။

“သိုးမွှေးချည်လုံး” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်၊ နောက်တစ်မျိုး ပြောကြည့်ပါဦး”

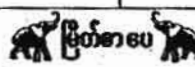
မိုးမြင့်အောင်က ဘဝင်

မကျသော အမူအရာဖြင့် ပြော ခိုင်းသည်။ မိန္ဒေသည် သူ့ကျေ နပ်မည့် အဖြေက ဘာများဖြစ် မလဲဟူ၍ စဉ်းစားလျက် အိပ်ခနဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးတစ် ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။

မိုးမြင့်အောင်လဲလျောင်း နေသော မွေယာအခင်းက ဆွတ် ဆွတ်ဖြူနေသည်။ ထို့ကြောင့် မိန္ဒေက ‘အိပ်ယာခင်း’ဟု သွက် လက်စွာ အဖြေပေးလိုက်သည်။

မိုးမြင့်အောင်သည် ‘လွှဲ ပြန်ပြီ’ဟူ၍ ပြောချင်စိတ်ကို နည်းထိန်းထားလိုက်သည်။ ထို နောက် သူ၏ မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ ထိုသို့မှိတ် ထားလျက်နှင့်ပင် ရှေးခေတ်စာ သူကြီးနှင့်စစ်သည်တော်များ ဓာ ခုတ်လှံထိုး လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက် နေကြပုံများကို မြင်နေမိသည်။

မိုးမြင့်အောင်က ဦးခေါင်း ကို ခါရမ်းလိုက်သည်။

ဂဏ္ဍီရုဆန်ကြယ်ဝတ္ထုများ

ဓားခုတ်လှံထိုးမြင်ကွင်း
 တစ်ခုလုံး ပျောက်ကွယ်သွား၏။
 တောင်ခြေ တောအုပ်ကြီးထဲသို့
 သူရောက်နေသည်။ သူ့နောက်မှ
 ကျားများလိုက်၍ ပြေးနေရသည်
 သစ်တောအုပ်သည် အကိုင်းအ
 ခက်အလက် အရွက်များထူထပ်
 သိပ်သည်းစွာ ပေါက်ရောက်နေ
 ကြသည်။ ထို့ကြောင့် နေပြောက်
 ပင် မထိုးနိုင်ပါချေ။

သူက ကျားများအန္တရာယ်
 မှ လွတ်မြောက်စေရန် နီးရာသစ်
 ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးမည်
 ဟု ကြံစည်လိုက်သည်။ သို့ရာ၌
 သစ်တောအုပ်ကြီး တစ်ခုလုံးအ
 တွင်းရှိ သစ်ပင်များအားလုံး ပင်
 စည်ဟူ၍ လုံးဝမရှိကြပါချေ။ ထို့
 ကြောင့် သူက သစ်ပင်ပေါ်တက်
 ရန် အကြံအစည်ကို လက်လျှော့
 လိုက်ရသည်။

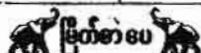
သူ့နောက်မှ လိုက်နေခဲ့
 သော ကျားများနှင့်သူ၏အကွာ
 အဝေးက တဖြည်းဖြည်း နီးလာ

လေပြီ။ သူ့အတွက် လွတ်မြောက်
 ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို ရှာ
 မရသေး။ နောက်ဆုံးတွင် ရှေ့
 ဆုံးမှ ကျားနှင့်သူ့အကွာအဝေး
 မှာ တစ်ကိုက်သာသာမျှ ဖြစ်နေ
 လေပြီ။ ကျားက သူ့ကို ခုန်အုပ်
 ရန် ရှေ့ခြေနှစ်ဖက်ကို ညွှတ်၍
 အရှိန်ယူလိုက်စဉ်. . . ။

သူက မျက်လုံးအစုံကို
 ပျာပျာသလဲဖွင့်လိုက်သည်။

ကျားအန္တရာယ်မှ လွတ်
 မြောက်သဖြင့် သူပျော်သွားသည်
 သူသည် အိပ်ခန်းထဲသို့ ပြန်လည်
 ရောက်ရှိနေလေပြီ။ သို့ရာတွင်
 သူ့အိပ်ခန်းထဲရှိ ကြမ်းပြင်တစ်
 ပြင်လုံး နှင်းပွင့်နှင်းဖတ်များ ဖုံး
 လွှမ်းနေသည်ဟု ထင်မြင်မိသည်

မိနွေသည် သိုးမွေးချည်
 ဖြင့် ကလေးဝတ်ဆွယ်တာထိုးနေ
 သည်ဟု ယူဆရသည်။ မိုးမြင့်
 အောင်သည် သူ့ဘဝတွင် အရေး
 အကြီးဆုံး တစ်နည်းအားဖြင့်. . .
 နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်ရန် တဲ

တဲကလေးမျှသာ လိုအပ်သည့် အခါမျိုး၌ စိတ်အေးလက်အေး ဖြင့် သိုးမွေးဆွယ်တာ ထိုးမပျက် သော မိနွေကိုကြည့်၍ ဒေါသ ထွက်လာသည်။

မိုးမြင့်အောင်၏ စကား လုံးများသည် သူ့ပါးစပ်ထဲမှထွက် မလာပဲ မြိုသိပ်ထားသည်။

“ကျုပ်အိပ်ခန်းတစ်ခန်း လုံး နှင်းတွေဖုံးလို့၊ ကျုပ်တစ် ကိုယ်လုံး နှင်းထဲမှာ မြုပ်တော့ မယ်၊ မင်းက ဆွယ်တာထိုးမပျက် ဘူး၊ သွားစမ်းကွာ၊ မင်းကို ငါမ တွေ့ချင်ဘူး၊ ငါတွေ့ချင်တာက ဟေမန်စိုး၊ သူ.. ငါ့ကို ဘယ် တော့ လာခေါ်မှာလဲလို့ စောင့် နေတာ၊ ငါပြောတာရှင်းပါတယ် နော်”

စင်စစ်အားဖြင့် မိုးမြင့် အောင်က ထိုသို့ ပြောလိုက်ချင် သည်။ သို့ရာတွင် သူပြောချင် သော စကားလုံးများကို မပြော ဖြစ်ပဲ သူ့ပါးစပ်မှ အမှတ်မထင်

တီးတိုးထွက်လာသော စကားလုံး မှာ...။

“မင်းကို ငါချစ်တယ်”

.. ဟူ၍ဖြစ်သည်။

မိနွေသည် ထိုးလက်စ သိုးမွေးဆွယ်တာကို မထိုးကော့ ပဲ ရပ်လိုက်သည်။ ထိုနောက်တွင် ထိုင်ရာမှထသည်။ သူမ၏ မျက် နှာပေါ်တွင် အပြုံးရိပ် သဲ့သဲ့မျှ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သူမက အိပ် ခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

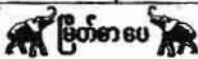
မိုးမြင့်အောင်တစ်ယောက် တည်း ကြေကွဲနေသည်။

“နှင်းပွင့်တွေ ကျလာချိန် မှာ ကိုယ့်ကို ပြန်လာခေါ်မယ်ဆို တဲ့ ဟေမန်၊ မင်း.. အခုထက်ထိ ဘာဖြစ်လို့ မလာသေတာလဲကွာ”

သူက ဆွေးဆွေးမြေမြေ ရေရွတ်လိုက်သည်။

“ဟေမန်.. ရောက်နေ ပါပြီနော်၊ ဒီမှာ ကြည့်လိုက်နော် ပါဦး”

.. ဟူသော အသံအား

ကြားလိုက်ရသည်။ မိုးမြင့်အောင် ကိုယ်တိုင် နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြား လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သူက အသံလာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။

ဖွင့်ထားသော ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်တွင် ရုပ်နေသော ဟေမန်ကို တွေ့ရသည်။ အထက်အောက်ကြက်သွေးရောင် ဝတ်စုံနဲ့ဖြစ်သည်။ သူမ၏ ရွှေဝါရောင်အသားအရေနဲ့လိုက်လျှော့ညီတွေ အဆင်ပြေသည်။

“လာလေ.. မောင်၊ နှင်းပွင့်တွေ ကျနေချိန်မှာ ခေါ်ဖို့ ဟေမန်ပြန်လာတာ”

“မင်း.. အယ်ကပြန်လာတာလဲ.. ဟေမန်”

“ဟေမန်ရောက်သွားတဲ့ နေရာက ရေအောက်ကမ္ဘာတစ်ခုဆိုပါတော့ မောင်ရယ်၊ သန္တာတွေ၊ ပုလဲတွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ နန်းတော်ကြီးလည်း ရှိတယ်၊ နောက်ပြီး အင်မတန်သာ

ယာတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိတယ် မောင်ရဲ့၊ လိုက်ခဲ့မယ် မဟုတ်လား”

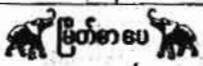
“လိုက်မှာပေါ့.. ဟေမန်၊ လိုက်ချင်လွန်းလို့ နှင်းပွင့်တွေကျ လာမယ် အချိန်ကို စောင့်နေခဲ့တာ ကြာလှပြီ၊ အခုမှပဲ နှင်းပွင့်တွေ ကျလာတော့တယ်”

“ဒါဖြင့် လာလေ”

ဟေမန်စိုးက လက်နှစ်ဖက်ရှေ့ သို့ဆန့်၍ ကြိုဆိုသည်။ မိုးမြင့်အောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပြတင်းပေါက်ဘောင်ကို ကျော်၍ အပြင်ဘက် လေထဲတွင် ရပ်နေသည်ဟု ထင်နေသော ဟေမန်ထံသို့ လက်တန်း၍ ထွက်လိုက်၏

“မလုပ်နဲ့၊ မထွက်နဲ့၊ ရှင်အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ မထွက်နဲ့”

ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်သော အမျိုးသမီးအသံမှာ မိုးမြင့်အောင်အတွက် နောက်ဆုံး ကြားလိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူနာပြုဆရာမ၏ ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားမှုကြောင့် ဆရာဝန်က ချက်ချင်းရောက်လာသည်။ မြေပြင်ပေါ်၌ ပက်လက်လန်နေသော မိုးမြင့်အောင်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျွန်မ တားလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ သူက ပြတင်းပေါက်ကို ကျော်ပြီး ထွက်သွားတာ မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီကို လက်လှမ်းအားပြုပြီးကိုင်လိုက်တဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်မျိုး၊ အပေါ်ထပ်ကနေ ဇောက်ထိုးတစ်ပတ်လည်ပြီး ပက်လက်အနေအထားနဲ့ ကျနေတာ၊ ကျွန်မအပေါ်ထပ်က ပြေးဆင်းလာကြည့်တော့ သူအသက် မရှိတော့ဘူး ဒေါက်တာ”

သူနာပြုဆရာမက သွက်လက်ချက်ချာစွာ ရှင်းပြသည်။

ဒေါက်တာက ဦးခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဒီလောက်အမြင့်က ကျ

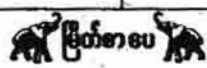
လာတဲ့ လူနာဟာ အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းဆိုတာ တစ်ရာခိုင်နှုန်းမရှိဘူး”

“ဆေးမှတ်ချက်က ဘယ်လိုလဲ... ဒေါက်တာ”

“ဦးနှောက်နှင့်ပတ်သက်တဲ့ သွေးလွန်ခြင်း CEREBRAL HAEMORRUAGEလို့ မှတ်ချက်ရေးရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အိပ်ဆေးစွဲရာက အဆိပ်အတောက်ဖြစ်တာလည်းပါတယ်။ တကယ်တော့ သူအင်မတန် စွဲစွဲလန်းလန်းချစ်ရတဲ့ ဇနီးသေဆုံးသွားပြီးကတည်းက သူ့ဘဝဟာ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ သေဆုံးနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါပြီ”

ဒေါက်တာက သက်သက်ညှာညှာ မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် မိုးမြင့်အောင်သည် မိန်းမသေဆုံးပြီးတဲ့နောက် မူးယစ်ထုံထိုင်းစိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသော အေးများကို စိတ်ပြေရာပြေကြောင်း အလွန်

အကျွန်ုပ်သောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ အတွေးအခေါ်၊ အထင်အမြင်များသည် အမှန်အတိုင်း မဟုတ်တော့ပဲ တွေးမိတွေးရာထင်မိထင်ရာ အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“မင်း.. ဒီအိမ်မှာ လုပ်စရာကိစ္စလေးတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးရင် ငါ့ရုံးခန်းကို လာပြီးသတင်းပို့.. ဟုတ်လား”

ဒေါက်တာက သူနာပြုဆရာမအား လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။ သူနာပြုဆရာမက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“လူနာမသေခင်တုန်းက နောက်ဆုံးစကားအဖြစ်နဲ့ သူဘာပြောသွားတယ်ထင်သလဲ ဒေါက်တာ”

ဒေါက်တာက သူနာပြုဆရာမကို အကဲခတ်သော အကြည့်ဖြင့် တစ်ချက်မျှလှမ်းကြည့်သည်။

“စိတ္တဇဝေဒနာနဲ့ ယှဉ်ပြီး

ဖြစ်တဲ့ လူနာဆိုတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်တာတစ်ခုခုကို လွတ်ကနဲပြောလေ့ရှိပါတယ်။ လူနာက ဘာပြောလို့လဲ”

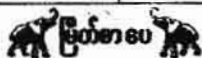
“ကျွန်မကို သူချစ်တယ်တဲ့”

“ဖြစ်နိုင်တာ ပေါ့ကွယ်။ အဲဒီစကားမျိုးကို လူအတော်များများက အကြိမ်ပေါင်းများစွာ၊ အမျိုးသားတွေက အမျိုးသမီးတွေကိုဖြစ်စေ၊ အမျိုးသမီးတွေက အမျိုးသားတွေကိုဖြစ်စေ ပြောခဲ့ကြတာပါပဲ။ အဲဒီစကားက အမှန်အတိုင်း ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်ချင်လည်း မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒါ မဆန်းပါဘူးကွယ်”

ဒေါက်တာက အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် သုံးသပ်ပြသည်။

“ဒါပေမယ့် ဒီလူနာက အချစ်နှင့်ပတ်သက်လို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပြောတတ်တဲ့လူစားမဟုတ်ဘူး.. ဒေါက်တာ”

“ဒါဆိုရင် မင်းဘယ်လို

များ ထင်မြင်ယူဆလို့လဲ”

ဒေါက်တာက သူနာပြု ဆရာမကို ပြန်လည်၍ မေးခွန်း ထုတ်လိုက်သည်။

သူနာပြုဆရာမက ပြော သင့်၊ မပြောသင့် ခေတ္တမျှ ချိန် ဆစဉ်းစားနေဟန်တူသည်။

ထိုနောက်...။

“သူ့ . . ကျွန်မကို သူ့ရဲ့ နောက်အိမ်ထောင်လို့ ထင်နေ တယ် . . ဒေါက်တာ”

. . ဟူ၍ပြောလိုက်လေ တော့သည်။

+++++

ဆွေမြင့်

ဝေဖန်
ပြည်သူ့အကျိုးစီးပွား

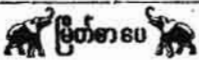
ကြောင်နှုတ်ရတနာချိတ်

ရှေးဟောင်းသုတေသန ပညာရှင် ဦးဒီဖိုးသည် သူ၏မှတ် စုစာအုပ်ကို ရှာမတွေ့ပါချေ။ ထို့ ကြောင့် သူ့တူတော်စပ်သူ စိန်ဘ ညိုအား သံသယဖြစ်နေသည်။

ဦးဒီဖိုးသည် အသက်၆၀ အရွယ်၌ အငြိမ်းစားတစ်ယောက် အဖြစ် ပင်စင်ယူခဲ့သည်မှာ သုံး နှစ်ပင် ကြာခဲ့လေပြီ။ ထိုသုံးနှစ် အတွင်း ကွယ်ပျောက်နေသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်နယ်မြေဒေ သများကို သွားရောက်ခဲ့သည်။

တွေ့ရှိချက်များကို သုတေသနပြု ခဲ့သည်။ မှတ်တမ်းပြုစုထားသော မှတ်စုစာအုပ် ပျောက်ဆုံးခြင်းမှာ စိန်ဘညိုမှတစ်ပါး အခြားသူ မ ဖြစ်နိုင်ပါချေ။

သူ၏ နှစ်ထပ်တိုက်လေး တွင် သူနှင့်စိန်ဘညိုနှစ်ယောက် တည်းသာ နေကြသည်။ အခြား မည်သူမှ မရှိ။ စိန်ဘညို၏ အ မေသည် ဦးဒီဖိုး၏ အစ်မဖြစ်၏။ ဦးဒီဖိုးတို့ မိဘများသည် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးဒီဖိုး၏ အစ်မ မမြရွှေသည် မိဘသဘောမတူသော ဂျော်ကီကောင်းမိုးနှင့်ခိုးရာလိုက်ပြေးသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘက အမွေဖြတ်လိုက်သည်။ သူတို့ မိသားစုစာရင်းဝင် အဖြစ်မှ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မမြရွှေ၏ သတင်းကို မိတ်ဆွေအချို့က သယ်ဆောင်လာကြ၏။

“ကောင်းမိုးသည် မမြရွှေအား ငွေကြေးချမ်းသာသော မိဘများ၏ သမီးဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင် လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ယခု မိဘများက မမြရွှေအား သမီးအဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်လိုက်သောအခါ မှန်းချက်နှင့်နမ်းထွက်မကိုက်သော ကောင်းမိုး၏ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံနေရကြောင်း မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိဘများက မိမိတို့အိမ်၌ မမြရွှေအကြောင်း လာမပြောရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့ကြသည်။

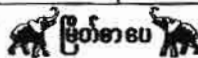
နောက်ပိုင်းတွင် စိန်ဘ

ညိုဆိုသော သားတစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး နှစ်ခါလည်အရွယ်၌ မမြရွှေကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြောင်း ကောင်းမိုးသည်လည်း အိမ်ပင်မကပ်ပဲ ခြေဦးတည့်ရာ ထွက်သွားခဲ့ကြောင်း၊ စိန်ဘညိုအား ကလေးအရွယ် လူမမယ်ဘဝတုန်းကတည်းက အိမ်နီးနားချင်းသားသမီးမရှိသော မုဆိုးမကြီးတစ်ဦး၏ ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြောင်း။

.. စသော သတင်းများ

ကို မကြာခဏကြားနေရသည်။

မိဘများ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးဒီဖိုးသည် လူပျိုကြီးအဖြစ်နဲ့ ရှေးဟောင်းသုတေသနလုပ်ငန်းများတွင်သာ အာရုံနစ်မြုပ်၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပင်စင်ယူပြီးချိန်အထိ တကိုယ်တော်အဖြစ်နဲ့ မကြာခဏခရီးထွက်၍ သုတေသနလုပ်ငန်းများကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ ထိုမှတ်တမ်းများကို စာအုပ်စာတမ်း

ပြုစု၍ ထုတ်ဝေသူအချို့ ဆက်သွယ်ကာ စာအုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။

လောလောဆယ် အချိန်တွင် ဦးဒီဖိုးသည် တစ်ယောက်တည်းနေသူဖြစ်သောကြောင့်တစ်ခါတစ်ရံ လူငယ်လေးအချို့ကို တပည့်တပန်းအဖြစ် ခေါ်ယူ၍ ဝေယျာဝစ္စများကိုဆောင်ရွက်ရန်နှင့်သူခရီးထွက်သောအခါ၌လည်း အဖော်အဖြစ် လိုက်ပါရန် စီစဉ်ခဲ့ဖူးသည်။

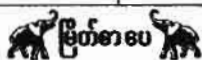
သို့ရာတွင် သူ့ထံတွင် တပည့်မမြဲပါချေ။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်၍ စည်းကမ်းတင်းကြပ်သော ဦးဒီဖိုးအိမ်တွင် နေကြရသည်မှာ လူငယ်များအဖို့ ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီးဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်လနှစ်လထက် ပို၍မကြာ။ စွန့်ခွာသွားကြလေ့ရှိသည်။

မကြာသေးမီ လွန်ခဲ့သော

နှစ်လခန့်တုန်းက စိန်ဘညိုတစ်ယောက် ဦးဒီဖိုးအိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ သူ့ထံတွင် စာရွက်စာတမ်းအချို့နဲ့ ဓာတ်ပုံသုံးပုံမျှပါသည်။ စာရွက်စာတမ်းထဲတွင် မိခင်မမြရွှေနှင့်ဖခင်ကောင်းမိုးတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ကြောင်း၊ အထောက်အထားနှင့် မွေးစာရင်း စသည်ဖြင့် မှန်မှန်ကန်ကန် တွေ့ရသည်။ ထို့ပြင် မမြရွှေနှင့် ကောင်းမိုးတို့နှင့်အတူ စိန်ဘညိုတစ်ခါလည်သားအရွယ်က သုံးယောက်တွဲရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံ၊ စိန်ဘညိုနှင့်မိခင်မမြရွှေနှစ်ယောက်တွဲ။ စိန်ဘညိုနှင့်ဖခင်ကောင်းမိုး နှစ်ယောက်တွဲ ဓာတ်ပုံသုံးပုံ။

ထိုအထောက်အထားများအရ ဦးဒီဖိုးက စိန်ဘညိုကို သူ့တူအဖြစ် လက်ခံလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် စိန်ဘညိုသည် မွေးကင်းစအရွယ်မှ ယခု အသက်(၁၈)နှစ်အထိ ဦးဒီဖိုးနှင့်တစ်ကြိမ်တစ်ခါ

www.burmeseclassic.com

မျှ မတွေ့ဖူးပါချေ။ သို့ရာတွင် သူ
 ၏မိခင် မမြရွှေသည် သားလေး
 တစ်ခါလည်သားအရွယ်၌ မောင်
 ဖြစ်သူ ဦးဒီဖိုးထံသို့ ငွေကြေးအ
 ကူအညီတောင်းရန် ရေးသားခဲ့
 သော စာတစ်စောင်လည်း ပါ
 သည်။ သို့ရာတွင် ထိုစာကို မ
 ပေးဖြစ်ပဲ သိမ်းထားခဲ့သည်။ ထို
 စာသည် အစ်မမြရွှေ၏ လက်
 ရေးအမှန်အကန်ဖြစ်သည်။ စိန်
 ဘညီအား ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်
 ရှောက်ခဲ့သော မုဆိုးမကြီးသေ
 ဆုံးပြီးနောက် သူ့ထံသို့ ရောက်
 လာခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့် ဦးဒီဖိုးက
 လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့
 ရာတွင် စကားတစ်ခွန်းကို လေး
 နက်စွာ ပြောသည်။

“မင်းဟာမင်း မိဘအုပ်
 ထိန်းမှုအောက်မှာမရှိပဲ လေလွင့်
 နေတဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ ငါ့ဆီမှာ
 နေလို့ မရဘူး၊ ငါ့အိမ်မှာနေရင်
 ငါ့စည်းကမ်းကို လိုက်နာရမယ်။

ငါခိုင်းတာလုပ်ရမယ်၊ ငါစားသ
 လို့ စားရမယ်၊ သုံးစွဲဖို့ အဝတ်အ
 စားဝယ်ဖို့ တစ်လတစ်ကြိမ် ငွေ
 အသင့်အတင့် ထုတ်ပေးမယ်၊ ငါ
 ပြောတာရှင်းလား”

“ရှင်းပါတယ် ဦးလေး”

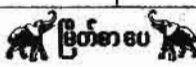
“ငါဒီမှာနေတာကို မင်း
 ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိလဲ”

“သုတေသနဌာနမှာ ဦး
 လေးဌာနမှူးဖြစ်တယ်လို့ အဖေ
 က ပြောခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့် သု
 တေသနဌာနမှာ သွားစုံစမ်းတယ်၊
 ပင်စင်ယူသွားကြောင်းနဲ့ ဦးလေး
 လိပ်စာကို သုတေသနဌာနက ရ
 ခဲ့တာ”

“မင်းအဖေကောင်းမိုးနဲ့
 တွေ့သေးလား”

“မတွေ့တာ ငါးနှစ်လောက်
 ကြာသွားပါပြီ”

“ကောင်းတာပေါ့၊ တ
 ကျယ်လို့ တွေ့ရင်လည်း ဘယ်
 တော့မှ ငါ့ဆီခေါ်မလာနဲ့၊ မင်း
 အခုလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ ချို၊ ချို၊ ဝဲ

ငဲ့နေတာဟာ မင်းအမေကို သူခိုး ပြေးလို့ပဲ။ အဲဒီအချိန်က မင်းအမေဆီမှာ ပါသွားတဲ့ လက်ဝတ် လက်စားစိန်ဘယက်၊ ရွှေဆွဲကြိုး ပတ္တမြားလက်စွပ်၊ ပုလဲနားကပ်၊ ရွှေဘီး၊ စိန်ဆံထိုးနှင့် ရွှေလက်ကောက်အားလုံး တစ်ဆင်စာမကဘူး။ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေကို မင်းအဖေက သုံးဖြုန်းပြီး ကုန်လည်း ကုန်ရော ငါတို့ မိဘဆီမှာ အမွေထပ်တောင်းခိုင်းတယ်။ တို့မိဘက လုံးဝလက်မခံဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းအမေကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် သေတဲ့အထိ နှိပ်စက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါကြောင့် မင်းကိုတော့ ငါ့အစ်မရဲ့ သွေးသားဖြစ်နေလို့ လက်ခံမယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းအဖေ ကောင်းမိုးကို လုံးဝလက်မခံဘူး။ ငါ့ကွယ်ရာမှာ မင်းအဖေနဲ့ ဆက်ဆံနေတယ်ဆိုတာကြားရင် မင်း... ငါ့ဆီမှာ နေလို့မရတော့ဘူး မှတ်ပေတော့။"

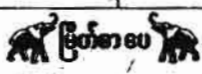
ဦးဒီဖိုးက ရှည်လျားစွာ

ရှင်းပြသည်။

ယခု သူ၏မှတ်စုပျောက်ဆုံးလေပြီ။ ထိုမှတ်စုမှာ ဦးဒီဖိုးမှလွဲလျှင် တခြားလူအတွက် အသုံးဝင်စရာ အကြောင်းမရှိချေ။ သူခရီးသွားခဲ့သော မြန်မာပြည် မြောက်ဖျားဒေသရှိ ရှေးဟောင်းရတနာသိုက်များ အကြောင်းကို မှတ်တမ်းပြုစုခဲ့သည်။

လောလောဆယ် ထိုရတနာသိုက်များသည် မည်သည့်ခေတ်၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ မြှုပ်နှံထားခဲ့သော ရတနာသိုက်များ ဖြစ်ကြောင်း သဲကွဲသေချာမသိရသေး။ ထိုနည်းတူ မည်သည့်နေရာဟူ၍ အတိအကျ ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိပါချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဒီဖိုးသည် သမိုင်းအထောက်အထား ပေစာများ၊ ကြေးပရပိုက်များစသည်တို့ကို ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနရှိ ပြတိုက်ပြခန်းမှ အချိန်ယူလေ့လာမှတ်သား ပြုစု၍ နောက်တစ်

www.burmeseclassic.com

ခေါက်ခရီးထွက်ရန် စီစဉ်နေဆဲ
တွင် မှတ်စုမှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ
ပျောက်ဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးဒီဖိုးအနေနဲ့ ထိုရတနာ
သိုက်ကို သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် ရှာ
ဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါကသမိုင်းသုတေသ
နဌာနသို့ လှူဒါန်းရန် သန့်ဌာန်
ချထားပြီးဖြစ်သည်။

ဦးဒီဖိုးသည် သူ၏ မှတ်
စုစာအုပ်ကို ရှာဖွေစရာနေရာဟူ
၍ မကျန်တော့ပါချေ။ အခန်း
တိုင်းစေ့ ရှာဖွေပြီးဖြစ်သည်။ စာ
အုပ်စင်၊ စာကြည့်ဆောင်မှ ဘီရို
များ၊ စားပွဲအံ့ဆွဲ၊ စာအုပ်သေတ္တာ
အခေါက်ခေါက် အခါခါရှာပြီးတဲ့
နောက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာဖြင့်
ဧည့်ခန်းထဲတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်နေသည်။

သူ၏ တစ်ထပ်အိမ်ခြေ
တံရှည်လေးမှာ လူနေအိမ်ခြေတို့
နဲ့ မိုင်ဝက်နီးပါးမျှ ကွာလှမ်းသော
ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
လူသံသူသံ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

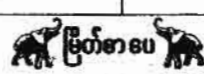
သစ်ပင်အုပ်များကို လေတိုက်သံ
များနဲ့ ငှက်သံများကိုသာ တစ်
ချက်တစ်ချက် ကြားရသည်။ သု
တေသနဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအတွက်
သင့်တော်သော နေရာမျိုးဖြစ်၏။

ထို အခိုက်အတန့်တွင်
ခြေတံရှည် အိမ်ရှေ့ လှေခါးသို့
တစ်စုံတစ်ယောက် တက်လာသံ
ကို ကြားလိုက်ရသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် တံ
ခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

“စိန်ဘညိုလားကွ၊ တံခါး
ကလန့်ထိုးမထားဘူး၊ တွန်းဝင်ခဲ့
လေကွာ”

ဦးဒီဖိုးက ထိုင်ရာမထ
ပိတ်ထားသော တံခါးဘက်သို့
လှမ်းကြည့်လျက် လေသံမာမာ
ဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ တံ
ခါးတွန်းဖွင့်၍ ဝင်လာသော စိန်
ဘညိုကို မြင်လိုက်ရသည်။ သို့
ရာတွင် စိန်ဘညိုတစ်ယောက်
တည်းမဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်
သည်။

www.burmeseclassic.com

စိန်ဘညီက ရှေ့မှဝင်
လာပြီး နောက်သို့လှည့်၍ . . ။

“လာပါ။ ဝင်ခဲ့ပါ။ ဦးလေး
တစ်ယောက်တည်းပဲရှိပါတယ်”

. . ဟူ၍ပြောသည်။

စိန်ဘညီနောက်မှ ဝင်
လိုက်လာသူမှာ ရှုပ်အင်္ကျီအနက်၊
နက်ပြာရောင် ဘောင်းဘီရှည်၊
သက္ကလပ်ဦးထုပ်အနက်ကို ခပ်
စိုက်စိုက် ဆောင်းထားသည်။ ထို့
ကြောင့် မျက်ခုံးအထိ ဖုံးနေသ
ဖြင့် မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်
ရ။

နှုတ်ခမ်းမွေးသဲသဲနဲ့နှုတ်
ခမ်းထူထူ။ သည်လို နှုတ်ခမ်းမျိုး
သည် အလိုဆန္ဒ ကြီးမားသူများ
တွင် တွေ့ရတတ်သည်။

“လာလေ . . ထိုင်ပါ”

စိန်ဘညီက သူ့ခေါ်လာ
သူကို ဖိတ်မန္တကပြုနေသည်။ ထို
သူက ဦးဒီဖိုးကို ဖျတ်ကနဲ တစ်
ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ဦးဒီဖိုးရင်
ထဲတွင် ထောင်းကနဲ ဒေါသထွက်

လာသည်။

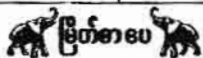
“ဟေ့ကောင် . . စိန်ဘညီ
ငါခွင့်မပြုပဲနဲ့ ဘယ်က ခွေးလေ
ကြမ်းပိုးတွေ ခေါ်လာရလဲကွ”

ဦးဒီဖိုးက သူ့ရှေ့နှစ်ဦး
တည်း ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဝင်
ထိုင်လိုက်သော စိန်ဘညီကို စူး
စူးရဲရဲကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။
စိန်ဘညီနှင့်အတူ ပါလာသူသည်
ထိုကုလားထိုင်တွင် စိန်ဘညီနှင့်
ဘေးချင်းယှဉ်ကာ ကပ်ထိုင်လိုက်
သည်။

“ဦးဒီဖိုးက ပညာတတ်
အလွှာကဖြစ်ပြီး ဒေါသကြီးလှ
ချည်လားဗျာ၊ ကျုပ်ကို ခွေးလေ
ကြမ်းပိုးဆိုရင် ခင်ဗျားကိုလည်း
ထိခိုက်နိုင်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား
ကွာ”

ထိုသူက မခန့်လေးစား
ပြောရင်း နောက်ဆုံးစကားပိုဒ်ကို
စိန်ဘညီဘက်သို့ လှည့်မေးပစ်
လိုက်သည်။

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဦး

လေးက အဖေ့ကို ခွေးလေကြမ်း ပိုးဆိုရင် အမေ့ကိုလည်း ထိခိုက် မှာပေါ့၊ ဒါဆိုရင် ဦးလေးရဲ့ အစ်မဟာ အဖေ့လိုလူစားကို ယူခဲ့တဲ့ အတွက်. . . ”

စိန်ဘညို၏ စကားမဆုံးမီ။

“ဒါ. . . ဘယ်သူ့ မင်းအဖေဟုတ်လား၊ သူက ကောင်းမိုးပေါ့၊ မင်းအဖေ့ကို ဘယ်တော့မှ ငါ့အိမ်ကို ခေါ်မလာနဲ့လို့ ငါပြောထားတာ၊ မင်း နားမထောင်ဘူးဟုတ်လား. . . စိန်ဘညို”

. . . ဟူ၍ ဦးဒီဖိုးက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

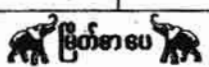
“စိန်ဘညိုကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်က သွားရင်း လာရင်းနဲ့ သူ့ကိုတွေ့လို့ လိုက်လာတာပါ၊ သူခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ နောက်ပြီး ဒီကောင်ဆီမှာ ပါတဲ့ မှတ်စုစာအပ်ကလည်း စိတ်

ဝင်စားစရာဖြစ်နေတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ မကြာခင် ခရီးထွက်တော့မယ်ဆို၊ ခင်ဗျားနှင့်ကျုပ်သားနှစ်ယောက်တည်း သွားတာထက်စာရင် ကျုပ်ပါ အဖော်အဖြစ် လိုက်ခဲ့မယ်လေ၊ ဒါဆို ပိုပြီးအဆင်ပြေတာပေါ့”

ကောင်းမိုးက မျက်နှာချိုချိုဖြင့်ပြောသည်။

“မင်းကို ငါခေါ်သွားဖို့ လုံးဝစိတ်မကူးဘူး၊ အစတုန်းက စိန်ဘညိုကို ခေါ်သွားဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာလည်း ဖျက်လိုက်ပြီ၊ သူ့ကိုလည်း မခေါ်တော့ဘူးကွ၊ ဒီကောင် ငါ့စကားကို နားမထောင်တဲ့အတွက် ငါ့အိမ်မှာ ဆက်မထားနိုင်တော့ဘူး၊ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး မင်းတို့သားအဖနှစ်ဦးစလုံး ငါ့ရှေ့က ထွက်သွားကြစမ်း၊ ကျက်သရေမရှိတဲ့ မင်းတို့မျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်ချင်ဘူး၊ ခုဒုက္ခချင်း ထွက်သွားကြပေအော့”

ဦးဒီဖိုးက ပြတ်သားမာ

ကျောစွာ ပြောလိုက်သည်။ စိန်ဘညိုက သူ့အဖေကို တစ်လှည့်၊ ဦးလေးကိုတစ်လှည့် ကြည့်နေသည်။

“သွားဆို သွားကြလေ၊ ငါ . . . ရဲဋ္ဌာနမှာ ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားလိုက်ရမလား”

ဦးဒီဖိုးက ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထသည်။ တယ်လီဖုန်းစင်ရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ကောင်းမိုးက ဦးဒီဖိုးသွားမည့် လမ်းကြောင်းကို ဖြတ်၍ တားသည်။ တယ်လီဖုန်းစင်ရှိရာသို့မရောက်အောင် လမ်းကို ပိတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟောဒီမှာ တွေလား၊ ခင်ဗျားအော်လားဟစ်လား လုပ်ရင် ခင်ဗျားကိုယ်ခန္ဓာကို ပေါက်ကလေးတွေ ဖောက်ပေးလိုက်မယ်”

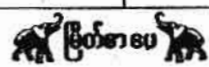
ကောင်းမိုးက ပွိုင့်တူးတူး ပြောင်းတိုသေနတ်တစ်လက်ကို ထုတ်ပြသည်။ ထိုနောက် ဦးဒီဖိုး

၏ ရင်ညွန့်ကို ထောက်ထားပစ်လိုက်သည်။ ကောင်းမိုးထံတွင် သေနတ်တစ်လက်ပါလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မထားသောကြောင့် ဦးဒီဖိုး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိပဲ လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်တန့်သွား၏။

“ခင်ဗျား... မနက်ဖြန်မနက် အရုဏ်မတက်ခင် စိန်ဘညိုကိုခေါ်ပြီး ခရီးထွက်ဖို့ စီစဉ်ပြီး သားဆိုတာ ကျုပ်သိပြီးပြီ၊ ကျုပ်လည်း လိုက်ခဲ့မယ်၊ အဲဒီအစီအစဉ် အတိုင်းသွားပါ၊ ဒါဆိုရင် ပြဿနာ မရှိဘူး၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ခင်ဗျားရဲ့ အသက်အန္တရာယ်အတွက် အာမမခံနိုင်ဘူး၊ ဒီညအတွက် စိတ်ချရအောင်လို့ ခင်ဗျားကို ကြိုးနဲ့ချည်ထားရလိမ့်မယ်”

ကောင်းမိုးက ခြိမ်းခြောက်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ငါသွားရမယ် . . . လမ်းကြောင်းနဲ့ ခရီးစဉ်ကို မှတ်သားထားတဲ့စာအုပ် ပျောက်နေတယ်ကွ၊ ဒီစာအုပ်မပါရင် ဘောလမ်း

www.burmeseclassic.com

ခရီးမှာ မျက်စိလည် လမ်းမှားနိုင် တယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်စုစာအုပ် အတွက်တော့ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့၊ အဲဒီစာအုပ်ကကျုပ်ဆီမှာရောက် နေပြီ၊ ခင်ဗျားနှင့်ကျုပ်က တစ်ခ ရီးတည်း အတူတူသွားကြမှာဖြစ် တဲ့အတွက် ခင်ဗျားသဘောတူ သည်ဖြစ်စေ၊ မတူသည်ဖြစ်စေ၊ လောလောဆယ် ကျုပ်ဆီမှာပဲ ခဏသိမ်းထားမယ်၊ခင်ဗျားကြည့် ဖို့ လိုလာရင်ရမယ်၊ ရတနာသိုက် ရှိတဲ့နေရာရောက်ရင် ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထဲ အပြီးအပိုင် ထည့်ပေး လိုက်မယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ ရှင်းပါ တယ်နော်”

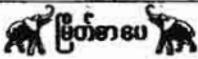
XXX

သူတို့ သုံးယောက်သည် မြင်းသုံးကောင်ဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့ ကြသည်။ စိန်ဘညိုစီးသော မြင်း ၏ နောက်ဘက်တွင် မြင်းတစ်

ကောင်ကို ဆွဲလာသည်။ ထိုမြင်း ပေါ်တွင် လိုအပ်သော စားနပ် ရိက္ခာများ၊ ပစ္စည်းပစ္စယများနှင့် ခေါက်ထားသော ရွှင်ဖျင်တဲ... စသည်ဖြင့် တင်ဆောင်ထား၏။

ကောင်းမိုး၏ မြင်းပေါ် တွင် ဦးဒီဖိုးပါသည်။ ဦးဒီဖိုးက ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ပိန်ပိန်သေး သေးနဲ့ အရပ်ပုပြတ်ပြတ်ဖြစ်လေ သောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ လမ်း ခရီးတွင် ထွက်ပြေးမှာ စိုးသော ကြောင့်တစ်ကြောင်း ကောင်းမိုး က သူစီးသော မြင်းပေါ်တွင် ဦး ဒီဖိုးကို ရှေ့မှာတင်၍ ခေါ်လာ သည်။

သူတို့၏ ခရီးစဉ်မှာ သုံး ညအိပ်လေးရက်ခရီး ဖြစ်သည်။ ဦးဒီဖိုးသည် ကောင်းမိုး၏အသွင် သဏ္ဍာန်နဲ့ စိတ်နေသဘောထား ကို အမြင်အားဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကောက်ချက်ချ၍ရသည်။ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲ၍ အတ္တဆန်သောသူဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ကြောင်းနားလည်သဘောပေါက်သည်။ ခရီးလမ်းတလျှောက် အစဉ်သဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို လေးလေးနက်နက် ရွတ်ဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်လျော့ထားလိုက်သည်။

သမာဒေဝ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ၊ တောင်စောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်များ၊ ကွင်းပိုင်ရှင် နယ်ပိုင်ရှင်၊ ရွာတော်ရှင်၊ နယ်တော်ရှင်၊ အာကာသစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးများကိုသွားလေရာရောက်လေရာ အမျှဝေ မေတ္တာပို့သည်။

တတိယည စခန်းချချိန်တွင် သုံးယောက်သား စားကြ၊ သောက်ကြပြီးနောက် ကောင်းမိုးနှင့်ဦးဒီဖိုးတို့ စကားပြောဖြစ်၏။ ချက်ရေးပြုတ်ရေး၊ ကျွေးမွေးရေး တာဝန်ကို စိန်ဘညိုက ဆောင်ရွက်သည်။ ခရီးစဉ်တလျှောက် လုံးသူတို့အချင်းချင်း စကားပြောဆိုခြင်းမပြုကြ။ ကိုယ့်အတွေးနှင့်

ကိုယ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့ကြသည်။

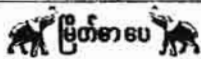
“မနက်ဖြန်မနက်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဦးတည်ခဲ့ကြတဲ့ ခရီးအဆုံးကို ရောက်ပြီမဟုတ်လား”

ကောင်းမိုးက မေး၏။
ဦးဒီဖိုးက ခေါင်းညိတ်ပြ

သည်။ သူ့အနေနဲ့ ကောင်းမိုးတို့ သားအဖကို အဖက်လုပ်၍ စကားပြောရန် မထိုက်တန်ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားသည်။ လိုအပ်မှ ပြောသည်။

ကောင်းမိုးကလည်း ဦးဒီဖိုး၏ စိတ်သဘောထားကို သိသည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ ရောက်လိုသော ရတနာသိုက်ရှိရာ ဝန်းကျင်သို့ ရောက်ရန်အတွက်သာ ဦးဒီဖိုးကို အသုံးချရန် ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ရတနာသိုက်ရှိရာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီးပါက ဦးဒီဖိုးကို မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ်ရမည်ဟု ကြံတင်မစဉ်းစားသေးချေ။ ဦးဒီဖိုး

www.burmeseclassic.com

လို့ လူဖလံလေးတစ်ယောက်ကို မိမိက လုံးဝအရေးထားစရာမလို ဟူ၍ ယူဆထားသည်။ သို့ရာ၌ အလစ်ပေး၍ မဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းမိုးက နားလည်သည်။ ည အိပ်ချိန်တွင် ဦးဒီဖိုးခြေထောက် နှင့်မိမိခြေထောက်ကို ပူးတွဲ၍ ခိုင်မြဲစွာ ကြိုးချည်ထားသည်။

ညစာစားပြီးချိန် မီးပုံနံဘေးတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင် လျက် ကောင်းမိုးက စကားစ၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒီ ရတနာသိုက်ထဲ မှာ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေအများကြီး ရှိမှာပေါ့နော်၊ ဟုတ်လား.. ဦး ဒီဖိုး”

“ရွှေတွေငွေတွေဆိုတာ ရွှေရဲ့ တန်ဖိုး၊ ငွေရဲ့ တန်ဖိုးပဲ ရှိ တယ်၊ အဲဒီ မြေအောက်မှာ မြုပ် နံ့ထားတဲ့ ရုပ်တိုတွေက သမိုင်း ခေတ်တစ်ခေတ်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်တွေ၊ အဲဒီရုပ်တိုတွေ ကို ရှေးဟောင်းသမိုင်းပြတိုက်ထဲ

မှာသာ ထားရမှာကွ”

“အဲဒီ ရုပ်တိုတစ်ခုရဲ့ တန်ဖိုးက ဘယ်နှစ်သိန်းလောက် တန်မလဲ”

“တစ်သိန်းနှစ်သိန်း သတ် မှတ်လို့မရဘူး၊ သန်းပေါင်းများ စွာ တန်တယ်၊ ကြောင်ဒုရစ်မင်း ရဲ့ လက်ထက်က ရုပ်တိုကြီးတွေ ဟာ အသက်ရှိ လူသားအရွယ် ရွှေနှင့်ထုထားတာ”

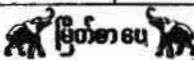
“အဖိုးတန်ကျောက်မျက် ရတနာတွေလည်း ရှိမှာပဲနော်”

“ပတ္တမြားဆံကျိုး၊ အဖိုး ပြည်တန်ဆိုတာ မင်းကြားဖူးရဲ့ လား”

ဦးဒီဖိုးအမေးကို ကောင်း မိုးက မဖြေတတ်။

စိန်ဘညိုက သူ့အဖေနှင့် သူ့ဦးလေးစကားပြောနေသည်ကို ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မမေးပဲ တိတ် ဆိတ်စွာ နားထောင်နေသည်။

“မင်းမသိရင် မှတ်ထား လိုက်စမ်း၊ အရွယ်အစားအားဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ဆံကျိုးတစ်စေ့စာလောက် ရှိတဲ့ ပတ္တမြားတစ်ခုရဲ့ တန်ဖိုးက တိုင်း ပြည်တစ်ပြည်ကို ဝယ်လို့ရတယ်။ ဒါတွေ မင်းနားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဦးဒီဖိုးက စကားပိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါ ကြောင်ဒူရစ်မင်းရဲ့ ရတနာသိုက်လား ဦးလေး”

စိန်ဘညိုက စိတ်ဝင်စားစွာ မေးသည်။

“ဘယ်က ဟုတ်ရမှာလဲ ကွ၊ ကြောင်ဒူရစ်မင်းမှာ အဲဒီလောက် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ၊ ဒါကြောင့် သူကြွယ်ကြီးဦးဒီပါရဲ့ ရတနာတွေ သိုဝှက်ထားတဲ့ ရတနာသိုက်ကို ဖော်ခိုင်းတာ။ ဦးဒီပါက လုံးဝမဖော်ဘူး၊ သူ့ရဲ့ ရတနာသိုက်ကို ရန်သူမျိုးငါးပါးက ဖျက်ဆီးလို့ မရအောင် ကျိန်စာရွတ်ဆိုပြီး ကျေးကျွန်ခုနှစ်ဦးကို အစောင့်အဖြစ် ထားခဲ့တယ်”

“အဲဒီ အစောင့်တွေက အခုလောက်ရှိ ဘယ်ဘဝရောက်ကုန်ပြီလဲ မသိဘူးနော်”

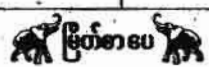
“အဲဒီ ရတနာသိုက်ကိုပဲ ဆက်လက်စောင့်နေတယ်လို့ ငါထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သေချာတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ကဲ . . . ငါသွားအိပ်တော့မယ်၊ နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော ထရဦးမယ်”

. . . ဟူ၍ ဦးဒီဖိုးကထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

X X X

နောက်တစ်နေ့ နံနက် နေထန်းတစ်ဖျား အချိန်တွင် ရတနာသိုက်ရှိသည်ဟူ၍ ယူဆရသော နေရာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ၏။

ဦးဒီဖိုးက ညောင်ကြက်ပင်ခြေရင်းတွင် သွားထိုင်သည်။ လောဘသားကောင်များ ဖြစ်ကြသော ကောင်းမိုးနှင့်စိန်ဘညိုက ပါလာသော ပေါက်တူး၊ ပေါက်

www.burmeseclassic.com

ပြားတို့ဖြင့် တူးဆွနေကြသည်။

“အဲဒီနေရာကို သေချာ တူးကြ၊ ငါမှတ်တမ်းအရ ကိုက် တစ်ရာပတ်လည်အတွင်းမှာ ဖြစ် နိုင်တယ်”

ဦးဒီဖိုးက အားပေးစကား ပြောလိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ကျယ်လောင် စွာ အော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရ သည်။ ထိုအသံသည် ကောင်းမိုး ၏ အသံဖြစ်သည်။ ဦးဒီဖိုး၏အ ပြုံးက ကျယ်ပြန့်သွားလေသည်။ ကောင်းမိုးနှင့်စိန်ဘညိုတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုရရှိလိုက်ကြောင်း ဦး ဒီဖိုးက ရိပ်မိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်မ နက်လုံး အားကြိုးမာန်တက် တူး နေကြသည်။ နေ့လည်စာစားချိန် တွင် နာရီဝက်ခန့်နားသည်။ ထို နောက် ဆက်လက်တူးကြပြန်၏။

ယခုဆိုလျှင် ညနေလေး နာရီကျော်နေပြီ။

ဦးဒီဖိုးသည် ထိုင်ရာမှ

ထ၍ ကောင်းမိုးတို့ ရှိရာဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ချွေးများဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုနေသော သူ တို့ နှစ်ယောက်စလုံး၏ မျက်နှာ ကြီးပေါ်တွင် တက်ကြွရွှင်လန်း သော အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

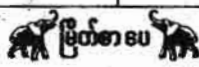
“ဒီနေရာ သေချာတယ် ဗျ၊ ဟောဒီမှာ တွေ့လား”

ကောင်းမိုးက လက်ဝါး ဖြန့်ပြသည်။

သူ့လက်ဖဝါးထဲ၌ ရှေး ဟောင်းပျူယဉ်ကျေးမှုအနုပညာ လက်ရာ ပစ္စည်းတစ်ခုကို တွေ့ရ သည်။ ငွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အသည်းပုံလေးဖြစ်သည်။

“အဲဒါ ရှေးဟောင်းပျူ ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာလက်ရာ ပစ္စည်းဖြစ်တယ်၊ ဒါကို ပြတိုက် မှာ သွားလှူရင်တောင်မှ ဆုကြေး အနေနဲ့ မင်းတို့အတွက် ငွေတင် သောင်းနှင့်ဂုဏ်ပြုလက်မှတ် ချ မြှင့်ခံရလိမ့်မယ်”

“ဟာ . . . သွားလှူလို့မဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ဘူးဗျ၊ ဒါဆို ရတနာသိုက်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေလို့ တူးဖော် ယူခဲ့တယ်ဆိုပြီး နောက်ထပ် စစ်ဆေးသိမ်းဆည်းခံနေရဦးမယ်”

ကောင်းမိုးက ပျာပျာသလဲ ပြောလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဦးဒီဖိုးကို ညောင်ကြပ်ပင်တွင် ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ထားလိုက်ပြီး ကောင်းမိုးတို့က တွင်းကို ဆက်လက်တူးနေကြသည်။

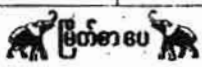
တစ်စတစ်စနဲ့ ညနေဆည်းဆာချိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။ ဦးဒီဖိုးက အေးဆေးတည်ငြိမ်နေပါသည်။

ကောင်းမိုးတို့တူးနေသော မြေသားမှာ ထိုက်သင့်သည့် ပမာနအတိုင်း သိပ်သည်းကျစ်လျစ်ခြင်းမရှိပါချေ။ သူတို့တူးခဲ့သော တွင်း၏ အနက်မှာ ပေသုံးရာခန့် ရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဦးဒီဖိုး၏ မြင်ကွင်းမှ မြေကျင်းထဲသို့ ရောက်ရှိကာ ပျောက်ကွယ်နေသည်။ တွင်း၏

နံရံတစ်ဘက်တွင် လိုက်ခေါင်းတစ်ခု တွေ့ရသောအခါ ကောင်းမိုး၏ ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံကို လိုက်သံနှင့်ရောထွေး၍ ကြားလိုက်ရသည်။

“ကျွင်းနံရံမှာ လိုက်ခေါင်းပေါက်တွေ့ပြီဗျ၊ ရတနာသိုက်ထဲကို ကျွန်တော်တို့ ဝင်ကြတော့မယ်၊ ရတနာတွေနှင့်အတူ ပြန်တက်လာတော့မှ ဦးဒီဖိုးကို ကြိုးဖြည်ပေးတော့မယ်၊ ခဏလောက်သည်းညည်းခံပြီး စောင့်လိုက်ပါဦးဗျာ”

ကောင်းမိုး၏ ခပ်ထေ့ထေ့လှောင်သရော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ နောက်ထပ် မိနစ်ပိုင်းမျှအကြာတွင် ကောင်းမိုးနှင့်စိန်ဘညိုတို့၏ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ မြေသားစိုင်များ လိုက်ခေါင်းနံရံ ပြိုကျသံများကို ငါးမိနစ်ခန့်အဆက် တိုက်ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုနောက် ဘိတ်ဆိတ်မှုက ပြန်လည်ကြီးစိုးမင်းမှု

www.burmeseclassic.com

နေလေတော့သည်။

***

နောက်ထပ် နာရီဝက်မျှ အကြာတွင် ဦးဒီဖိုးအား လက်ပြန်ကြီးချည်နှောင်ထားသောကြီးကို ညောင်ကြပ်ပင်၏ ပင်ဝည်နဲ့ ပွတ်တိုက်ဖြတ်တောက်၍ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ ဦးဒီဖိုးက သူ၏ လက်မောင်းတလျှောက်တွင် ရှိသော သွေးကြောများ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်လည်သွားလာစေရန် လက်ချောင်းများကို ဆုပ်ချည်၊ ဖြန့်ချည် ပြုလုပ်လိုက်ရသည်။

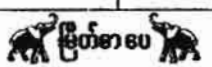
စင်စစ်အားဖြင့် ဦးဒီဖိုးသည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က အလုပ်ကြမ်းသမားများကို ခေါ်လာပြီး ဤနေရာတွင် ကျွင်းတူးရှာဖွေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကျွင်းနံရံမှ လိုဏ်ခေါင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ရပြီးမှ လိုဏ်ခေါင်းအောက်ခြေတွင် မြေပျော့များသာ စမ်းသပ်သိရှိခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက်မတူးတော့ပဲ ကျွင်းကို ပြန်လည်

ဖို့ထားပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါတွင် လောဘဇောကပ်နေသော ကောင်းမိုးနှင့် စိန်ဘညို၏ ခြိမ်းခြောက်တိုက်တွန်းမှုအရ ဦးဒီဖိုးက ဤနေရာသို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်းပျူယဉ်ကျေးမှု ဖာနုပညာလက်ရာ ဖြစ်သော အသည်းပုံငွေထည်အဆင်တန်ဆာလေးတစ်ခုကို ဦးဒီဖိုးက ကြိုတင်ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းမိုးတို့အလစ်တွင် တူးကာစ ကျွင်းထဲသို့ ပစ်ချထားလိုက်သည်။

ယခုအခါတွင် ကြောင်ဒုရစ်မင်းလက်ထက် ရတနာသိုက်ဝန်းကျင်၌ လောဘသားကောင်နှစ်ယောက်၏ ဝိညာဉ်များသည် အစောင့်အဖြစ် ထပ်မံရောက်ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ဦးဒီဖိုးက ထင်လိုက်လေသည်။

+++++

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထဝင်ကြယ်

ဤဖြစ်ရပ်သည် အလွန် တရာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။

ထို့ကြောင့် ရက်လ၊ နှစ်၊ စသည်တို့ကို မည်သူမှ ရေရေရာ ရာ မမှတ်မိကြပါချေ။ သို့ရာတွင် ထိုဖြစ်ရပ်ကို တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့သူတိုင်းက မှတ်မှတ်ရရဖြစ်နေကြသည်။ ထစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် ကြားသိခဲ့သူတိုင်းက မမေ့နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ထူးခြား ဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်မှသည် ကာလရှည်ကြာခဲ့

သောအခါ ဒဏ္ဍာရီတစ်ပုဒ်ပမာ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ပစ္စက္ခကာလတွင် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ လက်မခံကြသူများသည် ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ။

ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေသည်မှာ အမှန်။ လက်ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်မခံသည်ဖြစ်စေ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော မမေ့နိုင်စရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအနေနဲ့ ဘစ်ယောက်မှတစ်ယောက်သို့ ဆက်

လက်၍ လက်ဆင့်ကမ်းပြောပြစရာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

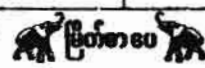
ဒဏ္ဍာရီဆန်သော ဖြစ်ရပ်များထဲတွင် သွေးများဆူဝေလာခြင်းများလည်း ပါတတ်၏။ ခြောက်ခြားမှု၊ ကြေကွဲမှုစသည်တို့လည်း ပါဝင်နေလေ့ရှိသည်။ ထိုဖြစ်ရပ် စတင်ပေါ်ပေါက်လာသော အချိန်ကာလမှာ ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း(၂၀၀၀) နီးပါးရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ ဘိုးဘေးဘီဘင် အစဉ်အဆက်တို့က ခန့်မှန်းပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်ကာလတွင် လူသားများအနေနဲ့ ဆိုးသွမ်းယုတ်မာကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော စိတ်များ မရှိသေး။ ထို့အတွက်ကြောင့် နတ်ဒေဝတာများနှင့်ဆက်ဆံ၍ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ရုပ်ခန္ဓာတွင် စိတ်ဝိညာဉ်ပေါင်းစပ်၍ လူသားတိရိစ္ဆာန်နှင့် သစ်ပင်များဖြစ်တည်ခဲ့ကြပြီး မရှေးမနှောင်းကာလ ဟူ၍လည်း

သတ်မှတ်ထားကြလေသည်။ ရှေးဟောင်း လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုခုမှ ဖြစ်ပွားခဲ့သော အကြောင်းအရာသာဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တုန်းက လူသားအချင်းချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုများ ဖြစ်ထွန်းနေကြပြီ။ ဘာသာစကားကိုလည်း ပြောဆိုနိုင်ကြပြီ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှုများလည်း ဖြစ်ပေါ်နေကြသော်လည်း လူသားတိရိစ္ဆာန်သစ်ပင်ဟူ၍ ကွဲခြားခြားနားမှု၊ သီးသီးသန့်သန့် မဖြစ်သေးပဲ ခန္ဓာရောယှက်တင် ပေါင်းစပ်လေ့ရှိသည်ဟု ယူဆရမလိုလိုဖြစ်သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို အစမှအဆုံး သိရှိသောအခါတွင် ဖော်ပြပါ အယူအဆကို ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် မိမိတို့၏ ဆန္ဒအလျောက် ကောက်ချက်ချလိုက်ကြရန်သာ ရှိသည်။

***

www.burmeseclassic.com

ပြေးနေသော အသွင်
 သဏ္ဍာန်မှာ မိန်းမကြီးတစ်ဦးဖြစ်
 သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်နေ
 ပြီဖြစ်သောကြောင့် မိန်းမကြီး၏
 မျက်နှာပြင်တွင် အရေးအစင်းတို့
 က ကန့်လန့်ဖြတ်နဲ့ ဒေါင်လိုက်
 များ ပေါင်းစပ်ဖြစ်ပေါ်နေကြ၏။
 ဆံပင်များဖြူ၍ မျက်စိများက
 ဖွံ့ရီဝေသီနေလေပြီ။

ထိုမိန်းမကြီး၏ အမည်
 ကို ဒေါ်ရှာအိုဟု ခေါ်ကြသည်။

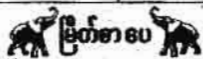
ဒေါ်ရှာအို၏ ရှေ့ဘက်
 တစ်ခေါ်နီးပါး အကွာတွင် ပြေး
 နေသူမှာ မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်
 သည်။ နုနယ်ပျိုမြစ်ကျစ်လျစ်လှ
 သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်။ မိန်းက
 လေး၏ အမည်မှာ ချိုဖြစ်သည်။
 သူမသည် ကြံ့ခိုင်မှု အပြည့်အဝ
 ရှိသည်။ သူမ၏ ဆံပင်များသည်
 ကျီးကန်းအတောင်များကဲ့သို့နက်
 မှောင် ပြောင်လက်နေကြသည်။
 မျက်လုံးအစုံက သမင်ပျိုမပမာ
 ကြည်လင်တောက်ပနေသည်။

သွက်လက်သော ခြေ
 လှမ်းများဖြင့် ပြေးနေခြင်း ဖြစ်
 သောကြောင့် ဒေါ်ရှာအိုအား
 နောက်ချန်ထားခဲ့သည်။ ဟေမန္တ
 ရာသီဖြစ်သည်။ ချိုသည် သူ့ရှေ့
 ၌ ကာဆီးနေသော မတ်စောက်
 သည့် တောင်တန်းကို မရမက
 ကုတ်ကပ်၍ တွယ်တက်ခဲ့သည်။

တောင်တန်းပေါ်၌ ထင်း
 ရှူးပင်များရှိသည်။ လေတဟူးဟူး
 တိုက်နေသော တောင်တန်းပေါ်
 တွင် ထင်းရှူးပင်များက ယိမ်းသ
 မများ အသွင်ဖြင့် ညီညာစွာ က
 နေကြသည်။ ချိုသည် ထင်းရှူး
 ပင်များ၏ သဘာဝကို အရမ်းသ
 ဘောကျသူဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ် ကလေးသူငယ်
 ဘဝမှစ၍ ထင်းရှူးသီးများနှင့်အ
 ရွက်မျှင်မျှင်များကို ဝါးစားလေ့ရှိ
 သည်။ အရည်ကို စုပ်ယူ၍ အ
 ဖတ်ကို ထွေးပစ်လေ့ရှိသည်။

ချို၏နောက်မှ လိုက်နေ
 သူ ဒေါ်ရှာအိုလက်လျော့သွား၏

www.burmeseclassic.com

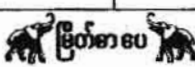
ဆက်မလိုက်နိုင်တော့ပါ
ချေ။ ခန္ဓာကိုယ်က မလိုက်နိုင်ပါ
သော်လည်း ဒေါ်ရှာအို၏ အသံ
က ခပ်သဲ့သဲ့မျှ လိုက်လာသေး
သည်။ လေနှင့်အတူ တောင်တန်း
ပေါ်သို့ ပြန်လွှင့်ရောက်ရှိလာ၏။

“နင် . . ဘယ်တော့မှ ငါ့
အိမ်ကို ပြန်မလာနဲ့တော့၊ အဲဒီ
တောင်တန်းပေါ်မှာပဲ တစ်သက်
လုံးနေတော့၊ ထင်းရှူးပင်တွေကို
ပဲ ဆွေမျိုးတော်လိုက်၊ ထင်းရှူး
သီး၊ ထင်းရှူးရွက်တွေစားပြီးထင်း
ရှူးပင်အောက်မှာ သေတဲ့အထိ
နေ”

ဒေါ်ရှာအို၏ အသံက
တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။ ထိုအခါကျမှ ချိုသည်ပင်
စိတ်ချလက်ချ ဖြစ်သွားသည်။
သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား တောင်
တန်းပေါ်တွင် လဲချလိုက်သည်။
မိုးကောင်းကင်က ပိုမိုနီးကပ်လာ
သည်ဟု ထင်ရသည်။ ချိုသည်
ပက်လက် အနေအထားဖြင့် မိုး

ကောင်းကင်တွင် ရွှေ့လျားနေ
သော အဖြူရောင်တိမ်တိုက်တိမ်
သားစိုင်းများကို ငေးမောကြည့်ရှု
နေသည်။ သူမ၏ဘဝသည် တိမ်
သားစိုင်းများသာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် အ
ကာအကွယ် အတားအဆီးမဲ့စွာ
မိုးထက်ဝဋ္ဋာတွင် လွတ်လပ်စွာ
လွင့်ပါးနေနိုင်သည်ဟူ၍ စဉ်းစား
လိုက်သည်။

လောလောဆယ် ဒေါ်
ရှာအိုလက်မှ လွတ်လာသည်။
မည်သည့်အခါမှ ပြန်မသွားလိ
တော့။ ဒေါ်ရှာအိုသည် သူမ၏
မိထွေးဖြစ်သည်။ ချို၏ဖခင်ကွယ်
လွန်သော်လည်း မိထွေးနှင့်အတူ
ဆက်လက် နေထိုင်ရသည်။ မ
ရေစာကျွေး၍ အချိန်ပြည့် ခိုင်း
သည်။ ထင်းခွဲ၊ ရေခပ်၊ အဝတ်
လျှော် တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး မ
ညှာမတာခိုင်းလေ့ရှိသည်။ အဝတ်
မကျလျှင်တော့ ချိုအား ငွေးအင်
ကောင်ကဲ့သို့ ရက်ရက်စက်စက်
ရိုက်နှက်တတ်သည်။

ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရပြီး

မဝရေစာ စားရသောကြောင့်မို့ ဒေါ်ရှာအိုအလစ်တွင် မီးဖိုချောင် ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ မီးဖိုပေါ် တွင် ချက်ထားသော ကြက်သား ဟင်းနံ့က ချိုကို ဆွဲဆောင်သည်။ ထို့ကြောင့် ချိုက ဟင်းအိုးထဲသို့ လက်နှင့်နှိုက်သည်။ ပူပူလောင် လောင်ဖြစ်နေဆဲ ကြက်သားတုံး ကို ပါးစပ်ထဲထည့်၍ ကမန်းက တန်း ဝါးနေစဉ် . . . ။

ဒေါ်ရှာအိုဝင်လာသည်။

ချိုဟင်းခိုးစားသည်ကို လက်ပူး လက်ကြပ် တွေ့သွားသည်။ ထို့ ကြောင့် ဒေါ်ရှာအိုက ချိုအား ဆံပင်ဆွဲ၍ မျက်နှာကို ရိုက်ရန် ရွယ်သည်။ ချိုသည် သူမ၏ကျစ် လျစ်သော ကိုယ်လုံးလေးအား အားစိုက်ခွန်စိုက် တွန့်လိန်ရုန်း ထွက်၍ ဒေါ်ရှာအိုလက်မှ လွတ် မြောက်လာခဲ့သည်။

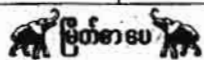
အိမ်နောက်ဘက်တွင်

မတ်စောက်သော တောင်တန်းရှိ

သည်။

သူတို့အိမ်က တောင်ခြေ တွင် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ် သည်။ လောလောဆယ်အချိန် တွင် တောင်တန်းပေါ်တွင် ပက် လက်လဲလျောင်းကာ မိုးကောင်း ကင်ကို မော့ကြည့်နေလေသည်။ လဲလျောင်းရာမှထကာ တောင် တန်း၏ မြောက်ဘက်လျှောက်ခဲ့ သောအခါ သဘာဝအတိုင်းဖြစ် ပေါ်နေသော အက်ကြောင်းကြီး တစ်ခုတွေ့ရသည်။ ထို . . . အက် ကြောင်းကြီး၏ ချောက်နှုတ်ခမ်း တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အကွာအ ဝေးမှာ တစ်လန်သာသာမျှသာ ဖြစ်သည်။

ချိုက အက်ကြောင်းကြီး ၏ အစွန်းမှ အောက်သို့ငုံ့ကြည့် လိုက်စဉ် သူမ၏ နားထဲ၌ ကြေး စည်သံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည် ဟု ထင်လိုက်ရသည်။ သာမန် အားဖြင့် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ လင်မြင် ယူဆလိုက်သည်။ လိုအိုက်က

www.burmeseclassic.com

တန့်တွင် ကြေးစည်သံကို နောက် ထပ်တစ်ကြိမ် ကြားလိုက်ရပြန် သည်။

ထို့ကြောင့် နားကြားလွှဲ ခြင်းဟုတ်မဟုတ် သေချာစေရန် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်ညွှတ်ကာ ဝံ့ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ခု သော ဆွဲငင်အားသည် သူမကို အက်ကြောင်းထဲသို့ ဆွဲချသွား သည့်ပမာ မှတ်ထင်လိုက်ရ၏။

“အား”

ချိုက အလန့်တကြားနဲ့ အော်လိုက်မိသည်။

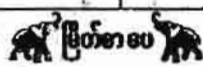
ချောက်နှုတ်ခမ်းအောက် ခြေဝန်းကျင်တွင် ပဲ့တင်သံ တစ်ခု ဂယက်ရိုက်ခတ်သွားသည်။ ချို၏ အသည်းအသန်ကြောက်ရွံ့ ထိတ် လန့်မှုသည် ရုတ်တရက်အားဖြင့် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်ခြင်း အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

သူမသည် အစပထမ၌ တောင်ကမ္ဘားယံနှစ်ဖက်၏ အ လယ်မှအက်ကြောင်းကြီးအောက်

သို့ အချိန်အဟုန်ဖြင့် ဝါးလုံးထိုး ဒုလဟောကျသွားသည်ဟု ထင် မှတ်လိုက်မိသည်။ သို့ရာတွင် . . အက်ကြောင်းကြီးအတွင်းတောင် ကမ္ဘားယံတစ်ဖက်တွင် လမ်းခွတ် လပ်တွင် အောက်မှ အထက်သို့ ပင့်တိုက်သော လေအဟုန်တစ်ခု ကြားခံနေသည်။ ဖြစ်တောင့်ဖြစ် ခဲ ကြုံတွေ့ရခြင်းပင်။

ထိုလေအဟုန်၏ ကြားခံ ပင့်တိုက်မှုကြောင့် အလေးချိန် ပေါင်အားဖြင့် ရှစ်ဆယ်သာသာ မျှရှိသော ချို၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပေါ့ပါးသော ကြက်မွေး၊ ကြက် တောင်တစ်ခုပမာ လေဟာပြင် ထဲတွင် ဝေ့ဝဲ၍ ဖြည်းညှင်းစွာ ကျနေသည်။

မတ်စောက်သော တောင် ကမ္ဘားယံတစ်ဖက်၏ နံရံတွင် လှ တစ်ကိုယ်စာ ကျယ်ဝန်းသော အ ခေါင်းပေါက်တစ်ခု ရှိသည်။ ထို ကြောင့် လေထဲတွင် ဝေ့ဝဲ၍ ကျ လာသော ချိုသည် ထိုတောင်

ခေါင်းထဲသို့ လွင့်ပါးရောက်ရှိကာ သွားသည်။ ချိုက တောင်ခေါင်းထဲမှ တိုက်ခတ်နေသော လေထဲတွင် ကြေးစည်သံတစ်ခုကို တတိယအကြိမ် ထပ်မံ၍ ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

သူမသည် သေကံမရောက်သက်မပျောက်ဆိုသော စကားပမာ တောင်ခေါင်းလိုက်၏ ဥမင်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့သည်။ အစပိုင်းတွင် လူတစ်ကိုယ်စာမျှသာကျယ်ဝန်းသော်လည်း ဆယ်ကိုက်မျှ ဆက်လျှောက်ခဲ့သောအခါ ပေနှစ်ဆယ်ပတ်လည်ခန့် ကျယ်ဝန်းသော နေရာတစ်နေရာသို့ရောက်ရှိသွားသည်။ ကျောက်သားဖြင့် ထွင်းထားသော အခန်းကျယ်တခုသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်။ အခန်းထဲတွင် မွေးရနံ့သင်းပျံ့နေသည်။

ထိုနေရာ၏ တစ်ဘက်နံရံတွင် ဂန္ဓကုဋီသဘောမျိုးထွင်းထားသော အဟိုက်တွင်း၌ ဆယ်

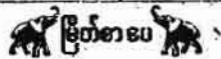
ရှစ်လက်မခန့်မြင့်သော ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် အလင်းရောင်ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ချိုသည် ဆင်းတုတော်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့်တပြိုင်နက် အလိုအလျောက် ဒူးတုပ်လျက် ထိုင်ချလိုက်မိသည်။ လက်အုပ်ချီ၍ ကန်တော့လိုက်မိသည်။ သူမ၏ တစ်သက်တာတွင် ထိုကဲ့သို့သော အပြုအမူကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မပြုခဲ့စဖူး။

“သမီးရောက်လာမှကိုး၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ လူတွေသာ ရောက်နိုင်တဲ့ ခက်ခက်ခဲခဲနေရာမျိုးမှာ တည်ရှိနေတာကွယ် သမီးရဲ့ ပါရမီထူးလို့ပဲဟေ့”

ကြည်လင်သော အသံကြောင့် ချိုက လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ယောဂီရောင်သစ်ခေါက်ဆိုး သင်တိုင်းရှည်ကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားသော အရပ်မြင့်ဖြင့်ပိန်

www.burmeseclassic.com

ပိန်ပါးပါး ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

ချိုက ထိုသူ့အား လက်
အုပ်ချီ၍ ကန်တော့မိပြန်သည်။

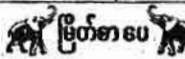
“သာဓုကွယ်၊ သာဓု. .
သာဓု၊ မိန်းကလေး ရောက်လာ
မယ်နဲ့ကို အဘစောင့်နေတာ
ရက်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူး၊ ကြာ
လှပြီ၊ မိန်းကလေးက ဆက်လက်
တောဝန်ယူပြီး ဒီဂမုန်းရုပ်ပွား၊
ဆင်းတုတော်မြတ်ကို အာရုံပြုပြီး
နေရစ်ခဲ့ပေတော့၊ သမီးဘာဆက်
လုပ်ရမယ် ဆိုတာကို နတ်ဒေဝ
တာတွေက ညွှန်ပြလိမ့်မယ်၊ အ
ဘတာဝန်ကျေပြီ၊ တကယ် ဒို့. .
နောက်တစ်ယောက် ရောက်လာ
ခဲ့ရင်တော့ သမီးတာဝန်ကို သူ
ဆက်ပြီးယူလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအချိန်
ကျရင် သမီးလည်း ဒီနေရာကို
စွန့်ခွာလို့ရပြီ၊ ကဲ. . အဘသွား
မယ်၊ သမီးဆောင်ရွက်စရာရှိတာ
တွေသာ ဆောင်ရွက်ပေတော့၊
သမီးဝတ်ဖို့အတွက် ယောဂီဝတ်

စုံနှစ်စုံ ထင်းရှူးသေတ္တာထဲမှာ
အဆင်သင့်ရှိတယ်”

စကားအဆုံးတွင် ယော
ဂီသင်တိုင်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်က လိုဏ်
ခေါင်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ကျန်
ရစ်ခဲ့သော ချိုသည် သူ့ဆောင်
ရွက်ရမည့် တာဝန်များကို စဉ်
စားစရာမလိုပဲ တစ်ခုပြီးတစ်
ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ ထို
နေ့မှစ၍ ယောဂီဝတ်စုံကို နှစ်
သက်စွာ ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။

သူမ၏ တစ်နေ့တာဆောင်
ရွက်ချိန်ဟူ၍ သီးသန့်အချိန်အ
တိုင်းအတာ မရှိပါချေ။ ဘုရား
ဆင်းတုတော်မြတ်အား သောက်
တော်ရေချမ်းကပ်ခြင်းပြုလုပ်ရန်
လိုဏ်ဂူ၏ အရှေ့တောင်ထောင့်
မှ ကျောက်စက်ရေ တစ်စက်စက်
ကျနေသည်။ ထိုရေသည် အလို့
အလျောက် ဂူ၏ မြေသားအခေါက်
မှ စိမ့်ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ချိုသည် ရုပ်ပွားတော်၏
ရှေ့တွင် ကပ်လျှူထားလေသော

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ဖြူသားခွက်သုံးခွက်ထဲမှ သောက်တော်ရေချမ်းများကို စွန့်ယူသည်။ ထိုသောက်တော်ရေချမ်းကို စွန့်ယူပြီးနောက် သူမအတွက် အာဟာရအဖြစ် သောက်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ကျောက်ဖြူသားခွက်များကို ပွတ်တိုက်သန့်စင်စေရန် ဆေးကြောလေသည်။ ကျောက်စက်ရေကို ခွက်နှင့်ခံယူ၍ သောက်တော်ရေ ကပ်သည်။ သောက်ခဲ့သော ရေသည် အာခံတွင်းမှတစ်ဆင့် လည်ချောင်းကို ဖြတ်သန်းသွားပြီးအူတစ်လျှောက်၏ လမ်းကြောင်းအတိုင်း အစာအိမ်ထဲသို့ ရောက်သွားသောရေသည် သူမအတွက် ကြည်လင်လန်းဆန်းသွားသည့် တစ်နေ့တာအတွက် လိုအပ်သော ခွန်အားပြည့်ဝသွားသည့်ပမာ ခံစားလိုက်ရသည်။ နောက်ထပ် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ အိပ်ချိန်နှင့် ဘုရားဝတ်ပြုချိန် အာနာပါနဝင်သက်ထွက်သက်ကမ္မဋ္ဌာန်း

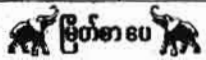
ပြုလုပ်ချိန်၊ အိပ်ချိန် စသည်တို့သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဇယ်ဆက်သလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ... အချိန်ကာလဟူသည် သူမအတွက် အမှုထားစရာမဟုတ်တော့ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ခြင်း မေတ္တာဘာဝနာပွားခြင်းသာလျှင် ပဓာနဖြစ်သည်။ ညောင်းညာကိုက်ခဲမှုဟူ၍ မဖြစ်ပေါ်။

X X X

“အစ်မတော်အလှည့်ပြီး ဆုံးသွားပါပြီ၊ ညီမတော် ဆက်လက်တုဝန်ယူပါမယ်”

.. ဟူသော တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ချိုက လိုက်ဂူဝင်ပေါက်ဘက်သို့ ကျောပေးထားသော ကြောင့် ဝင်လာသူကို မတွေ့ရ။ လှည့်ကြည့်ရန် စိတ်မကူး။ ချိုက နေရာမှထသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝင်ပေါက်ရှိရာ ဦးတည်လျှောက်
သွားသည်။ လိုဏ်ဂူထဲမှ ထွက်
လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အေး
မြသော လေသည် သူမ၏ တစ်
ကိုယ်လုံးကို ပင့်ပေးလိုက်သည့်
ပမာ အထက်သို့ ကြွတက်သွား
သည်။

တောင်တန်း၏ ပတ်ကြား
အက်ချောက်နှုတ်ခမ်းပေါ်ရောက်
သောအခါ ချိုသည် လွန်ခဲ့သော
တစ်ခါကဖြစ်ရပ်ကို မနေ့တစ်နေ့
ကပမာ ပြန်လည်သတိရလိုက်မိ
သည်။ သို့ရာတွင် သူမ၏ စိတ်
နေသဘောထားကပြောင်းလဲနေ
လေပြီ။

မိထွေးအပေါ်တွင် မုန်း
တီးမှုများ မရှိတော့။ သူမဘဝကို
ခံပြင်းမှု၊ နာကျင်မှုဟူ၍ မစဉ်းစား
မိတော့။ သတ္တဝါအားလုံးအပေါ်
တွင် မေတ္တာတရားပွားများသည်
အတိတ်ဘဝတွင် ပြုခဲ့သမျှသော
ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်များပေါ်တွင်
အခြေခံ၍ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုး

စသော အကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လေ့
ရှိကြောင်း သိနေလေပြီ။ မည်သူ့
ကိုမှ အပြစ်တင်စရာအကြောင်း
မရှိတော့။

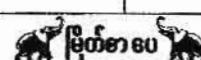
တောင်တန်းပေါ်တွင်
ပေါက်ရောက်နေကြသော ထင်း
ရှူးပင်များသည် ယခင်အခါက
ထက်ပိုပြီး ကြီးထွားနေကြသည်
ဟု ထင်မြင်ယူဆမိသည်။

ခုရင်ကောက်ပင်များမှာ
မြေကြီးနှင့်လွတ်ရုံမျှပေါက်နေကြ
သည်။ ဘွဲ့ချဉ်ပင်များသည်လည်း
အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းပေါက်နေကြ
သည်။ ချိုသည် ဘွဲ့ချဉ်ပင်မှ အ
ရွက်များကို ခူးဆွတ်ရန် အပင်
ကို ခွင့်တောင်းသေးသည်။ အပင်
က ဘာမှပြန်မပြောပါချေ။

“ခူးခွင့်မပြုရင်တော့ မ
စားတော့ပါဘူးရှင်”

ချိုက စိတ်လျှော့သည့်
လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်ကို ဘယ်သူက မ
စားနဲ့လို့ ပြောလို့လဲ၊ ရှင်မစား

www.burmeseclassic.com

လည်း ကျွန်မအရွက်တွေက နွမ်း
ခြောက်ပြီး အလိုလို ကြွေကျလို့
မြေဩဇာဖြစ်သွားမှာပေါ့ရှင်”

.. ဟူသော အသံအား

ကြားလိုက်ရသည်။

သို့ရာတွင် သူမ၏နားမှ
ကြားရခြင်းမဟုတ်ပါချေ။ စိတ်ထဲ
မှ သိလိုက်ရသော အသံတစ်မျိုး
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ချိုက ဘွဲ့
ချဉ်ပင်၏ အရွက်နုနုလေးတစ်
ရွက်ကိုသာ ခူးဆွတ်၍ ဝါးစား
လိုက်သည်။

ထိုနောက် ရှေ့ဘက်မ
လှမ်းမကမ်းတွင် မြင့်မားစွာဖြင့်
ပေါက်ရောက်နေသော ထင်းရှူး
ပင်များကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။
ချိုက ထင်းရှူးပင်များရှိရာသို့အ
ပြေးအလွှား ရောက်ရှိသွားသည်။

ထင်းရှူးပင် ဆိုသည်မှာ
သူမနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေသူများ
ဟူ၍ ခံစားမိသည်။

“မင်း.. ဘယ်ရောက်နေ

လဲ၊ မတွေ့တာ အတော်ကိုကြာ

သွားပြီနော်”

ထင်းရှူးပင် တစ်ပင်က
လှမ်းမေးသည်ဟု ချိုထင်လိုက်
သည်။

“ဒီလိုပါပဲ၊ ငါက ခြေဦး
တည့်ရာ လျှောက်သွားနေတာ
ပေါ့ကွာ”

ချိုက ပြန်လည်ပြောပြ
လိုက်သည်။

“ငါတို့နဲ့ အတူတူနေပါ
လား”

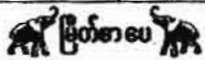
နောက်ထပ်ထင်းရှူးတစ်
ပင်က တိုက်တွန်းသည်။

“နေချင်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါ
ပေမယ့် မင်းတို့နဲ့ ငါကသဘာဝ
ချင်းမှမတူပဲ”

“နေချင်ရင် ရပါတယ်၊
ငါတို့စားသလိုစားပြီး ငါတို့နေသ
လိုနေရင် တစ်စတစ်စနဲ့ ငါတို့လို
ဖြစ်နိုင်တာပေါ့”

ထင်းရှူးပင်ကြီးတစ်ပင်
က လှမ်းပြောသည်။

“ဒါဆို တကယ်လား၊ ဝါ

www.burmeseclassic.com

ဆိုရင် ရှင်တို့လို ဖြစ်အောင်နေ
မယ်၊ အခု အဲဒီနည်းကို သိလို့
ကျွန်မအရမ်းပျော်သွားပြီ၊ ကျေး
ဇူးပဲ”

ချိုက ဝမ်းသာအားရပြော
လိုက်သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ထင်းရှူးပင်
များနှင့်အတူနေသည်။ ထင်းရှူး
ရွက်နှင့် ထင်းရှူးသီးများကိုသာ
စားသည်။ ထင်းရှူးပင်များနှင့်မ
တူသော အချက်မှာ သူမသည်
ကျောက်လိုဏ်ဂူထဲ၌ လေ့ကျင့်
ခဲ့သော အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို
လည်း မပျက်မကွက်ပြုလုပ်၏။
အနန္တစကြဝဠာ၊ အနန္တသတ္တဝါတို့
အားလည်း မေတ္တာပို့သည်။ ဝေ
နေယျသုခိတ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါအ
ပေါင်းကိုလည်း မေတ္တာပို့သည်။

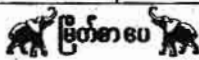
သူမအနေနဲ့ နေထွက်
ခြင်း၊ နေဝင်ခြင်း၊ လထွက်ခြင်း၊
လဝင်ခြင်း၊ မိုးရွာခြင်း၊ နှင်းကျ
ခြင်း... စသော ရာသီဥတု အ
ပြောင်းအလဲများကို အမှုမထား

ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို နေ့စဉ်ရက်
ဆက် ပြုလုပ်သည်။ သူမ၏ အ
သားအရေကအစိမ်းရောင်ပြောင်း
လဲစ ပြုလာလေပြီ။

တစ်ညတွင် သူမ၏ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို ထင်းရှူးပင်၏ ပင်စည်
နှင့်မိထားရာမှ မျက်စိကို စုံမှိတ်
လိုက်သည်။ သူမ၏ မျက်စိထဲ
တွင် ဝင်းကနဲ အလင်းရောင်များ
လျှပ်ပြက်သည့်ပမာ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

ချိုသည် မျက်လုံးအစုံကို
ဖြည်းညှင်းစွာ ဖွင့်လိုက်သည်။
သူမနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာ၌
ရပ်နေသော အသွင်သဏ္ဍာန်တ
ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ ရုပ်ဒြပ်
ဟူ၍ ဝီဝီပြင်ပြင် ထင်ထင်ရှား
ရှား မတွေ့ရ။ အခိုးအငွေ့ကဲ့သို့
သူ၏ သဏ္ဍာန်ကို ထွင်းဖောက်
၍ နောက်ဘက်ရှိ ထင်းရှူးပင်
များကို မြင်နေရသည်။

“သင်... ဘယ်သူလဲ”
ချိုက မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ငါက ဟောဒီ တောင်
တန်းနှင့်တောက်ကို စောင့်ရှောက်ရ
တဲ့ နတ်ဒေဝတာဖြစ်တယ်”

“ဒါဖြင့် နတ်ဒေဝတာက
ကျွန်မဆီကို ဘာဖြစ်လို့ ရောက်
လာတာလဲ”

ချိုက ထပ်မေးသည်။

“မင်းရဲ့ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုကို အမျှပေးဝေတဲ့အခါ ငါ . .
သာဓုခေါ်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်
ငါ့အတွက် အဆင်ပြေလာတယ်၊
မင်း မေတ္တာပို့တာကို ရရှိတယ်၊
ငါနှင့်အတူ ရှိနေတဲ့ ရုက္ခစိုးတွေ
လည်းမင်းအပေါ်မှာ မေတ္တာထား
ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါတို့ဆောင်
ရွက်ပေးနိုင်တာ ရှိရင် ကူညီလို့
မင်းဆီကို ရောက်လာတာ မင်း
ဘာအကူအညီလိုအပ်လဲပြောပါ”

“နတ်ဒေဝတာက ဘာမ
ဆို ကူညီနိုင်မှာလား”

ချိုက တုတ်တုတ်အကြိမ်
မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“ဘာမဆို ကူညီနိုင်တယ်

လို့ ငါမပြောဘူး၊ ငါတို့ ဆောင်
ရွက်နိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာတစ်
အတွင်းမှာဆိုရင် ဖြစ်အောင်ကို
ဆောင်ရွက်ပေးမယ်”

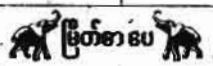
ချိုက ခေတ္တမျှ စဉ်းစား
ပြီးနောက်။

“ကျွန်မကို ထင်းရှူးပင်
ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလို့ရမလား
. . . ဟူ၍ မေးလိုက်၏။

“မင်းက လူသားတစ်ဦး
ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ထင်
ရှူးပင်ဖြစ်ချင်ရတာလဲ”

“ဒါဖြင့် နတ်ဒေဝတာက
မလုပ်ပေးနိုင်လို့လား”

“အဲဒါက သိပ်ခက်တဲ့
ကိစ္စပဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်မင်
မင်းစားစရာ ငါပြောပြမယ်၊ မင်
ဟာ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့အ
တွက် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်
နိုင်တယ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြု
လို့ရတယ်၊ မေတ္တာပို့အမျှဝေနိုင်
တယ်၊ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်တာ
တွက် မင်းလည်း ကုသိုလ်ရမယ်”

www.burmeseclassic.com

ငါတို့လို မေတ္တာခံယူရရှိသူတွေ
သာဓုခေါ်နိုင်သူတွေအတွက်က
လည်း အကျိုးကျေးဇူး ခံစားရ
တယ်”

“ဒါပေမယ့် ထင်းရှူးပင်
ဖြစ်တာက ဘယ်မှသွားစရာမလို
ဘူး၊ အစားအစာအတွက်လည်း
ရေသောက်မြစ်က စုပ်ယူပြီး နေ
ရောင်ခြည်နဲ့ ချက်တယ်၊ သက်
သက်သာသာနဲ့ နေရတယ်၊ ရွှေ့
လျားမှုမရှိတဲ့အတွက် မပင်ပန်း
ဘူး၊ ဟော. . ဟိုမှာကြည့်ပါဦး၊
လေတိုက်ချိန်မှာ ထင်းရှူးပင်တွေ
ယိမ်းနွဲ့ပြီး ကနေကြတာတွေဟာ
ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်း
သလဲ”

“မင်းက လေတိုက်လို့
ယိမ်းကနေတာကိုပဲ မြင်တာကိုး၊
အဲဒီလေဟာအရမ်းပြင်းထန်လာ
ပြီး အချိန်မရွေး လေမုန်တိုင်းအ
ဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်တယ်၊ အဲဒီလို
မုန်တိုင်းတိုက်ခံရပြီဆိုရင် ထင်း
ရှူးပင်လောက်ကို မဆိုထားပါနဲ့၊

အင်မတန် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ အမြစ်
တွယ်ထားတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေ
တောင် အမြစ်က ပြတ်သတ်ပြီး
ထွက်လာလို့ ထင်းအဖြစ်နဲ့ မီး
ဆိုက်ခံရတယ်၊ မင်းစဉ်းစားကြည့်
ပြီး နောက်တစ်နေ့ကျမှ အဖြေ
ပေး၊ ငါ. . ထပ်လာခဲ့ဦးမယ်”

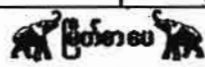
ချို၏ မျက်မှောက်မှ နတ်
ဒေဝတာပျောက်ကွယ်သွားသည်။
သူမသည် ငိုက်မြည်းနေရာမှ နှစ်
နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျသွား
သည်။

***

“မိန်းကလေး. . မိန်းက
လေး၊ ထပါဦး”

မာကျော ကျယ်လောင်
သောအသံ။

သူမ၏ လက်မောင်းကို
တစ်စုံတစ်ယောက်က ကိုင်လှုပ်
နေခြင်း၊ စသည်တို့ကို ခံစားလိုက်
ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီရသန်ကြယ် ဝတ္ထုများ

ချိုက မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏ လက်မောင်းကို ကိုင်လှုပ်၍ နှိုးနေသူမှာ ရွာသူကြီးဖြစ်သည်။ မိထွေးက ချိုပျောက်သွားသည်ကို သွားတိုင်သောကြောင့် ရောက်လာသည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။

သို့ရာတွင် ချိုက သေချာကြည့်လိုက်သောအခါ. . . ။

ရွာသူကြီးဦးထိုက်ဟန်မဟုတ်ပဲ ရွာသူကြီးနဲ့မျက်နှာပေါက်ချင်း ဆင်ဆင်တူသူသာ ဖြစ်ပါကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သူမက မျက်စိနှစ်ဖက်ကို အသာအယာပွတ်၍ ပွယောင်းနေသော ဆံပင်များကို လက်ဖဝါးဖြင့်သပ်လိုက်သည်။

ထင်းရှူးပင်ခြေရင်းတွင် လဲလျောင်းနေသော သူမ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရွာသူအချို့ တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် ချိုက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသော မျက်နှာတွေ ဖြစ်နေလေသည်။

“ရှင်ဘယ်သူလဲ၊ ကျွန်မကို ဘာကြောင့်လာနှိုးတာလဲ”

ချိုက လဲလျောင်းနေရာမှ ဖြည်းဖြည်းချင်းထသည်။

“ခင်ဗျား. . . အဖွားဒေါ်ရွာအိုရဲ့ လင်ပါသမီး ချိုမဟုတ်လား”

ချိုက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ကျွန်မတို့ ပြန်ခေါ်ဖို့အတွက် ရှင်တို့ကို ဒေါ်အိုရွာက လွှတ်လိုက်တာလား၊ ဒါဆိုရင်. . . ကျွန်မ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလိုက်နိုင်ဘူး”

ချိုက တည်ငြိမ်ပြတ်သားစွာ ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

“ထူးဆန်းနေတာတော့ အမှန်ပဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်တုန်းက ဒေါ်ရွာအိုဆီက ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ချိုဟာ အခုအချိန်အထိ အရင်အတိုင်း နုပျိုနေတုန်းပဲ၊ ဒေါ်ရွာအိုဟာ ခင်ဗျားထွက်သွားပြီး တစ်နှစ်အကြာမှာ ဆုံးသွား”

တယ်၊ ကျုပ်က အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆယ်နှစ်သားပဲရှိသေးတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လက ကျုပ်အဖေ ဦးထိုက်ဟန်ကွယ်လွန်သွားတယ်၊ ကျုပ်ကတစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်တဲ့အတွက် အဖေရဲ့ သူကြီးအရိုက်အရာကို ကျုပ်ဆက်လက်ခံယူရရှိခဲ့တယ်၊ ရွာကိုလိုက်ခဲ့ပါလားဗျာ၊ ရွာရောက်တော့မှ ခင်ဗျားရဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိရင် ပြောပြနိုင်ပါတယ်”

သူကြီးသားက ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြောပြသည်။

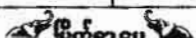
ချိုသည် လောလောဆယ်ငြင်းပယ်စရာ အကြောင်းမရှိ၍ သူတို့နှင့်အတူ ရွာသို့လိုက်သွားသည်။ သူကြီးသား ထိုက်စံနှင့်ပါလာသော ရွာသူသုံးယောက်မှာ တောင်တန်းပေါ်ရှိ ချရင်ကောက်ပင်များကို ခူးဆွတ်ရန် တက်ခဲ့ကြစဉ် ထင်းရှူးပင်အောက်တွင် အိပ်မောကျနေသော အမျိုးသမီး

တစ်ယောက်ကို တွေ့ကြသည်။ သူတို့က သူကြီးလက်သစ် ဖြစ်သော ထိုက်စံအား အကြောင်းကြား၍ ခေါ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

***

ရွာသို့ ပြန်ရောက်သော အခါ သူကြီးထိုက်စံက ချိုကိုသူ၏အိမ်တွင် လက်ခံထားသည်။ အစားအသောက်များဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ သို့ရာတွင် သူမသည် အသားငါးကို လုံးဝလက်ဖျားနဲ့ပင် မတို့မထိပါချေ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်များကိုသာ နှစ်သက်မက်မောစွာစားသောက်သည်။

ထိုနေ့ညတွင် သူကြီးထိုက်စံက ရွာသူကြီးများနှင့်ရွာသူရွာသားတို့ကို သူ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဧည့်ခံသည်။ ချို၏ အထွေအကြံများကို ပြန်လည်ပြောပြရန် အားပေးတိုက်တွန်းသည်။

ချိုက သူမ၏ အတွေ့အကြုံများကို မှတ်မှတ်ရရ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်ကာလကတည်းက လက်ခံသူရှိသလို၊ မဖြစ်နိုင်ဟုယူဆကြသူများလည်းရှိသည်။ သူတို့ အချင်းချင်း ဝိဝါဒကွဲပြားနေကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့ မငြင်းနိုင်သောအချက်မှာ ချိုက နုပျိုနေဆဲဖြစ်ပြီး အသားအရေက စိမ်းမြနေသည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သောအချိန်မှာ ရှစ်နာရီခန့်ကြာသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူကြီးထိုက်စံက တရားစခန်းဖွင့်သည်။ ရွာသူများအားလည်း အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းလေ့ကျင့်သင်ကြား နည်းပေးလမ်းပြလုပ်ပေးပါရန် ချိုအား တောင်းပန်သည်။

ချိုသည် ယောဂီဝတ်ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာမအဖြစ်မှ သီလရှင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ၍

သက်ဆုံးတိုင် နေသွားသည်။ ကာလသက်တမ်း ကြာမြင့်လာသော်လည်း ချိုသည် အိုမင်းရင့်ရော်သင့်သုလောက် မရင့်ရော်ပါချေ။

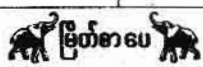
သူကြီးထိုက်စံသည် လူပျိုလူလွတ်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ချိုအား သီလရှင်မဝတ်မီကာလတွင် သူနှင့်လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရန် စကားစသည်။

“ကျွန်မက ရှင့်ထက်ဆယ်နှစ်လောက်ကြီးနေတယ်၊ နောက်ပြီး တရားဘာဝနာအားထုတ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကလွဲလို့ တခြားဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ အိမ်ထောင်သားမွေး အလုပ်ကိုလည်း လုံးဝမလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ရှင့်ကို ကျွန်မရဲ့ မောင်အရင်းအချာတစ်ယောက်လို သဘောထားပါတယ်ရှင်”

.. ဟူ၍ သိမ်မွေ့စွာရှင်းပြလိုက်လေတော့သည်။

+++++

ဆွမြင့်။

www.burmeseclassic.com